

dulcior enim, quod crassius. Colligunt apes ex omnibus, quæ florem caliculatum ferunt, atque etiam ex cæteris in quibus dulcedo est: & lingua susceptum genus id saporis deportant, sine vlo fructuum detimento. Vindemiantur initio captifici aluei: tunc enim melationis terminus est. Schadones autem (sobolem dico,) optimæ fiunt, cum mellificatur; aggerunt suis cruribus ceram, atque erithacam. Mel ore euomunt in cellas. Fœtu posito incubant auium more. Exclusus inde vermiculus, dum parvus est, iacet in fauo obliquus: post deinde sua ipse facultate se erigit, cibumque capit: & fauo ita adhæret, ut retineri videatur. Fœtus apum & fucorum candidus est: ex quo vermiculi fiunt, qui in apes fucosque transleant. Primordium regum colore cernitur fulvo, corpulentia. mellis crassioris, magnitudine illico proxima suæ futuræ soboli. Nec primum ex eo vermiculus gignitur, sed statim apis, ut aiunt. Qua autem parte fœtus constiturus sit, mel ibi è regione conficitur. Schadones, si fœtus oppressus intercipiatur, truncatæ sine pennis & cruribus prodeunt. Sed si liberè ad finem generationis venerunt, rupta, qua cinguntur, membrana euolant. Stercus quamdiu fit vermis, emitit, postmodum non, nisi perfectè (ut modò dixi) prodierint. Si quis capita iis demat, priusquam pennas habeant, propabulo nimirum apibus sunt. Et si fucum ademptis pennis in alueum rejicias, ipsæ reliquorum pennas erodunt. Vita apum anni sex. Nonnullæ etiam septem possunt complere. Quod si examen, nouem aut decem annos durauerit, prosperè actum esse existimatur. Genus quoddam apum in Ponto est candidum valde, quod bis mense mellificet. Apud Themiscyram circa Thermodontem amnem, apes tam in terra quam in alueis faciunt fauos, qui parum admodum certæ contineant, & mel crassius reddant. Fauus ipse lœuis atque æquabilis est, quem non semper, sed hybernis temporibus tantum construunt. Copia enim in eo tractu est hederæ, quæ hyeme floréat; vnde apes mel capiant. Ad Amisum urbem conuenchitur è locis superioribus mel candidum, crassumque maiorem in modum, quod apes faciunt in arboribus fine fauo, quale etiam fieri in Ponto cognitum est. Sunt etiam apes, quæ fauos sub terra triplici ordine faciant: in quibus mel est, vermis nullus. Sed nec faui omnes eiusmodi sunt, nec apes ita omnes configunt.

A δέσποτέρης γά τηγλυκύτητι είς πάχει. Φέρει δέ
τόποποντανή μέλιτηδα δύσα ἔχει σύ κάλυκι αύ-
τη. Είς όποτέλλων δέ, δύσα δινή γλυκύτητα ἔχει.
οὐτένα βλάσπελον καρπόν, τοις δέ χυμοῖς του-
ταν δέ δύμοις τῆ γλαύκηδναλαφιμεθύουσα, κο-
μίζει. * εἰλιτίει δέ τα σμικρή, ὅταν ἐγένεν συ-
κην φάγη, σχάδονας δέ σχίσεις ποιομένην, ὅταν
μέλιέργαζωνται. Φέρει δέ κηρού μήδη είσται
καν, ταῦτα τοῖς σκέλεσιν μέλι δέ ἐμεῖεις τὸ κύτο-
ταρεν. τὸ δέ γένον ὅταν ἀφῆ, ἐπωαλίδη, ὥσπερ ὄρ-
B νισ. ἐρδεῖ δέ κηρεια δισκωλήκιον, μικρὸν μήδη δὲ,
κεῖται πλάγιον. ἐτερού δέ, μνίσαται αὐτὸν ὑφ
ἔσεντο, καὶ τρέφει), καὶ ταῦτα δέ κηρεια ἔχει, ὥσπερ καὶ
αἴτελῆ φθαρ. οὐδὲ γένος δέ τὸ μηδιτῶν καὶ τὸ
κηφεών λευκός, δέ τα σκωληκία γένει. αὐ-
ξάνω μήδων δέ, γένον) μέλιτηαι είς κηφιώεις. οὐ
δέ τὸ βασιλέων γένος, τὸ κεράμη γένει. ταῦτα πρό-
ρος. τὸ δέ λεπτότητα δέ τοις εἰς μέλι παχύ. τὸ γύ-
κην δέ διγένεις ἔχει τοῦτο πλήσιον δέ γλυκόμήδη
δέ αὐτῷ. σκωληκές δέ τοις εἰς) ταῦτα περεσσον σκηνού-
C του, διλλόν διγένεις μέλιτηαι φαίνεται. ὅταν δέ
τεκη σκηνού μέλι, σκηνού ἀπομνηκρού γίνεται).
* φύει δέ σχάδων πόδας καὶ πτερύξ, ὅταν κατα-
ληφθῇ. ὅταν δέ ταχέη αφῆται, τὸ μήδη μήδη πε-
ειρρήξας σκηνού πεταῖται καὶ ταῦτα δέ περιεις) ὥσπε-
νει σκωληκίον, ἐτερού δέ σκεπται, πλην ἡσά μή
δέ λέληθη, ὥσπερ ὀλέθρη περιέταρεν. ἡσά δέ τις αὐ-
φέληται ταῦτα κεφαλαῖς τὸ σχάδων πετεῖ πτερύξ
ἔχειν, διεσαθίσον αὐτὰς μέλιτηαι. καὶ τηφῆ-
νος δέ περιειν διπονίσσας αφῆ τις, τὸ λατιπῶν
αὐταῖς περιέχει πεαθίσοι. βίος δέ τῷ μελιτ-
ηῷ εἶτε δέ. ἔναυ δέ τὸ μηδιτῶν δέ ἐπιλαέτη τοῦ ὕω-
στην. ἐπομένη δέ σμικρὸς διγενείην εἴτη σκεπταῖ
κα, διλοχεὶ διγενείην δέ. σκηνού δέ τὸ πόντωεις
μέλιτηαι τίνει λευκόν σφόδρα, αὖ μέλι ποιομέστη
διετὸ μήδως. αὖ δέ σκηνού περιέτη τὸ θερ-
μόδοντα ποτερον, σκηνού τηγῆ, καὶ σκηνού σμικρέος
ποιοῦται κηρεία, σκηνού ἐργατα κηρού πολιώ,
διλλάπομέν μικρὸν, μέλι δέ παχύ. τὸ δέ κηρειον
λευκόν καὶ ὁμαλόν δέ. σκηνού δέ τῷ ποιομέστην
D διλλάπτη κηρεμένος. οὐδὲ κατίος πολιώς σκηνού
ποιομέστην. διλλάπτη δέ τοις τηγῆ τὸ ὠρετ. αὐτὸν
φέρειστο τὸ μήδη. κατέγεται δέ καὶ εἰς Αμισον
διλλάπτην μήδη λευκόν καὶ παχύ σφόδρα, οὐ ποιο-
μέστην αὖ μέλιτηαι διλλάπτηι κηρείων περιέτη τοῖς δέ δρεοι.
γένει δέ ποιομέστην καὶ διλλάπτη σκηνού πόντω. εἰσὶ δέ καὶ
μηδιτηαι, αὖ ποιομέστην τειπλᾶ κηρεία σκηνού τηγῆ.
Ταῦτα δέ μήδη λευκόν τοῦ, σκωληκές δέ σκηνού τοῦ.
εἰσὶ δέ οὐτε σκηνεια πομβάτα τοιαύτα, οὐτε πα-
ταγα αὖ μέλιτηαι ποιαμέστην.

A

ΚΕΦΑΛ. κγ'.

Περὶ αἱδρίων καὶ σφηνῶν.

AI δὲ αἱδρίων οὐ σφῆκες ποιοῦσι κηεία
θέρινα, ὅτι μηδὲ χωσινή γεμένα, ἀλλὰ
ἀποπλανθάσι οὐ μὴ διεῖσκων· αἱ μὲν αἱ-
δρίων, ὅπερ μετεώρευ τὸν· οἱ δὲ σφῆκες, οὐ
τεώγλη· ὅτι μηδὲ χωσινή γεμένας. Τόσοδι γένει.
Ξέσαγανα μὲν σῶν πάντας θεῖ τὰ κηεία καὶ τὰ
πούτων, ὡς τῷ οὐ σφῆκες ποιοῦσι κηείαν.
Οὐδὲν δὲ τὸ περιεχόμενον, ἀλλ' ἐκ φλεγόδοτος οὐ σφαιρώ-
δοτος ὑλῆς τὸ κηείον. γλαφυρώτερον δὲ πολλῷ οὐ
ταῖδρίων οὐδὲν, ἀλλ' οὐ σφῆκες ποιοῦσι κηείαν.
Σταφιάσι δὲ γένοντας, ὡστεραὶ μηδίταις, οὔσον σαλα-
γρούν, εἰς τὸ πλάγιον τὸ κηείον, οὐ σφαιρώ-
τερον δὲ τούτῳ. οὐδὲν δὲ ἐν πᾶσι τοῖς κηείον
ἔρεστον οὐ γένος, ἀλλ' οὐδεὶς μὲν ἔδη μεγάλα οὐδεῖσιν,
ἄλλος οὐ πέπει. οὐδεῖσι δὲ, * νύμφαι· ἐν τοῖς δὲ,
σκάληκες οὐδὲν τὸ περιεχόμενον μόνον οὐπεστι τοῖς σκα-
ληξιν, ὡστεραὶ μηδίταις, οὐ * οὐτέραί δὲ νύμφαι
ἄλλος οὐ κακιπτίζωσι, οὐ παλιλιπταιούσι κηείον.
καταδηνούντος δὲ ἐν τῷ κηείον τῷ γένοντι οὐδεῖσιν
μέλιτος εἶναι τοῖς δὲ αἱδρίων κηείοις. γένονται δὲ σχάδοντες οὐδὲν δέασι πούτων,
ἀλλ' ἐν τῷ μετοπώρῳ. τῷ δὲ αὐξητοῖ οὐδεῖσιν
λαγημένους μέλιτα οὐ ταῖς πομοσελάσσοις. οὐχε-
τερον δὲ γένος καὶ οἱ σκάληκες, οὐ καταδηνού-
τος κηείον τῷ μηδίται.

Supr. al.
cap. 19.γρ. ὥστε δι-
μέδοσε.

ΚΕΦΑΛ. κη'.

Περὶ βομβυκίων.

γρ. ὥστε
ὑπελογία.quod se-
cucus est
Ga. Plin.

II. 22.

γρ. ὥστε

ENIA δὲ τὸ βομβυκίων περὶ λίθων, οὐ ποιοῦ-
ταί τὸν ποιοῦσι πήλινον οὖν, οὐ * ὡς τῷ οἱ
ἄλεις κατελέσθαι ταῦτα· τῷ τοῦ δὲ σφόδρα παχὺν
σκληρόν. λόγῳ γένος μόλις διετερούσι. οὐδὲν
* σύπικτοι, καὶ γίνεται σκαληκία λαβυρίας
οὐδὲν μηδίται. χωρὶς δὲ τῷ οὐδένος ἐν τῷ πηλῷ
γίνεται κηείος. οὐδὲ οὐκέτος πολὺ τὸ ὠχρό-
περγός γίνεται τῷ τῷ μηδίται.

γρ. ὥστε

quod se-
cucus est
Ga. Plin.

II. 22.

γρ. ὥστε

ΚΕΦΑΛ. κη'.

Περὶ μυρμηκῶν.

OXΘΟΝΤΑ δὲ οἱ μύρμηκες καὶ πίκρει,
σκαληκία δὲ οὐ περιστρέψικε περὶ
οὐδὲν. αὐξανόμενα δὲ τῷ τοῖς σκαληκία καὶ
τρομηγόλων, τὸ περιθόν μεχρὶ γίνονται, καὶ
διερθεωῶν τῷ τῷ γίνεσθαι οὐδὲν τούτοις τῷ περιθό-

CAPUT XXIII.

De fætura Crabronam, & Vesparum.

CRABRONES, & VESPÆ, si duce amisso aberrauerint, fauos suæ proli constituant, in sublimi & foraminibus. CRABRONES in sublimi, vespæ in foraminibus. Sed si habeant ducem, sub terra nidificant. Cellis sexangulis fauos extruunt omnes, ut apes; sed ex materia corticea quadam, & araneosa. Longè tamen lauitor fauus crabronum quam vesparum est. Fæturam modo apum instillant ad latus cellarum faui, & parietibus admouent. Verum non in orlinibus cellis inest æqualis fætus, sed aliis iam grandiusculus, ut vel queat volare: aliis in nymphæ est, aliis adhuc in vermiculo. Excrementum vermiculis tantum, ut & in apum genere est. Manet fætus immobilis, cum in nymphæ est, & membrana velatur. PAULULUM MELLIS quantum gutta, in cellis crabronum è regione proli paratur. SCHADONES huius generis non vete sed autumno fluit, & crescent maximè plenilunio. Hæret & fætus, & vermiculus non in imo cellæ, sed lateri.

CAPUT XXIV.

D De parte nonnullorum ex genere Bombycum:

NONNULLA EX bombycum genere, nidos in acutumexeentes è luto quasi illitos, vitri specie affigunt lapidi, aut alicui tali, tam crassos durisque, ut spiculo perforari vix possint. Pariunt in iis, & vermiculos productunt candidos, membrana obvolutos nigra: scorsumque à membrana ceram in luto faciunt, quæ multo pallidior sit, quam cera apum.

E

CAPUT XXV.

De coitu, & partu Formicarum.

COOUNT & FORMICÆ, & VERMICULUM pariunt nulli annexum: qui accrescens, ex minutulo & rotundo longiusculus fit, formamque accipit debitam. ORTUS eorum verno tempore agitur.

I. mot.

A

CAPVT XXVI.

ΚΕΦΑΛ. κειτον.

De partu terrestrium Scorpionum.

QVIN & scorpiones terrestres vermiculos ouorum specie pariunt complures, & incubant. Mox ut prolem perfecerunt, pelluntur ab ea ipsa, sicut & araneis accidit, & interimuntur à suis liberis magno numero: sèpius enim vndenos pariunt.

CAPVT XXVII.

B

ΚΕΦΑΛ. κειτον.

Γεει σκορπίων.

De generibus Aranearum, & eorum partu.

ARANEI VERD coeunt modo quo dicatum est. Pariunt vermiculos, qui non ex parte, sed toti in aranei formam immutantur: nam & rotundi iam inde à primo ortu proueniunt. Cum pepererint, incubant, & triduo peragunt. Pariunt omnes in tela, sed alij in subtili & brevi, alij in crassiore, & alij omnino in situ orbiculato: alij ita, ut aliquatenus tela obducta proles muniantur. Proles autem ipsa non vniuersa producitur: ut tamen quisque exiuit, protinus salit, filumque mittit. Humor similis in vermiculis infictu percipitur, atque in araneis ipsis recens natis, hie est crassus, & candidus. Prætenses aranei in tela pariunt. cuius diuidium applicatum ipsis matribus est, reliquum foris recipit partum, & incubant eadem in tela, atque viuificant. Phalangij in rete, quod crassum confecerint, pariunt, atque incubant. Cæterùm lauitoribus illis partus minoris numeri est: at verd phalangiis admodum numerosus. Cumque ipsa proles increuerit, matrem amplexa consumit, & eiicit. Sæpe etiam patrem, si ceperint; adiuuat enim fœminam incubitu. Pariuntur interdum & trecenti eodem vtero. Consummantur aranei, & iusta sibi recipiunt incrementa diebus quater septenis, à partu sui ortus initio ad finem.

CAPVT XXVIII.

De coitu, & partu Locistarum, earumque state.

LOCASTÆ eodem coeunt modo, quo cætera insecta, scilicet minore superueniente maius. Sunt enim in eo genere mares minores quam fœminæ. Pariunt interfixo caulinculo, quo mares vacant: ac universæ, & loco eodem fœtum deponunt;

Tom. II.

TIktosot δέ οι σκορπίοι οι χερσαῖς σκαληκίδι πολλὰ, καὶ πωλεοι ὅτῳ δέ τελφαῖ, σκαληκότα ὥστε οι αράχναι, καὶ πόλωντα τὸ τῷ τέκνον πολλάκις δέ γένεται τὸν δέσμον.

ΚΕΦΑΛ. κειτον.

Γεει ἀράχνων.

TA ἐγγένησισ ὁχθεται πολύτα τὸν εἰρημένον Εἴπον. Μυρᾶ δὲ σκαληκία μεγάλη αερῶν. ὅλῃ γὰρ καληκότα γένεται σκραχία, οὐδὲν δέ τοι μέρης. * Οπιστρόγυνε δέ οὗτοι γρ. εἰπικατ' αράχνας. ὅτῳ δέ τέκη, επωλεῖται, καὶ σποργήλης σὺν τοιούτοις παραστατεῖται. τίκτει δέ εἰται G. πολύτα μὴν εἰς αράχναιν. Διλατά τὸ μὴν, εἰς λεπτὸν καὶ μικρὸν, τὰ δέ, εἰς πάχυ. καὶ τὰ μὴν, ὅλως σύντητη σρογύλωσι, τὰ δέ, μέρη πολὺς πολύτηται τὸν τὸν αράχνην. οὐδὲν ἄμεινον δὲ πολύτα αράχναι γίνεται. πολύτηται δέ αὐτοῖς, καὶ αφίσιν αράχναι. οὐδὲν χυμὸς, θύμος σὺν τοῖς σκαληκίσ φερομένοις, τὸν δέ αὐτοῖς νέοις οὖσι, παχὺς είτε λεπτός. αἱ δέ λαμψίναι αράχναι, πολὺ πλῆθος εἰς αράχναιν, οὐ τὸ μὴν πολὺ πολὺς, ταῦτα αὐτοῖς οὗτοι τὸ δέ ιμιον, ἔξω. καὶ σὺν πολύτῳ επωλεῖται, ζωὰ ποιοῦσι. τὰ δέ φαρεγγία τίκτει εἰς γύργαδον πλεξάμενα παχὺν, σὺν φέρεται εἰς πλεξούσι. τίκτει δέ, αἱ μὲν * γλαφύραι, ἐρετήσ τὸ πλῆθος. τὰ δέ φαρεγγία, πολὺ πλῆθος. Καὶ αὐξηθεῖται πολύτηται τὸ γλαφύραι φαρεγγίαι, καὶ διπλασιεῖται τὸ τεχνοῦσι σκαληκότα. πολλάκις δέ τὸν αράχνην, εἰς λαμβάνωσι. σπουδαῖς γάρ τῇ θηλείᾳ σύντοτε. τὸ δέ πλῆθος γίνεται καὶ πειράσια πολλὰ εἰς φαρεγγίους. σὺν δέ μικραῖ, πελφοῖς αράχναι γίνονται, πολλὰ δέ τοιαὶ τοιαὶ τέτταρας.

E

ΚΕΦΑΛ. κειτον.

Γεει αράχνων.

AΙ δέ αράχνες, ὁχλονται τὸν αὐτὸν Εἴπον τοῖς οὐραῖς συτόμοις, σπινθεροντος τὸ ερετήνος δέ τὸν μείζονα. Θύρα αρρέν, ερετήνος δέ. τίκτει δέ εἰς τὸ γλυκόν, καὶ ταπεῖται τὸν πολὺς τὴν κερκον αὐλέν. οἱ δέ αρρένες, γλυκόν τοιούτοις. αἱ δέ σφραγίδες δέ τίκτει, καὶ τὸ αὐτὸν πόδι. γρ. εἰπικατ'

Dd iij

ώτε δύ εἴ καθα τρεις κηρύκειον. εἴθ' οὖτας τέκνωσιν,
πάλαι γίνονται σκώληκες ωδόδεις, οἱ τριγλυφοί
βαίνονται. Ταῦτο οὐκέτης γῆς λεπτῆς, ὡς περ οὐφ'
νικής. Καὶ ταῦτη τὸ γίνεται. γίνεται δὲ με-
λλεῖ τὰ κυνήματα φτωταί, οἵτε δύ τις αὐτοῖς,
οἰνθλίσσεατ. Ταῦτα δὲ φτηνολῆται, δημάριοι
κρόνοι οὐ πολὺ γῆς θεῖν. οὗτοι δέ εἰς τέκνωσιν, εἰς διωγ-
σιν ἐν τῷ γεωδεῖας τῷ πολεμέοντος αὐτίδες μίκραι
καὶ μηδαμαναί. εἰς ταῦτα πρόγυμναται αὐτοῖς οἱ δέρματα,
καὶ γίνονται διόγεις μείζοις. τίκτοσι δέ λίγεστοι
Gaza πᾶς * τὸ γένειον. Εἰ τεκνούσι, οὐ πολυτάχοισιν ἀμα.
εἰς ταῦτα, ἀμα γένος * τεκνούσις σκώληκες ἐγίνονται πε-
τράχηλοι. καὶ οἱ ἄρρενες δέ εἰς πολυτάχοισι πε-
ει τὸ αὐτὸν χρέον. εἰς διωγσούσι δέ εἰς τὸ γῆς πῆ-
ῖας. γίνονται δέ αἱ αὐτίδες τοῦ τριγλυφειν, γίνονται
Scrib. πᾶς - εἰς τὴν * λέπτρα, διὰ δὲ εἰς τὴν πεδίσκην καὶ κατερρέ-
πει, εἰς γῆν. εἰς τὴν ρωγμάτης γένος εἰς τίκτοσι. οὐ πολυτάχοισι δέ
Sylb. G. αἴταντα τὰ ωτά τὸ χαλκεῖον εἰς τὴν γῆν. * αμα δὲ τοῖς ταῦ-
τα δέρματα γίνονται τὸ τριγλυφον κυνηράς αὐτίδες.

ΚΕΦΑΛ. κθ'.

Γελ ἀπεργέων.

O Μοίως δέ τίκτοειν καὶ οἱ ἀπέλεγοι· καὶ
τεκόντες, ἀποθνήσκεισι. Φθείρεται δὲ
αὐτὸν τὰ ωάτα τῶν μετοπωεινῶν ὑδάτων,
ὅτου πολλαὶ γένη· διὸ τὸ ἀνχυμόσου μὲν τῷ,
γίνονται μᾶλλον ἀπέλεγοι πολλοί, σφίζονται
τὰ μὴ φθείρεις ὁμοίως· ἐπειδὴ πακτός γε μοχοῖ
ἔστιν φθορᾷ αὐτὸν, καὶ γίνεσθαι ὅπως αἱ τύχη.

ΚΕΦΑΛ. λ'

Περὶ τετίγων.

TΩΝ δὲ τεττίγων γένονταί εἰσι μύοι· οἱ μύοι,
μύκροι, οἱ αερόποι Φαινονται, Καὶ τελετάραι
ἀπόλλωται· οἱ δὲ μεγάλει, οἱ ἀδόντες, θε-
ρεψον τε γίνονται, καὶ ταφέτερον ἀπόλλωται.
όμφατος δὲ ἐν τε τοῖς μύκροις, καὶ σὺ τοῖς με-
γάλοις, οἱ μύοι, διηρημένοι εἰσὶ Θεῶνταί αυταί,
οἱ ἀδόντες· οἱ δὲ ἀδιαίρετονέχοντες, οὐκ ἀδου-
σι· καθεύδοντες δὲ πίνεις τοὺς μύοις μεγάλοις καὶ ἀδον-
ταί, αχέτες· τις δὲ μύκρος, τεττίγηνα. ἀδοεις
Sup. I. 4. δὲ μύκρον Καρύτων [οἱ] διηρημένοι. οὐ γίνονται
cap. 7. δε τεττίγες ὅπου δένδρα μή εἶσι· εἴτε καὶ σὺ
Κυριών γίνονται ἐν τῷ πεδίῳ, τοῦτο δὲ τὸν
πολὺν πολλοῖ· μάλιστα δὲ ἡ ἐλαῖαι γίνονται
πολύσκοις. ἐν γῇ τοῖς ψυχροῖς γίνονται τεττίγες.
εἴτε σαστὲ ἐν τοῖς θερμοκοινοῖς μήσεσιν. οὐχίονται
δε οἱ μεγάλοι ὄμφατος ἀλλοτριοί καὶ οἱ μύκροι,

A ita ut quasi fauus esse videatur. Hinc vermiculi speciem oui gerentes oriuntur , qui terra quadam prætenui , tanquam membranula , ambiuntur , qua disjecta emergunt locustæ , ac euolant. Tam mollis fœtura hæc est , ut ad tactum leuissimum dilabatur , & pereat. Non summæ telluri partus committitur , sed paulo altius. Hic concoctione peracta , excunt ex illo terreno amiculo paruæ locustæ , & nigrantes : deinde cute obrupta , maiores statim efficiuntur. Pariunt exitu vêris , & statim à partu moriuntur , vermiculis circa collum innascentibus tempore partus , qui eas strangulent. Mares quoque eodem tempore obeunt. Vêre terra emeruntur. Locis montanis , aut tenuibus locustæ non fiunt , sed planis , rimosisque. Pariunt enim in rimis sua oua , quæ durant hyeme : in terra in eunte æstate proueniunt ex fœtu anni superioris locustæ.

C CAPVT XXIX.

De Brucis, & eorum fætura.

Pari modo, & quos brucos appellant, pariunt: & cum pepererint, moriuntur. Interent oua eorum aquis autumnalibus, cum nimis incesserint. Ac sicco autumno largior prouentus brucorum est, quoniam minus oua intereant. Innormis enim esse videtur eorum quidem interitus: quinetiam ortus nulla certa agitur ratione.

CAPVT XXX.

De generibus Cicadarum, & earum coith.

Cicadarum duo sunt genera : alix
enim minores , quæ primæ pro-
deunt , & nouissimè pereunt : alix ma-
iores , quæ canunt , cædémque nouissi-
mæ prodeunt , & primæ intereunt. Sunt
quæ canunt præcinctu diuiduæ , siue mi-
nores , siue maiores sunt. Quæ autem
non canunt , indiuiduæ constant. Vo-
cant nonnulli grandiores illas & canen-
tes , argutas : minores , mutas. Sed ca-
nere vel in secundo hoc genere possunt
paululum , quæ præcinctæ prodierint.
Nasci non possunt cicadæ , vbi arbores
desunt : quo circa apud Cyrenam nullæ
in campo sunt , cum circa oppidum
ipsum multæ proueniant. Oleas ma-
xime amant , ut minus umbrosas. Lo-
ca enim frigidiora aspernantur : quam-
obrem in opacis nemoribus esse nequeunt.

Cœunt tam maiores quam minores, super pinæ complexu mutuo: māque inserit in fœminam, sicut & cætera insecta agunt. Genitale fœmina habet rœscissum, quo recipit id quod à mare injicitur. Pariunt in aruis cessantibus, excauantes asperitate præacuta quam parte habent posteriore: quomodo bruci etiam solo eiusmodi pariunt: quapropter in Cyrenensi agro copia est. Quinetiam in arundinibus, quo adminicula vites eriguntur, nidum fœturae excauant. Et in caulis squillæ herbæ interdum pariunt: sed hic fœtus facile in terram dilabitur. Proueniunt largè copia imbrium. Crescit primò in terra vermiculus: deinde fit ex eo quæ tettigometra vocatur, parentis nomine: quo tempore gustu suauissimæ sunt, antequam cortex rumpatur. Postmodum citra solstitia noctu exeunt, statimque rupto cortice, prodeunt cicadæ ex matrice illa cicada, quam modò tettigometram dixi, nigræ protinus & duriusculæ, & maiusculæ: atque incipiunt canere. Mares utroque in genere canunt: fœminæ silent. Et ante coitum mares suauiores sunt: à coitu, fœminæ, quippe quæ oua candida, gustu habeant grata. Excitatæ cum subuolant, quendam reddunt humorem modo aquæ, quo rustici eas mingere, & excremento non carere, rotéque ali asseuerant. Si quis digitum contrahens, ac remittens, subinde appropinquet, magis expectant, quam si illico extendat: & quidem transire in digitum alliciuntur: quod enim oculis hebetes sunt, quasi frons aliqua moueatur, digitum ita admotum concidunt.

CAPVT XXXI.

De coitu, & generibus Pediculorum, Pulicorum, Cimicorum, queve animatum genera hi infestant.

QUÆC numero insectorum non carnne viuunt, sed carnis viuæ humore aluntur, ut pediculi, pulices, cimices, hæc per coitum generantea quæ lentes vocantur: ex quibus nihil præterea nasci potest. Illorum autem generatio talis est. Pulices minima quadam putredine gignuntur, sedemque sui ortus, fôrdes obtinent aridas. Cimices, ex humore, qui per summa corporis animalium consistit. Pediculi, ex carne: quibus futuris, emergunt ceu pustulæ quædam sine pure exiguae: quas si pungas, pediculi exeunt. Accidit morbus hic nonnullis hominibus præ nimio corporis humore. Et quidem aliquos ea fœditate obiisse proditum est,

A ὑπίοισι σύνδυαζόμενοι πρῶτος διλήσις. Συαφίσιοι δὲ ὁ ἄρρεν εἰς τὸ θύλαιον, ὥσπερ καὶ τὰ ἄλλα ἔντομα. ἐχτὸν δὲ ἡ θύλαιος αὐδοῖον ἐργούμενον. ἢ δὲ θύλαια οὐτινά, οὐτὶ οὐαφίσιοι ὁ ἄρρεν. πίκτοισι δὲ τοῖς δέργοις, τευπῶντες ὡς ἔχοντι ὀπισθεν ὀξὺ, καθάδρακοι ἀττηλαῖοι. καὶ γὰρ οἱ ἀττηλαῖοι πίκτοισι τοῖς δέργοις. δέ τολλοὶ σὲ τὴν Κυριώνη γίνονται. Συπίκτοισι δὲ καὶ τοῖς καρδιμοῖς, σὲ οἰς ιστᾶσι τὰς ἀμπέλους, Διατευπῶντες τοῖς καρδιμοῖς. καὶ σὲ τοῖς τῆς σκίλλης καύλοις. Ταῦτα δὲ τὰ καῆματα καταρρέουσι τοῖς χλιδῶν. γίνονται δὲ πολλοὶ, ὅτους ἐπομένεια γίνηται. ὅτους δὲ σκώληκας αὐξηθῆ σὲ τὴν γῆ, τότε γίνεται τεπίγραμπη, καὶ εἰσι τότε ἕδισοι, πειναστράγλωμα τὸ κέλυφος. ὅτους δὲ οὐ πέρι ἐλάση, αἴσιοι Ερπᾶς, ζέρχονται νύκταρι, καὶ θύμος ἐργάζεται τὸ κέλυφος, καὶ γίνονται τεπίγραμποι τῆς τεπίγραμπης. γίνονται δὲ μέλισσες καὶ σκληρόπεραι θύμος, καὶ μείζοις, καὶ ἀδοκοῖν. εἰσὶ δὲ ἄρρενες μὲν, οἱ ἀδοκοῖ, σὲ ἀμφοτέροις τοῖς θύμοις. θύλαιοι δὲ, οἱ ἐπερφροντιστοῦντος οἱ ἄρρενες, μὲν οὐ τοῖς ὄχεισι αἱ θύλαιαι. ἔχοντο γὰρ ὡς λευκούς. αἰαπετόμνα δὲ ὅτους συμβῇ τοῖς αἴφιασιν ὑγρῷ, δέ τοις ὑδωρ, δέ λεγοντοι οἱ γεωργοὶ, ως καπουρεωταν καὶ ἔχόντων φείπωμα, καὶ τρεφομένων τὴν μρόσων. ἐδὲ δέ τοις κινάντι δάκτυλον παρεστησάπ' ἄκρα, οὐ τοις καρποῖσιν τούτων πάλιν, μᾶλλον συσσωμάτωσιν, οὐτοὶ θύμος κατείη. αἰαβαίδοισι δὲ τοῖς δάκτυλον, Διαφέροντες καταβαίνοντες κατέλιμπον.

ΚΕΦΑΛ. Λα'.

Πεσὶ φθεῖρις ἐψυλάν, καὶ κεραίν.

TOΝ δὲ συνόμονον ὅστις Κρικόφαγα μὲν μή οὖτις, οὐτὶ δὲ χυμοῖς Κρικός ζώσει, δέ τοις τε φθεῖρες ἐψυλάν, ἐκέρεις, σὲ μὲν τὸ ὄχεια πομπαὶ θυμαῖς τὰς καλουμένας κένταρα. σὲ δέ τούτων ἐπερφροντιστεῖν γίνεται πάλιν. αὐτῶν δὲ τούτων γίνονται αἱ μὲν ψυλάν, δέ ἐλαχίστης σηπεδόνος. ὅπου γὰρ κέντεσσι ξερῷ θυμηταί, σὲ τοῖς σιενίσαται. αἱ δὲ κέρεις, σὲ τὸ ικμάδος τὸ δάπτη τὸν ζώσει σαμάνης ἐκτός. οἱ δὲ φθεῖρες, ἐκ τῆς Κρικῆς γένονται οὐτοὶ μὲν μικροὶ, οὐτὶ ἐλαχίστες πάντα. τούτοις μὲν τοῖς κεντάροις, ζέρχονται φθεῖρες. εἵνοις δὲ συμβαίνει τοις δεσφέτων κόσμοις, ὅτους ὑγρασία πολλὴν ἔχει σαμάνην η· καὶ μετεφθεροῦσι

Νινες ήδη τοι τον Σέπου, ὡστερ Αλκμαῖό τε Α
Φασι τὸ ποιητικόν. καὶ Φερεκόδην τὸ Σύριον. καὶ σὺ
νόστις δὲ οὐτοῦ γῆς πλῆθος Φέραλν. ἔστι δὲ ἐκίος
Φέραλνοι καλεομένης τοις, καὶ σκληρότεροι τοῖς
εἰς τοῖς πολλοῖς γεγονόμενοι. εἰσὶ δὲ δύο τοις καὶ μυστι-
φάρετοι δύο τὸ σώματος. παντοὶ μὲν σῶματοι, αἱ
καφαλαιὶ Φέραλνοι γίνονται· τοῖς δὲ αἰδράσιν, πή-
τον. γίνονται καὶ γίνονται καὶ αἰδράν μεταλλον
Φέραλνοι. οἵστις δὲ εἰ γίνονται τῷ κεφαλῇ, πή-
τον πονοῦσι τοὺς κεφαλαῖς εἰγίνονται· καὶ τὸ σῶμα
ξύων σὸν πολλοῖς Φετεῖρες. καὶ γένοις ὄρνιθες εἰχονται· β
καὶ οἱ γενελεύμενοι Φασιμοὶ εἴσι μηκονάνται,
εὔφετειον) ταῦτα τὸ Φέραλν. καὶ τὰ λαων τοῦσα
τοιεργάται εἴχανταν κενούσιαν, καὶ τὸν εἰχόνταν
τείχας. πλεύσιον οὖν οὐτε Φετεῖρες, οὐτε
χρότωνας· οἱ δὲ βόες, εἰχοντινά μεταφέρονται. πατέρων
Εαποὺ αἶγες, χρότωνας, Φετεῖρες δὲ οὐκ εἰχονται.
καὶ νέες, Φετεῖρες μεγάλεσι καὶ σκληρεσι. σὺν δὲ τοῖς
κυνίν, οἱ καλεούμενοι γίνονται κυνορρειαῖσι. πομπές
δὲ οἱ Φετεῖρες, σὺν τοῖς εἰχοντιν, δέδειτον γίνονται) τὸ
ξύων. γίνονται δὲ οἱ Φετεῖρες μάλιστα, ὅταν με-
ταβάλλωσιν ὑδαταῖς οῖς λεύσονται), οἵσα εἴχαντα
τευσομένους Φετεῖρες. σὺν δὲ τῷ θαλασσῇ τῷ γίνονται
μὲν σὺν τοῖς ιὔθεσι Φετεῖρες· γάρ τοι δὲ οὐκ εἴδεις
τὴν ιὔθεσιν, διὸ τὸν ιὔθεσιν· εἰς δὲ τοὺς οὐκέτις
οἱ μοιοι τοῖς οὖνοις τοῖς πολύποσι, πλεύσιον θρασόν
εἰχονται πλατεῖαν. ἐν δὲ εἰδότεσσι τὸ Φέραλν τὸν
θαλασσήιον, καὶ γίνονται πομπέργει, μάλιστα δέ
τοι τοὺς περιγλασ. πομπές δὲ πολύποδα δέσι
τοι τὸ ένεγκαμα τὰ σύντομα. τοῖς δὲ τὸν γύννων
οἰχόρος γῆς μὲν τοῖς τὰ τειερύχα· ἔστι δέ οἱ μοιοις
τοῖς συρπίοις, τὸ μέγεθος τολίκων θεράπευται.
σὺν δὲ τῷ θαλασσῇ τῷ δύο Κυριώντας τοῖς Αἰ-
γανοῖσι, δέσι τοῖς πολελφίαις ιὔθεσι, σὺν καλεούσι
Φετεῖρες· οἱ γίνεται πάντων πιόπτες, θρα-
σὶ δύο πολλαζέντες φέρονται αὐτοῖς, θηρόβλεπτος τῷ
θελφῖνος.

A vt Alcmañem Poëtam , & Pherecydem Syrium : Quibusdam item morborum generibus copia nascitur pediculorum . Genus pediculi ferum vocatum , est durius eo quod magna ex parte prouenit , & corpori detrahitur difficiens . Pueris pediculi in capillo magis , viris minus . Omnino fœminæ magis quam mares pediculum sentiunt . Minus laborant eorum capita , quibus pediculus in capillo est . Quin & ex ceteris animalibus complura pediculo infestantur : vt aues . Et phasianæ quidem intereunt , nisi se puluerent . Omnino quibus penna caule constat , iis pediculus gignitur . Nec ea quibus pilis est , carent eodem , excepto asino , qui non pediculo tantum , verum etiam rediio immunis est . Boues vtrumque id habent . Oves & capræ rediios habent , pediculis vacant . Suibus quoddam pediculi genus , grande ad duum , familiare est . Canibus proprium rincinus , qui ab eodem animali nomen cynoraistæ accepit . Genus autem vnumquodque pediculi ex corpore ipso sui animalis enascitur . Proutenunt largius pediculi mutatione aquarum , quibus lauate se solent ea quorum natura pediculum patitur . In mari etiam pisces hoc malum infestat : verum non in piscibus ipsis , sed limo gignitur , simile multipedibus asellis , nisi quod caudam hoc ampliusculam habeat . Genus pediculi marinum simplex vauumque est , vbiique proueniens : sed maximè in foraminibus , & cauernis . Infecta hæc omnia sunt , & multipeda , & exanguia . asilus thunnorum sub pinna oritur , specie scorpionis , aranei magnitudine . Maris , quod à Cyrena in Ægyptum panditur , piscis , pediculus nomine , circa delphinum est , qui omnium pinguissimus sic pabuli copia , quæ delphini opera suppeditatur .

ΚΕΦΑΛ. λβ'.

Περὶ στολῶν καὶ ἀκάρεως, καὶ ξύλῳ φέρειν Ε
καὶ Φυραῖν.

De genere tinearum, quod in lanis procreatur: de que xylophthoro, quod in lignis: nec non de ficariis eulicibus, quos caprifichus generat.

ΓΙνε τοι δέ καὶ σήμα ζωδίου, φέρεται ἐλέφαντι,
τελέμ, εἰς ἔργοις, καὶ δέσποτης ἐργάσιον, οἵτινες
σπῆτες, οἱ ἐμφύσονται μελλοντι, ὅτους κανοποτάδην
καὶ ἔσται μελισταὶ δέ γίνονται, αἱ δισάγκυες
συγκατεκλαδοῦσι. ἀπίκινων γένος, ἐδύντες ἐντούτοις
ξερπίνει. γένος δέ εἰς χιτώνιον σκόλαπτος στοιχεῖ. Καὶ * εἴναι
καρπός δέ γένος παλαιότερον αὐτῷ, πατέρος εἰς ξύλῳ ζῶον,

Quin etiam aliæ generantur bestiolæ,
vt dictum est, tum in lanis, & qui-
busuis lanificio confectis: vt tineæ, quæ
lanis puluerulentis præcipue oriuntur:
atque etiæ magis si araneus vñâ includatur.
Si quid enim humoris inest, hic absor-
bens ampliat siccitatem. Nascitur & in
tunicis hoc idem vermiculi genus. Tum
verò in cera vetusta, vt in ligno, animal

gignitur candidum , quod omnium animalium esse minimum existimatur , nomine acari. Necnon alia in chartis , aut iis proxima , quæ in veste , aut scorponi , sed sine cauda generantur perquam exigua. Omnibus propè dixerim , vel siccis humescentibus , vel humidis sicciscentibus , creari animal potest. Nascitur & vermiculus quidam , cui nomen à corrumpendis lignis , xylophthoro , ac si ligniperdi appelles , nullo minus absurdum : caput enim suo putamine exerit varium , pedes in postremo habet , ut alij vermes : reliquum corpus tunica araneosa integitur , suoque tegumento hærentes festucas gerit , ita ut fortè eas , casuque sibi contraxisse , dum ambularet , videretur : verùm ipsæ natuæ in hærent tunicæ : & ut limacib⁹ testa , sic totum id vermiculo huic adhæret : nec decidit vñquam , sed euellitur , ut natuum. Quòd si hanc eius tunicam detrahas , expirat , parique modo , atque limax , testa detracta hebetescit . Processu vtique temporis id quoque in aureliam transit , ut eruca , atque immobile viuit. Sed quidnam ex eo animalis pennati oriatur , compertum non adhuc est . Ficarios culices caprificus generat suis pomis : fit primùm vermiculus , mox rupta cute euolat culex , mutataque sede , petit ficus immaturas : quibus se insinuans , facit ne decidant. Quamobrem agricolæ appendere ficsis caprifici ficus , & iuxta easdem caprificos ferere assolent.

CAPVT XXXIII.

De fatura quadrupedum Oniparorum.

Qadrupedum autem sanguinei & ouipari generis ortus verno tempore quidem agitur, sed coitus non tempore eodem. alia enim vêre, alia aestate, alia circa autumnum coeunt, vt cumque singulis tempus sequens ad prolem commodius est. Testudo oua durioris testæ, & bicolora edit, quale ouum auium est: caque defossa, operta terra, ac pauita, & complanata & coincubat, crebriùs repetens: fœtumque sequente anno excludit. Mus aquatalis, siue testudo lutaria, in terra scrobe effossa dolij amplitudine, parit oua, quæ deserit terrena obtuta, diéque tricessimo repetit, refossâque aperit, fœtumque continuò ducit in aquam. Testudines etiam marinæ egressæ in terram, pariunt oua auium cortalium ouis similia: & defossa coopertâque incubant noctibus. Oporum numerus maximus est, nam ad centena pariunt oua.

A οὐδὲ μοχεῖ ἐργάχεσσον εἴ τινας ζώων πομπαῖς, καὶ
καλεῖται αὐτοῖς, λαμπρὸν, καὶ μηκόν. καὶ σὺ τοῖς
βιολίοις ἀλλα τούτοις, τὸν μὲν δέ, θρησια τοῦτον σὺ τοῖς
ἰματίοις· τὰ δέ, σκηρπίοις, αὐτὸν τὸν οὐραῖς, μηκόν
πάρυπνον· καὶ ὅλως σὺ πᾶσιν, ὡς εἰπεῖν, ἐν τε
τοῖς ξηροῖς υγρανομέροις, καὶ ἐν τοῖς υγροῖς ξηρα-
νομέροις, ὅστα ἔχει αὐτὸν ζωῖς. εἴτε μὲν τὶ σκωλή-
κιον ὁ καλεῖται ξυνεφθύεσσον, αὐτὸν δέ που αἴτο-
πος τούτων τὸ ζῷον. οὐ μέν γε κεφαλή, ἐξω τοῦ
κελύφος * (τεφέχει) ποικίλη, καὶ οἱ πόδες ἐπ' Κ. ταῦτα
B ἄλλα, ὡς τερ τοῖς αἴροις σκοληπταῖς. σὺ χιτῶν ὃ
τὸ αἴροσσομα σχεδιαζαίμεις, καὶ τοῖς αὐτὸν καρ-
φι· ὡς τε μοχεῖν τεφέχεαίς βαδίζοντι. Ταῦτα δέ
σύμφυτα τῷ χιτῶνι θέτειν, ὡς τερ κοχλίας δέ
ὅστρακην, δέ τα τὸ ἀπόθμητό σκωληπτοι, καὶ σὸν ἀπο-
πίπτει, δὲλλ' ἀποστῆται, ὡς τερ τεφέφυκά τα·
καὶ ἐδύ τις τὸ χιτῶνα τεφέλη, ἀποθνήσκει, ἐγένετο
οὐσίως * ἀγρειός, ὡς τερ ὁ κοχλίας τεφέσαιρε· καὶ ἀχρηστός
θέντος τὸ ὄστρακον. Ζεύσον μὲν τεφειόντος, τούτῳ καὶ
σύντοτος ὁ σκωληπτὸς φευσαλλίς, ὡς τερ καὶ αἴκαμπαι,
C οὐδὲν ἀχιντής τον. οὐδὲ τούτῳ τούτῳ τὸ τιμερωτόν
ζῷον, οὐ πτω στύωσπια. * οἱ μὲν γῆραις οἱ σὺ τοῖς
ἐεινοῖς, ἐχορεοτοῖς καλεούμεροις φησεις. τούτοις
τὴν τεφέτον σκωλήκιον· εἰτα ἐμπειρράχθυτος
τὸ δέρματος, σὸν πέτεται, * τὸ τούγκανον καλεῖτον
οὐψιν, καὶ εἰσδύνεις τὸν τὸ συκῆν ἐεινά, καὶ οὐδὲ
σομένη ποιεῖ μηδὲ ποπιπίθυτὸν τὸ ἐεινά. δέ τοι ει-
ποντος τὸ τε ἐεινά τεφές ταῖς συκαῖς οἱ τεφροὶ,
καὶ φυτεύοντο πλησίον τούτους συκῆς ἐεινεοίς.

ΚΕΦΑΛ. λγ'.

TΩν δὲ τεραπόδων καὶ στρατιών εἰσιν οὐκέτι ποτέ κανένας, εἰσὶ δὲ ἔσχες ὁχλεῖς) δὲ τὸ πάντα τὸ αὐτὸν ὄρας, οὐδὲ τὸ μὲν ἔσχες περὶ τῆς πόλεως, τὸ δὲ τὸ μετόπωρον, ως ἐκάριστος τῷρες τὸ γένεσιν τὸ ἐκγένενον οὐκέτι ποτέ συμφέρει. οὐδὲ οὐδὲ λέγειν, τίτλοι οὐδὲ σηκωφρόδερμοι καὶ μηχόαι, οὐδὲ τὰ τὸ ὄρνιθαν· τεχνῶσσι δὲ καὶ τούτου τίτλοι, καὶ δύω ποιεῖται κροτοῦν· ὅταν δὲ τοῦτο ποιήσῃ, φοιτῶσσε ἐπωαλίζει τὸ φέρεν, ἐκλέπεται δὲ τοῦτο οὐδὲ οὐδέρεται. * οὐδὲ μηδὲ δικαιολογεῖται ἐκ τῆς ὑδάτου, Syll. οὐδὲ τίτλοι, οὐδὲ τίτλοι βούλησον πιτίωδεις καὶ σκυτεχνόδοι Plinio. καταλείπει. ἐπίστασσε δὲ οὐ μέρας [ἐργάτης οὐ] τελείωντα, αἰσθούτης καὶ ἐκλέπει ταχὺ, καὶ αὐτοὶ διῆστις τοῖς πεστοῖς εἰς τὸ ὑδάτον. τίτλοι δὲ τοῦτο καὶ αὐτοὶ αγατίλιαι χελωναῖς εἰν τῇ γῇ ὀμοία τοῖς ὄρνισι τοῖς οὐκέτοις καὶ κατορθοῦσσασι, ἐπωαλίζονται γάρ τοις τίτλοις πληνθεῖσι πολλοῦ οὖσαι. καὶ γάρ εἴκατε τίτλοις

εών. τίκτοσι δὲ καὶ σπέρμα, οὐ χρονοδάλοι οἱ χερ-
στῆιοι, οὐ οἱ ποταμίοι, εἰς τὸ γῆς ἐκλέπτεται δέ τοι
τὸ σπέρμα αὐτού μεταβαῖνον τῇ γῆ. οὐδὲ μετείχεται
σπέρμα. λέγεται γὰρ ἐξαριθμόσιος ἔτη ο σπέ-
ρμα. οὐδὲ ποταμίοις χρονοδάλοις, τίκτει μὴν ὡς
περὶ ἐξηκοντα, λαμπάς τὸ χρόνον. οὐ πεικάζεται
ἡ μέσης ἐξηκοντα. οὐδὲ βιοῖ χρέοντος πολὺ. οὐδὲ
ἐλαχίστων δὲ ὡστὸν, μέγασον γάλον γίνεται ἐκ τού-
των. τὸ μὴν γὰρ ωστὸν, τούτον ἔστι μεῖζον χλωείου, οὐ
οὐ νεοτήλος, κατὰ λέγον· αὐτὸν διόρθωντος δὲ γίνεται καὶ
ἐπιτάχεις μεταπήγειρον. λέγοσι δέ τίνες ὡς καὶ
αὐτὸν διέταψαν εἴσιν τοῦτο.

A Quin & lacertæ , & crocodili tam ter-
restres quam fluuiatiles , sua oua tētræ
gremio committunt . Lacertarum oua
sponte in terra aperiuntur : vitam enim
earum annum non complete , sed se-
mestrem finire aiunt . Crocodilus flu-
uiatilis oua sexaginta cum plurimum pa-
rit , viuitque diu , maximūmque ani-
mal minima hac origine euadit . Ouum
enim non maius quam anseris , & fœ-
tus inde exclusus proportione est : at-
B tamen crescit ad quindecim cubita . Sunt
qui eum tamdiu augeri , quamdiu viuat ,
confirment .

ΚΕΦΑΛ. λη'.

Γερί ἔχεων γλυκέσεις.

TΩΣ οὐδὲ φέων ὁ μὴ ἔχεις, εἴξω ϕωτοκεῖν
αὐτῷ, ταῦταν ωτοκήσας· τὸ δὲ ὄδον, ω-
κῆτῷ ἡγεμόνων, μονόχερις οὗτος, καὶ μηλακή-
δερμεν. οὐδὲ νεοτῆτος, μάκαρην πελεγίνεται, καὶ οὐ
πελέχει φλοιὸς ὀστρακώδης, ὡς εφθιώτερόν τοι
ἡγεμόνων. πίκτει δέ μικρῷ ἐγέρει τὸ οὔμεσον, οἱ
πελεγρήγονοι τελεῖσθαι. σύστοτε γέτε εώσθιν οἰχο-
φαγέντα, αὐτῷ τελέρχει. πίκτει δέ τὸ μικρὸν μέ-
ρον καθέτην. πίκτει γέτε πλειόνων εἰκόσιν. οἱ δέ διῆσι
οὐφέδοις, ωτοκομούσιν εἴξω. Ταὶ δέ ὄδοι, διαλήσις συ-
νεχῆ οὗτοι, ωτοπεριοὶ τῷ γαλακτῷ παραδείσεις.
οὐτοὺς γέτεκη, εἰς τὸ γαλακτόπωαλόδο· ἐκλέπει γέτε
ταῦτα διέσερφετει. [αἵ μηδὲ σῶν τὸ οὐφέων γέτε
ἐπιτόμενοι γλυκέσις, ἐπὶ γέτε ϕωτοκεῖν τὸ πετραπόδων γέ-
ωτοκωψάτων, τοῖς τον εὔχοισι τὸν Σέπον.]

VIpera è serpentibus vna animal edit, cùm intra se oua primùm pepercit. Ouum hoc vnius coloris, & molle, vt piscium est. Fœtus supernè consistit: nec cortice continetur, sicut nec piscium quidem. Parit catulos obuolutos membranis, quæ tertia die rumpantur. Euenit interdum vt qui in utero adhuc sunt, abrosis membranis prorumpant: singulos, diebus singulis parit, plures quàm viginti. Cæteræ serpentes oua pariunt foris contexta ad monilis, hoc est, ornamenti mulierum, quod ambit collum, similitudinem. Incubant quæ pepererint in terra, & fœtum sequente excludunt anno.

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ , ΓΕΡΙ
Σώσων ισοχας ,

3 Z.

ΚΕΦΑΛ. α'.

Γεέ ὄρνιθαν γλυκέσεως.

AΙ μήδο σῶν τὸ ὄφεων ἐτὸν συντόμεων
θησέσθαι, οὐ τὸ περιαπόδων καὶ ὀ-
τοκῶν, τὴν τοῦ ἔχοντος τὸ Σύπον. οἱ δὲ
ὄρνιθες, ωστοκοῦσσι μὲν ἀποθνήσ-
κον τὰς ὄχειας, καὶ οἱ τόκοι, οὐ πᾶσιν ὁμοίως
ἔχοντο. Καὶ μὲν γὰρ, ὄχθις τοις τοῖς πολέμοις τον
Ἀρεόνον, ως εἰπεῖν, οἴησι διέκριτος καὶ παντεργάτης. Ηδη
διέκριτος, ὅλην τὸν ἑνίαυτον, τοξεύω μὲν οὐ μιλῶν τὸν
τοῦ Αἰγαίου Ερπικόν. πλῆθος τοις τοῖς πατέρεσσιν ἔνισται καὶ τὸν

**ARISTOTELIS STAGIRITÆ,
de Historia Animalium.**

LIBER VI.

CAPVT I.

*Aues omnes una parere , diversis tamen anni
temporibus , nec in ouorum numero
omnes conuenire.*

Serpentium, & insectorum, atque etiam quadrupedum ouz parientium generationes fieri ad hunc modum animaduertimus. Aues autem ouz patiūt omnes : sed tempus coeundi patiendive, non idem omnibus est : quippe cùm alix coeant & pariant omni ferè tempore, vt gallinæ, vt columbae. Gallina enim toto anno, præterquam duobus mensibus brumalibus, parit. Magna etiam generosarum

nonnullis fœcunditas, quando vel sexaginta edunt ante incubitum: quamquam ipsæ minus fœcundæ, quam ignobiles sunt. Item Hadrianæ paruo quidem sunt corpore, sed quotidie pariunt: ferociunt tamen, & pullos sa-pè interimunt. Color his varius. Nonnullæ etiam è cortalibus bis die pariunt. Iam aliquæ in tantum copiæ prouenerunt, ut effectæ breui morentur. Sed gallinæ, ut dictum est, perpetuò pariunt. Columbae autem, palumbes, turtur, vinago, bina pariunt. Sed columba vel decies anno: alia semel anno, & parciùs generant. Agitur maximo agium numero partus verno tempore. Sed aliis alia fœcundiùs pariunt. Quod bifariam fit: aut enim quia crebriùs, ut columbae; aut quia numerosius, ut gallinæ. Omnes quibus vngues adunci, parciùs generant, excepto tinunculo, qui plurima in adunco genere parit: iam enim quatuor eius reperti sunt pulli. Sed plures etiam posse procreari apertum est. Pariunt cæteræ in nidis: quæ autem minus volant, ut perdices, ut coturnices, non nidis, sed condenso frutice prolem muniunt. Sic & calauda, & tetrix. Sed hæ suum nidum patere auræ cupiunt. Quem verò Boëti meropen vocant, hic unus subiens terræ cauernas, facit cunabula. Turdi nidos ex luto, ut hirundines, faciunt in excelsis arboribus, ita deinceps continuato opere, ut quasi catena quædam nidorum contexta videatur. Vpupa una suo in genere non nidificat, sed stipites arborum subiens, parit sine ullo strumento in canis. Cuculus saxa & domicilia petit, in quibus nidificet. Tetrix, quam Athenienses vragem vocant, nec terræ, nec arbori suum nidum committit, sed frutici.

CAPUT II.

De natura, & diuersitate ouorum omnium animalium, seminéque genitali, & incubandi officio.

Orum æquè omnium voluctum duro putamine constat, si modò non depravetur, sed lege consummetur naturæ. (Gallinæ enim nonnulla pariunt mollia vitio.) Et bicolor quoque ouum animalium intus est, luteum interius, album exterius. Sed differunt oua aquaticarum à terrestribus, quod multò plus lutei, quam albi, ex proportione contineant. Differunt & colore inter se oua animalium.

A θυραιῶν, τοφέπιωσις, ἡ ἔξηκοντα καὶ τοῦ πολυτόκου αἱ θυραιαὶ τὰ θυρῶν εἰσίν. αἱ δὲ Αδριανῆς ἀλεκτοῖς, εἰσὶ μὲν μικραὶ τὸ μέγεθος· τίκτεις δὲ αὐτῷ ἐκάτια ημέρας. εἰσὶ δὲ χαλκοὶ, καὶ κτείνονται τοῖς νεοτίοις πολλάκις. γέωμεραὶ δὲ πομποδαπαὶ ἔχονται. τίκτεις δὲ οἰκοδρόμιοι ἔνιαι δις τῆς ημέρας. οὐδὲ δὲ τίκτεις πολυτοκούσσαμ, αἴπεταν αἱ θυραιῶν. αἱ μὲν οὖν ἀλεκτοῖς, τίκτειν, ὥσπερ εἴρηται, συνεχῶς· τοφέπισι δὲ, καὶ φάτια, Κύριον, Κοινᾶ, διποκέδοι μὲν, δὲλλ' οὐχ ὡς τοφέπισι δεκάχις τοῦ ἔπαιδος τίκτειν. οἱ δὲ πλεῖστοι τοῦ ὄρνιθαν, τίκτειν τὴν ἐαρίνιαν ὥσπερ. Κεισίν οἱ μὲν πολύγονοι αὐτῷ πολύγονοι δὲ μήχος· αἱ μὲν πολλάκις, ὥσπερ αἱ τοφέπισι· αἱ δὲ δὲ πολλαὶ, ὥσπερ αἱ ἀλεκτοῖς. Ταὶ δὲ γαρνιάντα, πομποδιόλιγόργονα δέσιν, ἔξω κενχειδός· αὐτὴ δὲ πλεῖστα τίκτει τὴν γαρνιάντα. ὥπλα μὲν οὖν Κατέλαβενδην. τίκτει δὲ Καπλείστη. τίκτει δὲ Ταὶ μὲν ἄλλα, ἐν νεοτίοις· τὰ δὲ μὴ πιπίκαι, Κάκεν νεοτίοις, οἵ δι τε φρέσικες Καὶ ὄρνιτες, δὲλλ' εἰ τῇ γῇ, ἐπιπλυχαζόντα ὑλεῖν. ὥσπατας δὲ Καὶ κέρυδος Κατέτειξ. Ταῦτα μὲν κέρυδος δὲν οὐπλιώμοις ποιεῖται Καὶ νεοτίοις. οὐ δὲ οἱ Βοιωτοί οικελεῦσι μέροπα, εἰς Ταὶ διπάσεν τῇ γῇ καταδυόμενος, νεοτίοις μόνος. αἱ δὲ κίχλαι, νεοτίοις μὲν ποιοῦσαι), ὥσπερ αἱ χελιδόνες, Καὶ πυλαῖ, οὐτὶ Ταὶ οὐκτοῖς τὴν δένδρων· ἐφεξῆς δὲ ποιοῦσι δὲλλήλας Καὶ ἔχοιδης, ὥστε εἴδετο οὐκέχαρας, * ὥσπερ ὄρνιθον νεοτίοις. οἱ δὲ Vulgo, εἰποῦ, μόνος οὐ ποιεῖται νεοτίοις τὸ καθ' ἐαυτὸν νεοτίοις τετρανταν. δὲλλ' εἰσδύνομος εἰς τελέχη. πιας. μεταφέρεται τοῖς κατέτει, Καὶ οὐκοφορούμενος. οὐδὲ κέκκυτος, Καὶ ἐν οικίᾳ νεοτίοις, καὶ ἐν ιατρῷ. πέπεις. οὐδὲ τερπίς, τοῦ καρδούσιν οἱ Αθηναῖοι μειοῦνται. ψευχα, ψευτὶ τῆς γῆς νεοτίοις, οὐτε ἐν τοῖς παῖς δένδροιν, δὲλλ' εἰρητοῖς καρποῖς θύμοις Φυτοῖς.

ΚΕΦΑΛ. βι.

Περὶ οῶν καὶ ἐπιωσιοῦ ὄρνιθων.

TΟῦ δὲ οῶν διπάσων ὁ μίσθις τῷ δρινῷ, οὐκτορέμερον τε θέτι, εαστὸν καὶ θύμται, καὶ μὴ διερέθαρη (ἐντα γένος μετακεκτικοῖς τίκτειν αἱ ἀλεκτοῖς) καὶ διχροαταῖς τῷ δρινῷ, Κατόπις μὲν τὸ λευκόν, ἐντος δὲ τὸ ὠχρόν. Διερέθεισται δὲ Καὶ τὸ πομποδιόλιγόργον τὸ λευκόν γένεχθει τοπιά πομποδιόλιγόργον, τοφέπιστος* Καὶ τὸ ξηροβιωτικὸν πλαθον γένεχθει τοπιά πομποδιόλιγόργον. καὶ τὸ δένδρων καὶ λευκόν τὸ ὠχρόν, τοφέπιστος Καὶ λευκόν.

πίθαν. τὸν μὲν γὰρ λέπικόντες πάντα, οἵ τε περι-
τερούς ἐν αὐτοῖς τὸν τρίτον, ὡργεῖσαν, οἵ τε τοῦτον
τοῖς λίτηνας. τὸν δέ, κατεστήμενα, οἵ τε τὸν
μελεαγρεῖδων καὶ φασικῶν. πάντες δέ τοι κερχεί-
δος, ἐρυνθράντων, ὁστρών μίλτους. ἔχοντες δέ τοι
ἀὸν θύεφοροι. τῷ μὲν γὰρ ὀξεῖ, τῇ δέ, πλαστι-
τερούντων. ὑπέροχος δέ τοι γεῖται τὸ πλαστόν. ἔστι δέ
τοι καὶ μακρεῖ καὶ ὀξεῖ τὸ ωδῶν, ηὔλεα. πάντες δέ
τριῶν γύλας ἐπειφέρεισαν ἔχοντας τὸ ὀξεῖ, ἀρ-
ρένα. σκηπτέται μὲν δῶμα ἐπιπλαζόντες τὸν
ορνίθιαν· καὶ μητέλλας ἐπιτόμαζεν τῇ γῇ,
ὡστε τὸν Αἰγαῖον πάτερα, κατορυπόντανεις τὴν γῆν
στὸ τῆραν πάτερα. καὶ Συραχεύσας δὲ φιλοπότης
τίς, παντοπέμψας πάσος τοῖς Λιανοῖς τὴν γῆν,
τοσοῦτον ἔπινεν, ὡς φασι, χερῶν στισσεχῶς, ἐώς
ἐκλεπτεῖν πάντα. καὶ δέ τοι κειμένα στὸν αὐγεῖσιν

Sylb ἀλεφνοῖς, * ἀλεφνοῖς, * ἀλεφνοῖς, * ἀλεφνοῖς, * ἀλεφνοῖς, *

τὸν μὲν ὅμοιον τὸν περὶ τῶν ἐργάτων λόγου, ὡς αὐτὸν
ἔτι ἀλλαντίσθαι. οὗτοι δὲ ὄχι θῆ, αὐτῷ τοιούτῳ
πολὺ πολὺ μετέβαλεν εἰς τὴν θύλειαν. Εἰ τὸ μὲν
τοποθετητον μηδέν καὶ λαβυρῖνθον φαίνεται τὸ σύνον, ἐπει-
τα ἐρυθρόν εἶναι τὸ ματαῦδες. αὐτὸν δὲ μόνον δέ,
ωχεῖν εἶναι διὸ ἀπόδι. οὗτοι δὲ μὴν γίγνονται
ἀδρότεροι, ἔλευχρίσει). καὶ ἔστιν μὲν, τὸ ωχεῖν,
ἔτι δὲ, τὸ λαβυρῖνθον ταξιδεύειν. οὗτοι δὲ τελειω-
θῆ, ἀπολύεται καὶ ὑπέρχεσθαι. Λατώ δὲ καρφῷ σκηνή
μελακνοῖς εἴ) μεταβαλόντος εἰς τὸ σκληρόν. ὡς δέ
ὑπέρχεσθαι μὲν οὐτωποποιεῖσθαι. διερρέγειν δὲ,
εὐθέως πόργυν (Εγίνεται σκληρόν, εἰσὶ μὲν ἡ νε-
κροποιεῖσθαι. ἐφαύνεται δὲ μὴν αὐτὸν τοιοῦτον κατατρέψειν.

C. στρατο- * Μαρεσσονικόν τόπον τὸν τὴν οὐρανὸν εἰς τὸν γῆν

Τίλισαι ἔχοσι τὰ ωά, τὸ μὲν εἶδος ωχεῖσι ὄλε,
τὸ δὲ μέγεθος, πλίκα ωά· ὃς τέρατος λόγω
πίθεασιν. οἱ δὲ λέγοντες, ὅπερ ἀπολείμματά
δέσι τὰ ὑπηκόμεια τῷ ἐμπορῳδεῖον δέξιον ὁχεῖας γε-
νομένων, σύνδητοι λέγεσιν. ὥπεις γένος ικανῶς
ἥδη αὐτόχθοντοι νεοτίδες διεκτείνων καὶ χλωῶν,
τεχθέσι γένην τοιούτην. Ταῦτα δέ τοιούτα τὰ ὑπηκόμεια,
ἐπειτὴν μὲν διὰ μεγεθῆ γένος, καὶ ἡ τιλονήδεια, καὶ
ὑγρότερον τὸ γεννίμων, πλήθη δὲ τὸ πλείστον τῶν
τελεμένων δέ τῇ ὄρνιῃ, τούτον παχυστοῖς
ὑγροῖς, ἀλλαζότο, τε ωχεῖσι διαμένεις ἐπὶ λαβυρίντων,
ὅμοια ὄρτα. γένεται δέ ὑπηκόμεια πολλῶν, οἷς διε-
κτείνωσι, τοῦδε μίκος, τοῦτο ωχεῖσι, ταῖς ωντοῖς, χλωῖσι, χρ-
νοντοῖσι πεντεκοσίοις. ἐκλέπεται δέ, ἐπιταξοῦνται, σὺ ταῖς
τερειδαῖτοι, οἵτινες γένος χλωῖσι. ἐν ὅκτων καὶ δεκατριών
τομέστησι αἱ διεκτείνωσις ἐν ταῖς τερειδαῖς τοῖς
σὺ δέ ταῖς χλωῖσιν, σύλλογε πέντε καὶ τέσσαρες.

A Sunt enim alia candida, ut columbarum,
& perdicum: alia pallida, ut palustrium:
alia punctis distincta, ut maleagridum,
& phasianarum. Rubrum tinunculi est
modo minij. Quin & ipsum ouum in se
suum habet discrimen, quippe quod
parte sui acutum, parte latius sit: qua
quidem parte latiore exit, cum gigni-
tur. Quæ oblonga sunt oua, & fasti-
gio cacuminata, fœminam edunt: quæ
autem rotundiora, & parte sui acutiore
obtusa, orbiculum habent, marem gi-
gnunt. Incubitu avium, fœtum excludi,
naturæ ratio est, non tamen ita solùm oua
aperiuntur, sed etiam sponte in terra, ut
in Ægypto obrupta fimo pullitiem pro-
rreant. Et Syracusis potator quidam,
ouis sub storea in terra positis, tamdiu
potabat, donec oua ederent fœtum.
Iam verò, & cum in vasis quibusdam te-
pidis essent coniecta, sponte oua pullos
præcipsero. Semper genitio

Couum primò minutum , & candidum cernitur : mox rubrum , cruentumque : deinde increscens , luteum & flavum ef- ficitur totum . Iam amplius auctum dis- cernitur , ita ut intus pars lutea sit , foris candida ambiat . Vbi perfectum est , absoluitur , atque exit putamine , dum paritur , molli , sed protinus durescen- te , quibuscumque emergit portionibus , nisi vitio vuluae defecerit . Iam quale certo tempore est , tale aliquando pro- diit luteum totum , qualis postea pullus est . Gallina etiam discissa , talia sub septo , quo loco fœminis oua adhærent , reperta sunt , colore luteo tota magni- tudineoui perfecti : quod pro ostento augures capiunt . Nec audiendi sunt , qui oua hypenemia dicta à vento , quasi sub- uentanca dixeris , reliquias esse partus , quem coitus fecerit , arbitrantur . Iam enim aliquas gallinarum & anserum iu- uencias expertes adhuc coitus patere hy- penemia visum sèpius est . Sunt hæc ste- rilia , & minora , ac minus iucundi sap- tiris , & magis humida , quām ea quæ fœ- cunda gignuntur , sed plura numero . Humor eorum crassescere incubatione a- uis non potest , sed tam candida quām lutea pars similis sibi perseverat . Pa- riunt genus idoui plures aues , ut gallinæ , perdices , columbæ , pauones , an- cères , & quæ ab anseri & vulpe composito nomine chenalopeces , id est , vulpenseræ dictæ sunt . Excludunt celerius incuban- tes æstate , quām hyeme . Ideo æstare gallinæ duodevigésimo die factum exclu- dent , hyeme aliquando vigésimo quinto .

Discr-

Discrimen tamen & auium est , quod
aliæ magis aliis fungi officio incuban-
di possunt. Si incubante gallina , to-
nuit , oua pereunt. Quæ autem ca-
nicularia & virina à nonnullis vocan-
tur , æstate magis consistunt. Sunt qui
hypenemia , hoc est , subuentaneos illos
partus , zephyria nominent , eo quod
verno tempore aues flatus illos fœcun-
dos ex Fauonio recipere videantur. Sed
idem faciunt , etiam si digito in genita-
le palpetur. Redditur certè ouum sub-
uentaneum illud fœcundum , & quod
iam conceptum per coitum est , transit
in genus diuersum , si priùs eoeat , quæ
vel subuentaneum , vel semine maris
diuersi conceptum fert , quām ouum ip-
sum à lutea in candidam ambientem
partem mutetur. Ita enim fit , vt iub-
uentanea oua fœcunda reddantur : &
quæ inchoata à mare priora sunt , spe-
cie posterioris prouenient. at si iam
candidum acceperunt humorem , fieri
non potest vt vel subuentanea in fœ-
cunda mutentur , vel quæ per coitum
concepta gestantur , transeant in ge-
nus maris , qui secundus coicerit. In-
cœpta quoque , si adhuc paruis desie-
tit coitus ; non accrescunt : sed si con-
tinuetur , celeri incremento augentur ,
iustamque magnitudinem implent.
Naturam vitellus oui , & albumen , ha-
bent contrariam , non tantum colore ,
verū etiam virtute. Vitellus enim
spissatur frigore , albumen non , sed am-
plius humet. Contrà , albumen spissa-
tur igne , vitellus non , sed mollis per-
sistit , nisi peruratur : magisque in aqua D
feruente , quām ad ignem cogitur , at-
que induratur. Membrana hæc inter-
se discernuntur. Grandines autem di-
ctæ , quæ initio vitelli adhærent , ni-
hil ad generationem conferunt : quan-
quam aliqui ita non existimant. Has
duas esse certum est , alteram parti
superiori iunctam , alteram inferiori.
Euenit etiam vt si quisrupto putamine
oua plura in patinam coniecit excre-
ta , & coquit igne molli , & conti-
nente , vitelli omnes in medium coeant :
albumina autem circumdant , & se in
oras constituant. Gallinarum iuuençæ
pariunt primæ statim vêre incunte : &
plura quām veteres , sed minora. De-
nique aues , nisi pariant , laborant
morbo , atque intereunt. Inhorrescunt
à coitu , ac se excutiunt. Sæpe etiam
festuca aliqua sese lustrant : quod idem
& edito ouo interdum faciunt. Colum-
bx caudam distendunt , anseres sese a-
quis ingurgitant. Celeriter magna pars
auium & impletur , & oua subuentaneæ

A οὐραφέρεστοι μόνοι τοι Εἰ αἱ ὄρνιθες ὄρνιθαν, τοῦ
ἐπωαστικώτεραι οὐκέτεραι ἐπεραί εἰς τέραν. οὐδὲ βερ-
τηση ἐπωαζούσσους, οὐραφέρεται τὰ αὐτά. Τοῦ δὲ
καρδούλημα τὸ παῖδες τίνον κυνόσουρον Εἰ σύενα,
γῆς τὸ θερετικόν μᾶλλον. Σεφύεια δὲ καλέστηται
τὸ τακτικόν παιδί τοι παῖδες, οὐτοῦ τὸ τακτικόν
ώρατο Φαινονται δέ χρονια τὰ πνεύματα αἱ
ὄρνιθες. ποιοῦτον δὲ ποιοῦσι καὶ τὴν χθεῖν παῖς φι-
λαξφώλημα. γῆς δὲ ταὶ τακτικά τακτικά γένιμα, καὶ
ταὶ τακτικά γένιμα, μεταβάλλει τὸ

B Κήρος εἰς ἄλλο γήρασ, εἴσι, παῖδες μεταβάλλειν τὴν
τὴν ωχερότερην τὸ λαβυρῖνθον, σχέδιονται οὐ παῖδες
τακτικά γένιμα, τὸ τακτικά γένιμα, καὶ τακτικά γένιμα, καὶ
μεταβάλλειν εἰς τὸ τακτικά γένιμα γήρασ. τοῦ δὲ
τακτικόν γένιμα, καὶ τοῦ τακτικόν γένιμα τὸ τακτικόν γήρ-
ασ. διὸ δὲ τὸ τακτικόν γένιμα εἰς τὸ λαβυρῖνθον, οὐ-
δὲν μεταβάλλονται, οὐ ταὶ τακτικά τακτικά, καὶ τακτικά
τακτικά γένιμα, τὸ τακτικά γένιμα, καὶ τακτικά γένιμα, καὶ τακτικά
μεταβάλλειν εἰς τὸ τακτικά γένιμα γήρασ. τοῦ δὲ
τακτικόν γένιμα τὸ τακτικά γένιμα, καὶ τακτικά γένιμα τὸ τακτικά γήρ-

C Τοῦτον ἐπωαξιδίεται τὰ τακτικά γένιμα. Εἶπο
δὲ πάλιν ὡχθόπται, ταχεῖα γίνεται οὐτιδίδοται
εἰς τὸ μέγεθος. ἔχει δὲ φύσιν τὸ ἀοδόν, τὸ ωχερόν
καὶ τὸ λαβυρῖνθον ἐνδιδίαν, τὸ μονον τῷ χρόνῳ τατί,
ἄλλα καὶ τῇ διαάμει. Τὸ μὲν γῆς ωχερόν, τὸ
τὸ φύγεις πτήγηται, τὸ λαβυρῖνθον δὲ, οὐ πτήγη-
ται, ἄλλα ὑγράπτεται μάλλον τὸ τακτικόν δὲ πτήγη-
ται, τὸ μὲν λαβυρῖνθον πτήγηται. Τὸ δὲ ωχερόν, οὐ
πτήγηται, ἄλλα μεταχειρί ταχατελές, αἱ μῆτραι
κατακαυθή. καὶ μέλλον ἐφοιτήσουν οὐ πυρευράδες
στινίσατο καὶ ξηράπειν. ἐκάπερον δὲ γένεται τὸ νέον μέ-
νιν διείληπται * τὸ ἄλλοτεν. αἱ δὲ ταῖς τῇ Malim
δέχονται τὸ ωχερόν γάλαξας, καὶ δὲν συμβάλλονται απὸ επι-
ταφερούσας τὸ γένεσιν, ὥστερ πίνεις ταπελαφρύδην
σιν. εἰσὶ δὲ δύο· η μὲν πατέτανται, η δὲ, αἱ αὐθεντι-
συμβάλλεται τὸ ωχερόν καὶ τὸ λαβυρῖνθον, καὶ ὅταν
δέξαιρι θένται * συγκεράσσονται πλείω ποιαδηπατεις Lib. 3. δε
κούσιν, καὶ ἐψημέταχεν * μή συντόνω πνεῖ. τὸ generat.
ωχρόνεις τὸ μέσον στινίσατο πρότερον τὸ ωχερόν
in eadem

D επιστίνηται * συγκεράσσονται πλείω ποιαδηπατεις Lib. 3. δε
κούσιν, καὶ ἐψημέταχεν * μή συντόνω πνεῖ. τὸ generat.
ωχρόνεις τὸ μέσον στινίσατο πρότερον τὸ ωχερόν
in eadem

E λαβυρῖνθον, καὶ τακτικά γένιμα. τὸ δὲ αἰλεκτούσιδων αἱ te ome-
νεοτίδες, οὐκτοὺς τακτικά γένιμα δέχομέν τοις εργασίαις. Ic-
έαρες. Εἰ πλείω δὲ τηλετειν οὐ αἱ αρεσκότεραι. quod a-
ἔρεται δὲ δέ μεγάλη. Ταὶ ταὶ τακτικά γένιμα δέλως. ptius est.
δὲ δέν μητραὶ πατέταις αἱ ὄρνιθες, οὐραφέρε- G. legit.
ρον) Εἰ καὶ μητροῖς. ὡχθέσαι δὲ, αἱ μὲν ὄρνι- gōtū, οὐ
θες, φεύγονται τε (τὸ ποτεσίον). Εἰ πολλάκις καρ-
φος ταῖς μεταβάλλονται. ποιοῦσι τὸ αὐτό τέτον τὸ te, minūs
καρφούς αὐτούς. αἱ δὲ τακτικές, ἐφέλκεισι τὸ
οὐραφέρεις. οἱ δὲ γλώσσες, κατακολυρίζωσιν. αἱ
τακτικές, καὶ ταὶ τακτικά γένιμα ταῖς συλλαγήσις;

Ταχεῖα γίνονται τοις πλείσταις τῷ ὄργητῳ,
ἄλλοι τῇ τῷ αὐτόδικοι, ὅταν μέρη τῶν ὀχείων.
ἔστι γάρ καταπιθεῖ τῷ ἄρρενος, κυίσκεται, καὶ
διῆς ἄγεντος γῆς τοὺς τοὺς θύμους. ὁ σφρι-
στιν γάρ δοκεῖ ἔχειν ὑπέμνησην ὁ αὐτόδικος. οὐδὲ τῷ
ώδιον γίνεσθαι, μάτι τὸ ὄχειδον. καὶ τὸ τῷ ωδι-
πάλιν ουμπετεῖονδιόν οὐ τῷ γεοτοῦλον γίνεσθαι. οὐτο-
ῦτοι γράμμοι ουμπετεῖονδιόν πάσιν, ἀλλὰ Δια-
φέρει τὸ μεγάλην τῷ γράμμονταν. τεττίσασθαι δὲ
τὸ τῆς ἀλεκτορείδος ωδὸν τὸ ὄχειδον, καὶ τελεοῦ-
ται τὸ ωδὸν τὸ δέχοντα μέρας ως ὑπετοπολύ. Εἰ
τὸ περιτεραῖς δὲ τὸ ωδῖον τὸ ωδῖον διάσπαστον, διαβαῖσθαι
διά αἱ περιτεραῖς, ἵδη τὸ ωδῖον τὸ ωδῖον διάσπαστον,
κατέχειν. ἐδὴ γάρ τι συχλητῆ τὸ τίκτον,
τὸ τοῦτο τὸ νεοτίκειον, τὸ πλεύριον ἐκπίλθη, τὸ ἄλ-
λο τὸ πονήσιον, τὸ δυσταρεσήσιον, κατέχει καὶ οὐ τίκ-
τον, μελλόσαστα. οὐδέτε δὲ τοῖς τοις περιτεραῖς
ουμπετεῖονδιόν. Εἰ τάδε περὶ τὸ ὄχειδον. κύοντι τε γάρ
ἄλλοις, ὅταν μέλλῃ διαβαῖσθαι ὁ ἄρρεν,
περιτοῦ ὄχειδον. οὐ μὴ περισσότερος, τὸ περι-
τοῦ. υγερον μὲν τοι διαβαῖνει καὶ μὴ κύοντας.
εἰ δὲ νεώτεροι, αἱ τῷ τῷ ποιόσδυτες, ὄχειδον-
σι τῷ τῷ τε ιδέαν ποιόμοι. Εἰ ἔτι αἱ θύλειαι αἱ-
λίλαις αἱδαῖνοσιν, ὅταν ὁ ἄρρεν μὴ πρῆη,
κύοντας, ὥσπερ οἱ ἄρρενες. Εἰ οὐτεν περιείμε-
ναι εἰς ἄλλοις, πίκτοις ωδὴ πλείστη η τὸ
γένος γνώμηνα. οὐτοὶ οὐ γῆς οὐ νεοτίκος γένε-
εις, διὰ τὸ τοις μέμια ποιήσει τὸ τοιαυτόν γένετο.

A illa concipit. Quod vel in perdice petcipi potest, eo, quo libidine incitatur, tempore. Nam si contra marem steterit foemina, aura ab eo flante, fit prægnans, atque extemplo inutilis ancpus. Olfactum eam esse exquisitum perdicibus creditur. Ovi generatio ab initu, & pulli rursus ouo concocto prouentus, non pari temporis spatio evenit omnibus: sed pro magnitudine generantis interest. Ouum gallinæ consistit à coitu, & perficitur decem diebus magna ex parte: columbae paucioribus. Facultas columbis retinendi ovi, etiam tempore parturiendi est. Nam si ab aliquo vexetur, aut penna in nido euulsa, vel quavis alia simili re infestetur, aut etiam sponte morosius habeat, ouum per tristitiam retinet, partimque differt. Peculiare columbis illud etiam est, ut in coitu, nisi ante mutuo osculentur, mas non ascendar. Sed iunior sit, an senior, interest: senior enim primum coitum osculo exorditur: sequentem & sine osculo agit. at iunior quoties liber coire, toties osculatur. Igitur hic ritus columbarum proprius est, atque etiam ille, ut foeminae saliant, ac supergressu mutuo agant, si mas non sit, & cum osculo, ut mares: & quamvis nihil altera emittat in alteram, tamen plura sic oua, quam ex maris coitu, pariunt. Verum nullus hic enascitur pullus, sed sunt omnia irrita.

ΚΕΦΑΛ. 2.

Τίνα έπονον ἔχει τὸ γέμεσις ἐκ τῆς ὁμοίωσις.

D Quot dierum spatio pullus in ovo generetur:
deque eius creationis ordine.

Η ΔΕ γένεσις ἐκ τῷ ὁδῷ συμβαίνει τοῖς
όρνιοι· συμβαίνει μὲν τὸν αὐτὸν Εὔπονον
πᾶσιν, οἱ δὲ χρόνοι θλεφέρεισι τὸ τελειώσεως,
κατά τοῦ εἰρητοῦ. Ταῖς μὲν σῶν ἀλεκτρίσι,
πειλῶν ἡμέρων καὶ νυκτῶν πρελθουσῶν, ἐπιτο-
μέναι τὸ προφῆται· ταῖς δὲ μείζοσιν αὐτῷ ὄρ-
νισιν, σὺ πλείσιος. Καὶ οὐ ἔργοντοσιν, *ἔργον-
τα. Οὐδὲ οὐ σύντα ταῖς χρόνοις ἥδη αὖτα τὸ
ἀχρεόν περιελκυθός περιτοῦξεν ἦδε τοῦ
χριτοῦ τῷ ὁδῷ. καὶ ἔκλεπτε τὸ θόρον, καὶ σύν τινι
αἵματιν σὺν λαβυρῖν κερδία. τῷτο δὲ τοῦ
μείον πυδάν καὶ κανέται, ὡσπερ ἐμψυχον· καὶ απ'
αὐτῷ δύο πόροι Φλεβίκαι ἐναγμοι ἐλιασθεῖσι, οἱ
φέρεισιν αὐξανομένους εἰς ἐκκέπτεσσι τὴν χιτῶναν
τὸ περιεχόντων. καὶ ὑμεῖς οὐ αἷματικός ἴνας ἔχειν,
ἥδη φριεχθε λαβυρῖν τὸ γεόγονον τοῦτον, ὅπος τὸ πό-
ρων τὸ Φλεβίκην ὄλιγον δὲ ὑπερεχειν, καὶ τὸ σῶμα ἥδη
ἐποχρίνει, μικρὸν περιττον πάντας, καὶ λαβυρῖν.

Generatio verò ex ovo omnibus vo-
glucribus euenit, modo quidem co-
dem: sed tempora differunt, ut dictum
iam est. Gallinis porrò tertia die ac
nocte postquam cœpere incubare, in-
dicium præstare incipiunt. at maiorum
auium generi plus præterea temporis,
necessæ est. minori autem minus sufficit.
Effertur per id tempus luteus humor ad
Ecacumen, quæ principium oui est: at-
que ouum detegitur ea parte, & cor
quasi punctum sanguineum in candido
liquore consistit: quod punctum salic
iam, & mouetur, ut animal. Tendunt
ex eo meatus venales sanguigeri duo
tortuosi ad tunicam, ambientem utram-
que, dum augetur. Membrana etiam fibris
distincta sanguineis, iam album liquo-
rem per id tempus circumdat, à meati-
bus illis venarum oriens. Paulò autem
pòst, & corpus iam pulli discernitur, exi-
guum admodum primùm & candidum,

conspicuum capite , & maximè oculis A
inflatis , quibus ita permanet diu : se-
rò enim decrescunt oculi , & se ad ra-
tam contrahunt proportionem . Pars
autem inferior corporis , nullo mem-
bro à superiore distingui , inter initia
cernitur . Meatum , quos ex corde
tendere diximus , alter ad ambiendum
album liquorem fertur , alter ad lu-
teum , velut vmbilicus . Origo itaque
pulli in albumine est , cibus per vmbili-
cum ex luteo petitur . Die iam de-
cimò pullus totus perspicuus , & mem-
bra omnia patent . Caput grandius to-
to corpore est . Oculi capite grandio-
res hærent : quippe qui fabis maiores
per id tempus emineant nigri , non
dum cum pupilla . Quibus si ictum
detrahias , nihil solidi videris , sed hu-
morum candidum , rigidumque , ad-
modum resurgentem ad lucem , nec
quiequam aliud . Ita oculi , & caput .
Iam verò & viscera eo tempore patent ,
& alii intestinorumque natura perspi-
cua est : Venæ etiam illæ à corde pro-
ficiuentes , iam sese iuxta vmbilicum
constituunt . ab ipso autem vmbilico
vena oritur duplex : altera tendens ad
membranam ambientem vitellum ,
qui eo tempore humet , & largior ,
quā secundū naturam , est : alte-
ra permeans ad membranam , am-
bientem eam qua pullus operitur , &
eam quæ vitellum humorēisque inter-
iectum continet . Dum enim pullus
paullatim increscit , vitellus scorsum
in duas partes secatur : quarum alte-
ra locum tenet superiorem , altera infe-
riorem : & medius humor candidus
continetur . Nec partem inferiorem à
vitello liquor deserit albus , qualis
antè habebatur . Decimo die albu-
men exiguum iam , & lentum ,
crassum , pallidulum nouissimè in-
est . Sunt enim quæque locata hoc
ordine . Prima postremaque ad testam
oui membrana posita est , non testæ
ipsius nativa , sed altera illi subiecta .
Liquor in ea candidus est . Deinde
pullus continetur obuolatus membra-
na , ne in humore maneat . Mox pul-
lo vitellus subiacet , in quem alte-
ram ex venis prorepere dictum est ,
cum altera albumen ambiens petat .
Cuncta autem ambit membrana cum
humore , specie saniei . Tum verò mem-
brana alia circa ipsum fœtum , vt di-
ctum est , ducitur , arcens humorē :
sub qua vitellus , alia obuolatus mem-
brana , in quem vmbilicus à corde ac vena
maiore oriens pertinet : atque ita effici-
tur ne fœtus alterutro humore attingatur .

μηλοῖς οἵ τε κεφαλῆς, καὶ τάπτεις οἱ ὄφθαλμοὶ
μέλισσαί με πεφυσπιλήσοι. Εἰ τὸ γέρων μέχρι πορρώ
διφτελός. οὐκέ τούτο ποτε μικροὶ μνονται καὶ
συρπίσωσι. τοῦ δὲ σώματος τὸ κέντρον μέσης,
σύρεν φαίνεται μέσιον τοσοῦτο τὸ δῶρον πεφτόν. τοῦ
δὲ πόρων τοῦτο τῆς καρδίας τεινόντων, οὐδὲν,
φέρεις τὸ κύκλων αἴσιέχον, οὐδὲ, εἰς τὸ ωχεῖον
ἄστρον ὄμφαλὸς ἡ. οὐδὲ διὰ σύρχον τὸν νεοτ-
τὸν ἐστι τοῦτο λαβυρῖνθος· τοῦτο δὲ Εὐφράτης ὄμ-
φαλος τοῦτο ωχεῖον. δικασταί δὲ ἡδύοντος, οὐ
τεοπτὸς ὅλος διφθύλως, καὶ τὰ μέρη πολύτα. ἔχει
τοῦτο κεφαλῶν μείζων τὸν ἀλλουσιον σώματος, καὶ τοὺς
ὄφθαλμοὺς τοῦ κεφαλῆς, σύρεται παῖς ὄψιν.
γίνονται δέ οἱ ὄφθαλμοὶ αἴσιοι τοὺς γέροντος τοῖς
* διαμερίσμοι μείζοις κνάσμασιν, καὶ μήδυνες. καὶ ξεμπρο-
ἀφαιρεσυμβόνος τὸν δέρματος, ὑγρῷ δέ τι λαβ- μόρος
χόν τε φυγέον, σφόδρα σίλβον τοσοῦτον αὐ-
γάνων, ὑπερφύν δὲ σύρεν. τὰ μὲν διὰ τοῦτον τὸν ὄμ-
φαλον τοῦ κεφαλῶν, τὸν τοῦτον διφθύλειον τοῦ Εὔποκον.
ἔχει δὲ τοῦτον χερόντα τούτων καὶ τοῖς απλάγχα-
νηδη φανερόν, τοῦτον τοῦτον κοιλίαν, τοῦτον τὸν αὐτέ-
ρον φύσιον τε αἰ φλέβες, αἰ διπλὸν την καρδίας φα-
νόμνα τείνειν, τοσοῦτον δὲ ὄμφαλῷ ἡδύν γίγνονται).
Διπλὸν δὲ τοῦ ὄμφαλον τέτατο φλέψι, οὐδὲν, πορὸς
τοῦ υλικού τοῦ αἴσιέχοντος τὸ ωχεῖον. τοῦ δὲ
ωχεῖον τοῦτον τοῦτον χερόντα ὑγρῷ δέ τι διστι-
κού πλείον οὐ τὸ τοῦ φύσιον. οὐδὲ ἐτεροῦ, εἰς τὸν
ὑλικόν τοῦ τοσούτους ὄλον τὸν υλικόν αὐτὸν οὐδὲ
τούτων ὑγρόν. αὐξανομένου γάρ τοῦ τεοπτοῦ τοῦ
μικροῦ, τοῦ ωχεῖον τὸ μὲν, αὖτον γάρ, τοῦτο, κατάτω-
σα μέσω δέ τὸ λαβυρῖνθον ὑγρόν. τοῦτο κατώτα ωχεῖον,
τὸ λαβυρῖνθον κατάταθεν, ὥστε τὸ τοσοῦτον υπηρ-
χε. δικασταίου δὲ ὄντος, τὸ λαβυρῖνθον σχαπτον γί-
νεται, ὥλιγχον δέ τι ἐν τῷ γλίσσῳ, τοῦ παχὺ τοῦ
ὑπωχεῖον. τέτακται γάρ τῇ θεοῦ ἐκατετόντος τοῦ
Εὔποκον. τοσοῦτος μὲν τοῦτον ἐσχαπτον, τοσοῦτον δέ
διπτάχον οὐ τὸ ωδὸν υμίλιον, οὐχί οὐ τὸ διπτάχον,
διπλὸν τοῦτον δέ τοῦτον. τοῦτο δέ τοῦτον λαβυρῖνθον
ὑγρόν: εἶτα οὐ τεοπτός, τοῦτο δέ τοῦτον λαβυρῖνθον
χειρίσαιν, οὐπάσι μὴ οὐ τοῦτον ὑγρῷ οὐ τεοπτός. τοῦτο
οὐ τὸ τεοπτόν τὸ ωχεῖον, εἰς δὲ τοῦτον φλεβαλνέφε-
ρεν δέ τερεροῦ δέ τερεροῦ εἰς τὸ τοσούτον λαβυρῖνθον. τοῦτο
πολὺ τοσούτον υμίλιον μέτρον ὑγρότητος ἰχνευε-
δοῦσι. εἶτα ἄλλος υμίλιον τοσοῦτον αὐτὸν διδητὸν ερ-
γειν, ὥστε εἰρηται, χειρίσαιντος τὸ ὑγρόν.
τοσοῦτον δέ τοῦτον, ωχεῖον αὐτὸν δέ τερεροῦ υλικόν
τοσοῦτον λαβυρῖνθον. οὐ φέτος τοῦτον τὸ διπλὸν την
καρδίας καὶ τῆς μεγάλης φλεβός φέρων. ὥστε
μητὶ δέ τὸ ἐμβριοναν διδητερα τοῦτον ὑγροπήτων:

ταῦτα ἔχειν φέγγεσθαι τε κινούμε-
νος ἐσωθεν, οὐδὲ τίς καρδία μελάνη· καὶ ἡδη μα-
στίς γίνεται, ὅπου τοῦτο τέκνον γίγνεται
ἢ συγχέλαντις τὴν ψυχήν. ἐγένετο τοῦτο καὶ φιλίων
τοῦτο τὸ δόξιον σκέλοντος ἀπό τῆς λαζαρίνης. Τοῦτο
τιμέρυγα τοῦτο τῆς κεφαλῆς· Εἰ φανερός εἴη
Scrib. 8. τοῦτον τὸν χερόν, * οὐτε γωνιώδης ὑμέν, οὐ
προσεπίδης, ut μέτρον τὸν τὸν ὄγρακον ὑμένα τὸν ἐσχάτον, εἰς ὃν
De gen. ἐτείνεται ὁ ἐτερος τῷ ὄμφαλῳ· καὶ ὁ νεοτίος σὺν
anim. l. 1. τούτῳ δὲ γίνεται πότε ὥλος· καὶ ὁ ἐτερος ὑμέν,
c. 2. & i- teiū mox * γωνιώδης ὁν, οὐτε τὸ ὠχρόν, εἰς ὁ ἐτε-
ita scrib. νεν ὁ ἐτερος ὄμφαλός. ἀμφω οὐτε ἡτοῖς ἀπό
ac quo- ties hīc τε τῆς καρδίας καὶ τῆς φλεγός τῆς μεγάλης.
χωρίς le- οὐδὲ τούτῳ τῷτο χερόν τὸ μὲν περὶ τὸ ἐξω-
gitur scribo χε- * χειρὸν ὄμφαλός τείνον, ἀπόλυτον τὸν
eis ex συμπεπίσκοπός · οὐδὲ εἰς τὸ ὠχρόν φέρων,
codē lo- * στιναρτότα τὸν νεοτίον περὶ τὸ ἐντερον τὸ
co Gaz. legisse λεπτὸν, καὶ ἔστι τὸ ὠχρόν πολὺ ἡδη τὸν
videtur, χρονισμόν τον, οὐδὲ τοῦτο περίτισμα, καὶ ἔστι τῇ κοιλίᾳ ὠχρόν.
κότος ὁ. Melius περίτισμα οὐδὲ αὐτίστι τὸν χερόν τον τούτῳ
σωματική περὶ τὸ ἐξω γωνιῶν. καὶ σὸν τῇ κοιλίᾳ δὲ ἐγ-
vel σωμάτι- vel λεπτὸν, οὐδὲ τὸ ἐξω περίτισμα, καὶ ἔστι τὸ ἐγ-
τισμόν τον. τούτος οὐδὲ τὸ ὠχρόν, αὐτεὶσχετ-
τον γενόμενον τὸν περιστον, μναλίσκει) πάριπτον,
χρονισμόν τον, οὐδὲ τοῦτο νεοτίον · οὕτως ἡδη
λεπτοῖς. * σύκοντα λυμένον δεκταῖς, διὸ τὶς αἰσθέ-
καλυμμάτιν ση, ἐπὶ περὶ τῷ σύτερῷ μίκρον τὸ τὸ ὠχρόν
δεκταῖς. λείπεται. Στότο οὐδὲ τὸ ὄμφαλον ἀπόλελυται, οὐ
σητεῖν τὸν γενέσιν, διὰτοντον τὸν περιστον ἔργονται, κα-
τεύδει μὲν ὁ νεοτίος · ἐγείρεται οὐδὲ οὐαβλέ-
πει κινούμενος, οὐδὲ φέγγεται· καὶ η καρδία
ἄμα τῷ ὄμφαλῷ, αἰσθανται, ὡς αἰσθανόν-
τος. οὐδὲ σῶν γέμεσις σὸν τὸ ὠδόν, τοῖς ὄρησι
τῷτον ἐχει τὸν Σέπον. τίκτοσι οὐδὲ αὐτὸν ἔνια
ἄγονα τὴν ψυχήν, καὶ τοῦτο ὁχείας γενόμενα· καὶ
ἐπωαρίουσῶν σητεῖν τὸν ἔκγονον. τετεώρηται
οὐδὲ τῷ περιστον τὸν τὸν περιστεραν. πατέται δι-
δυμα τὸν ψυχήν, διὸ οὐδὲ λεκίσταις. οὐδὲ τοῦτο μετείρ-
γα τῷ μὲν εἰς ἀλλοτρουγκεχνᾶς πατέσχει,
τῷ λεπτῷ λεπτὴ θραψίσταις. τοῦτο οὐδὲ, σὸν ἐχει
τούτων τὴν θραψίσταις, διὰτοντον συμβαύσον. εἰσὶ
οὐδὲν αἰλεκτούδεις, αὐτὸν πάντα δίδυμα τί-
κτονται, ὡς διπλά πούτων ὁσταῖς τὸ περὶ τὸ λέ-
κιδον συμβαύσον. οὐκτωκόδεκτα γέροντα τὶς τεκνού-
σσα, διέλεγε τὸ δίδυμα πλινθὸν οὐσιαναέγε-
γικαῖς τὸν νέον. τοῦτο μὲν οὐδὲ αἴλα, γρόνιμα· * πλινθὸν οὐσια
τὸ μὲν, μετίστοι, τὸ δὲ, ἐλαφτον τὸν τὸν δίδυ-
μον· τοῦτο τελεθεῖμον, τερατῶδες.

A Vicesimo die iam pullus, si quis putamine
sesto sollicitet, mouet intus sefe, pipitque
aliquantulum: & iam ab eodem die plu-
mescit, quoties ultra vicesimum exclusio
protelatur. Ita positus est, ut caput super
crus dextrum admotum ilibus, alam su-
per caput positam habeat. Quinetiam
membrana, quæ pro secundis habetur,
post ultimam testæ membranam, ad quam
alter umbilicus pertendit, euidens per id
tempus est, pullusque in eadem iam totus
locatur. Et altera quoque membrana,
quæ & ipsa vicem secundarum præstar,
vitellumque ambit, ad quem alter umbili-
cus procedit, latius patet. Oritur um-
bilicus uterque à corde, & vena maio-
te, ut dictum est. Fit autem per id tem-
pus, ut umbilicus alter, qui in secundas
exteriores fettur, comppresso iam animante
absoluatur: alter, qui adit vitellum, ad
pulli tenui intestinum annexatur. Iam
& pullum ipsum multum humoris lutei
subit: atque in eius alio fæcis aliquid sub-
sedit luteum. Excrementum etiam album
eodem tempore pullus emittit, & in alio
quiddam album consistit. Demum vitel-
lus paulatim absimitur totus membro-
rum haustu, ita ut si pullo decimo die post
excluso rescindas alutum, nonnihil adhuc
vitelli comperias. Umbilico vero absolu-
uitur pullus: nec quicquam præterea hau-
rit. totus enim humor, qui in medio con-
tinebatur, absemptus iam est. Tempore
autem supra dicto pullus dormit quidem,
sed non perpetuo, quippe qui excitetur
interdum, & mouens se respiciat, atque
piquit. Cor etiam eius cum umbilico,
ut spirantis reflat, & palpitat. Sed avium
ortus ad hunc modum ex ovo agitur. Pa-
riunt autem oua nonnulla infecunda, vel
ex iis ipsis quæ conceperint coitu. Nullus
enim prouenit fœtus, quamuis incubitu
foueantur. quod maximè in columbis no-
tatum est. Oua gemina binis constant vi-
tellis: qui ne inuicem confundantur, fa-
cit in nonnullis prætenue quoddam se-
ptum albuminis medium; aliis vitelli con-
tactu mutuo sine ullo discrimine iungun-
tur. Sunt in genere gallinarum, quæ pa-
riant gemina omnia, in quibus animad-
uersum est quod de vitello exposui. Que-
dam enim duodeciginti peperit gemina,
exclusisque, præterquam si qua essent (ve-
fit) irrita. Cæteris itaque fœtus prodiit:
sed ita gemini excluduntur, ut alter sic
maior, alter minor: & tandem in mon-
strum degeneret, qui minor nouissimè
prouenit.

CAPVT IV.

Gensis columbaceum bina oua, vel terna ad summum parere: deque eius fætificationis ordine.

Pariunt magna ex parte bina ouas, quæ specie columbacea continentur omnia, ut palumbes, ut turtur: sed cum plurimum, terna palumbes; & turtur. Columbae, omni tempore, ut dictum est, pariunt. Turtur, & palumbes vête, nec plus quam bis: atque ita, si prior foetus corruptus est. Frangunt enim oua mares avium complures. Sed quamvis tria interdum pepererint oua, nunquam plus duobus pullis educunt: nonnunquam etiam unum tantum: reliquum ouum semper irritum est, quod vrinum vocant. Aves magna ex parte anniculae nequeunt generare. Omnes vero cum parere incœpere, semper fere oua continent: quamquam in nonnullis facilè ob exititatem videri non possunt. Columbae magna ex parte marem & fœminam generant: priorem, marem; posteriorem, fœminam: & cum pepererint primum ouum, uno interposito die secundum pariunt. Incubant ambo vicissim, interdiu mas, noctu fœmina. Concoquunt, atque appetiunt citra diem vicesimum, ouum, quod prius cediderint. Perforant ouum pridie eius dici, quo pullum excludunt: & fouent prolem ambo ad certum tempus eodem modo quo oua. Fœmina in opere sobolis acerbior mare est, ut ceteris quoque à partu cuenit animalibus. pariunt decies anno: nonnullæ etiam undecies: Aegyptiæ vero & duodecies. Coeunt intra annum columbae, quippe quæ semestres nosse incipiunt venerem. Palumbes & turtures etiam trimestres coite fætificare que aliqui referunt, argumento quod larga eorum copia est. Gerunt uterum decem & quatuor diebus, ac totidem aliis ineubant, & totidem aliis foetus ita volucet fit, atque perficitur, ut vix possit apprehendi. Vita palumbium vel ad quadraginta annos durare existimat: perdicum amplius, quam ad sexdecim. Columba citra dies triginta prole expedita superiori, parit.

ΚΕΦΑΛ. ά.

Περὶ τούτων τὸν περιεγείδων.

TΙκτοῖς δὲ πάντα μὲν τὰ περιεγεῖδῶν, ἐγένεται τούτων τοῖς θητοπολύ. τὰ δὲ πλεῖστα, τεῖα, τευχῶν ἐφάτια: πίκτει δέ ή μὲν περιερρεψε, ὡστὴρ εἴρηται, πάσην ὥραν· τευχῶν δέ καὶ φάτια, σὺ παῖα, οὐ πλεονάκις ή δίς· πίκτει δέ τὰ δόντες, ὅπου τὰ περιερρεψε λινήτην πλευρῆν πολλαὶ γὰρ πλευραί τοις αὐταῖς τῷ ὀρνίθῳ. Πίκτει μὲν οὖτις, ὡστὴρ εἴρηται· καὶ τεῖα ποτέ· διὸ διάγρα τε καὶ σόδει ποτε μνοί πλέον περιερρεψε. σίοτε δέ καὶ ἔτι μηδον· τὸ οὐτολειπόμενον τῷ μὲν ὀρνίθῳ, δεὶς οὐελον δέ. τῷ δὲ πλειστῶν ὄρνεων σόδειν αὐτετές θυμᾶ. ἀπολιτείς δέ οἱ ὄρνιθες, ἐπειδὴν ἀπαξ ἀρέσκωνται πίκτειν, οὐδὲ τελεῖς, οὐς εἰπεῖν, ἔχοντιν ὁδόν. **C**ἄλλοι δέ, οὐδὲ μικρότεροι, οὐ πάδεσσιν ιδεῖν. ή δὲ περιερρεψε, οὐς θητοπολὺ ἀρρένες ἐθίλοι καὶ τούτων, οὐς θητοπολὺ, περιερρεψεν τὸ ἀρρένες πίκτει· καὶ τεκοδοσα, μίσθιον μέρας οὐδείτεροι τὰ πολλα· εἰπε πάλιν Πίκτει θάτερον. ἐπικαθίσει δέ τοις ὁ ἀρρένες σὺ παῖ θέρε, τὸ μέρος τοῦ οὐκτοῦ, η θηλεία. ἐπιπλέοντά τε τὰ έκλεπτα τούτος εἴκοσιν μέραν τὸ θυμώλιον περιερρεψε τῷ μὲν ὀρνίθῳ. πίκτει δέ τοις τῇ περιερρεψει διάδημα ποιεῖται. Καὶ ποιεῖται δέ τοις τὸν τόχον. Πίκτοις δέ τοις τὸν τόχον καὶ δεκάκις καὶ ἑνδεκάκις· αἱ δὲ τοις Αἰγύπτοις, καὶ δωδεκάκις. ὁ χθνειος δὲ καὶ ὁ χθνεταιος η περιερρεψε, εἰποτε τοις τὸν τόχον καὶ γένεται μίσθιον, ὁ χθνειος καὶ ὁ χθνεταιος. Τοις δὲ φάτια καὶ ταῖς τευχῶντας ἔντος φασιν ὁχθιεδαῖς καὶ θυμᾶν ἐτείμισα ὅντα. σημείον ποιούμενοι τὸ πολυπλήθημα αὐτῷ. ἐγκαίνει δέ γένεται καὶ τέτλαρας μέρας, καὶ ἐπωαρεῖς ἀλλας τοσαῖς. Σὺ εἰπερρεψε δέ τοις καὶ τέτλαροι, πλεονται οὖτις, οὐδε μη ραδιωταταλασθενεδα. Βιοι δὲ φάτια, οὐ φάσι, καὶ τέτλαροντα εἶται· τοις αἱ προσίκεις δέ πλειστη η ἐκκαθίδηκα. πίκτει δὲ καὶ περιερρεψε πληνεστιθύσσα πάλιν σὺ τελεκυντας μέρας.

L. 9. c. 7.

ΚΕΦΑΛ. ε'

Γερί νεοπτέριας γυπτὸς καὶ γελιόδυος.

OΔΕ γάρ, νεοτίθεντι τῷ δὲ πέτραις
άπεργοστάτοις· ἐφ' αὐδήσιον ἴδειν νεοτ-
τελαὶ γυνπότες, Καὶ νεοτίσι. καὶ Δῆμος τῷ πότῳ Ηρόδο-
τος ὁ Βρύατενος τῷ σοφιστὸν πατέρα, Φησὶν εἴη
τοὺς γυνπάτας * ἐφ' ἑτέρας γῆς, αδήλωτος ἡ μῆτερ
τῷ τρόχε λέγων τὸ σημεῖον, ὅπου οὐδεὶς ἔωρεκε γυ-
πότενοτείαν, καὶ ὅτι πολλοὶ ἔξειρτος Φαίνοτει
For. πῷ ἀγωγοῦθωντες τοῖς στρατεύμασι. * τὸ δὲ δέ
δι, vel, χαλεπὸν ἴδειν· ὥπλα μὲν ὅμοιοι. τίκτοσοι δὲ δύο
σραπούμα-
πι. ὡς τοι. ὠδόιοι γύπτες. τὰ λέμοντα διήγασσα Κρηφάγα,
οἵκωται πλεονάκις η ἀπαξίη πεποντα. η δέ
χελιδών, δίς νεοτίθεντι, μόνον τῷ Κρηφάγον.
τῷ δὲ νεοτίθεντι πάντις, εἴτι νέον ὄντων, τῆς χε-
λιδόνος τὰ ὄμματα σκηνετήσῃ, γίνονται ὄγκεις,
καὶ βολέποστον ὑπερεγν.

ΚΕΦΑΛ. 5.

Γέει τόχευ φετή, καὶ χωρίς, καὶ ωπόδος, καὶ
ικένου, καὶ ισορροπίας.

Ο ΔΕ δέπος, ωδὴ μὲν ὑπτει πεία, ἐκλέ-
πει δὲ τοὺς τάδε δύο· ὁ πατέρας οὗτος
τοῖς λεγομένοις Μουσάρου ἐπεσιν·
Ος πεία μὲν τίκτει, δύο δὲ ἐκλέπει, ἐν αὐτῷ
ἀλεγένη.
ωδὴ μὲν δῶν ταῖς πολλὰ σύτα συμβαίνει. οἵδι γέ
καὶ τέσσερις νεοτοῖς ὀμμένοις εἰσίν. ὅτι δέλλει δὲ αὐ-
τὸν οὐδὲν τὸν ἔτερον τὸν νεοτοῖσιν, αὐτὸν δὲνος
τῇ ἐδωδῆ. ἀμαρτία δὲ λέγεται σὺ τῷ χερνῷ τού-
τῳ * ἀπασος γνεθῆ, ὅπως μὴ αρπάξῃ τοὺς
al. απα- τὴν θείων σκύμνους. οἱ τε δῶν ὄουχες αὐτού-
σις. Gaza legit α- Πλατερέφονται ὀλίγας ἡμέρας, καὶ τὰ τείχη
πείρης, λαθυρίνεται· ὥστε καὶ τοῖς τεκνοῖς τότε γίνονται
quod li- χαλεποί. τὸν δὲ ὅτι δέλλει τὸν δέχεται καὶ τοῦτο
berē mo- res suo est φέντε φύση. ἐπωάζει τοῖς τελεκυντα ἡμέρας.
interpre- Plin. ta- οὐδέποτε οὗτος ἐπωάσεως, οἴδι χωρὶς καὶ οὐδεὶς τοῖς
men 10. 3. ἀπαρτεῖται δὲ μέσοις, τοῖς εἶχοσιν, οἴδι ικτίναι καὶ ίέρεψι.
& mox idem δέ. τίκτει δὲ τοῖς μεγάλοις ὁ χερνός το-
μὴ αρπ. τὴν τὴν πείαν, ταῖς μὲν πλεῖσται, δύο· αὐτοτε δέ
πατέρας τοῖς θείων τοῖς νεοτοῖς δέ. δέλλει αὐτῷ λίος καλού-
ται τοῖς μήνος, εἴτιν δέ τε τέτταρας. ὑπτει δὲ καὶ ὁ
τὴν πείαν vel πλειόνων δύο, ὃς τοῦ Φασι θεός, δύλα
πατέρων. καὶ πλειόνων, καὶ ἐπωάζει τοῖς εἶχοσιν ἡμέρας,
καὶ δέλλει τοῖς νεοτοῖς δέ. καὶ πλειόνων, ποιεῖ δὲ
ἄλλα τὴν ὄρνέων τὸ αὐτὸ τέτταρα. πολλάκις γάρ,
ὅσα πλείω τίκτει, ἔνα δέλλει λίον ὃ μηδέποτε τεχνη.

CAPVT V.

*De nidificatione, & fætura vulturis
& hirundinis.*

Vltur nidificat in excelsissimis rupibus : vnde sit ut raro nidus & pulli vulturis cernantur. Quocirca Herodotus , Brysonis rhetoris pater , vultures ex diuerso orbe nobis incognito aduolare putauit , argumento , quod nemo nidum vidisset vulturis , & quod multi exercitum sequentes repente appareant. Sed quamquam difficile nidum eius a litis videris , tamen visus aliquando est. Pariunt vultures oua bina. Cætera , quæ carne vescuntur , non plus quam semel anno parere expletatum est. Hirundo vna bis anno nidificat. Pulorum hirundinis adhuc recentium oculi , si quis stimulo eos vexarit , resalvescunt , & cernendi vim postea planè recipiunt.

CAPVT VI.

*De Aquilarum genere, & fætu: déque Anseris,
Accipitris, Milii, & Corui partu.*

A Quilæ oua pariunt terna : sed pul-
los binos excludunt , vt ex versu ,
quem ad Musæum referunt authorem ,
constat .

Excludit binos, edit terma, educat unum.

Sed quamuis magna ex parte sic fiat, tamen & tres visi aliquando sunt pulli. alterum in educando expellunt, rædio nutriti: nam & degenerare, ac hebescere aquila dicitur eo tempore, ut foetus ferarum rapere non queat: noménque hinc exæti, hoc est, degenerantis aquilæ, accipit. Vngues etiam eius iniuriantur diebus paucis, & pennæ albescunt, ut meritò suos oderit partus. Sed pullum ejclsum ossifraga excipit, atque educat. Incubat aquila tricenis diebus. Et cæteris quoque magnis alitibus tempus incubandi tantumdem à natura statutum est, ut anseri, vt tarda. Mediæscribus viceni perficiunt incubationem, vt accipitri, vt miluo. Parciunt milui bina, magna ex parte: interdum tamen & terna, totidemque excludent pullos: sed qui ætolius nuncupatur, vel quaternos aliquando excludit. Coruus quoque non modò bina, vt aliqui volunt, parit, verumetiam plura. Incubat autem viginti diebus, & pullos nido expellit. Quod idem & aliæ complures volucres faciunt. Quibus enim partus numerosior est, vnum sæpe ejiciunt. Genera aquilatum non æquè omnia prolem fastidiunt:

sed difficilior in alendo vna , cui nomen
pygargo cauda albicans dederat : beni-
gnior , quæ tota nigricat colore. Nam o-
mnes ferè alites , quibus vngues adunci ,
pullos cùm primùm prouolandi facultas
fuerit , nido expellunt , percutientésque co-
gunt discedere. Et cæteræ quoque aues
maxima ferè sui parte , ut dictum est , idem
hoc faciunt. Cùmque enutrierint , ni-
hil præterea adhibent curæ , excepta cor-
nice , quæ aliquamdiu prouidet : quippe
quæ volantes iam suos pullos pascens ipsa
comitetur.

ἄλλος ὁ πύγρως, χαλεπός· οἱ δὲ μελφεσι
ὕπεκτοι τοῖς τηλοῖς φίλοι εἰσιν· ἐπεὶ πολὺτεσ,
ώς εἰπεῖν, οἱ γάμιψάνυχες, ὅταν θεῖησιν οἱ
νεοτῆτοι διασώνται πέτεσθαι, ἀκβάλλοσι το-
ποντεσ ἐκ τῆς νεοτίας. καὶ τὸν αὐλῶν δὲ, οἵσαρ
είρηται, σχεδὸν οἱ πλέσοι τῷ το θράσοι· καὶ ἐκλέ-
ψαντεσ, οὔτεμέντι οὐπιμένειν ποιοῦσι την
σειπον, πλέω καρώντας. αὐτη γέρε οὐτε την
χειρον οὐπιμελέστα· καὶ γάρ οὐδη πετομένη οι-
τις τούτου πεπετομένος.

GAPVT VII.

De Cuculi natura, & eius partu.

Vculus ex accipitre fieri, immutata figura, à nonnullis putatur: quoniam quo tempore is apparet, accipiter ille, cui similis est, non aspicitur. Sed ita ferè euenit ut ne cæteri quidem accipitres item cernantur, cùm primùm vocem emisit cuculus, nisi perquam paucis diebus. Ipse autem breui tempore æstatis visus, hyeme non cernitur. Est hic neque aduncis vnguibus, vt accipiter, neque capite accipitri similis: sed ex vtraque parte columbum potius quam accipitrem representat: nec alio quam colore imitatur accipitrem, nisi quod accipiter maculis distinguitur, ceu lineis; cuculus velut punctis. Magnitudo, atque volatus similis accipitrum minimo, qui magna ex parte per id tempus non cernitur, quo cuculus apparet: nam vel ambo vñà visi aliquando sunt. Quinetiam ab accipitre D interimi cuculus visus est: quod nulla auis suo in genere solet facere. Pullos cuculi nemo se ait vidisse. Parit tamen, verum non in nido, quem ipse fecerit, sed interdum in nidis minorum auium: & oua, quæ aliena repererit, edit. Maximè verò nidos palumbium petit, quorum & ipsorum oua esu absumens, sua relinquit. Parit maiore ex parte singula oua, raro bina. Curucæ quoque in nido parit. Fouet illa, excludit, & educat. Quo quidem præcipue tempore & pinguis, & grati saporis pullus cœuli est. Pulli etiam accipitrum suavies valde pinguisque efficiuntur. Genus eorum quoddam nidos facere procul in petris excelsis præruptisque assolet.

ΚΕΦΑΛ. ξ.

Γερί τόκου κάκκοις.

Ο ΔΕ κόκκινος, λέγεται μὲν τὸ π-
νων, ὡς μεταβάλλεται ὃς οὐρανος, οὐχ
τὸ αὐθαίρετον τὸν οὐρανον καὶ τοὺς τὴν το-
χεῖν, ἢ ὅμοιός ἐστι· χρεὸν δέ τοι τοὺς ἀλ-
λογισμούς οὐκ ἔχειν οὐδεῖν, οὐτοῦ θεῶν φθέγ-
γηται ὁ κόκκινος, πλειστὸς ὁ μέρος. οὐ δέ
κόκκινος, Φαίνεται μὲν ἐπὶ ὄλιγον τοχεῖν τὰ
θεοῖς· τὸν δέ χρυσόντα, αὐθαίρετον. Εἰς δὲ τὸ
μὲν οὐρανόν, γάρ τινος χρώματος· οὐ δέ κόκκινος, οὐ
γαμψάλων χρώματος· εἴ τι δέ οὔτε τὰ τοῖς πεφα-
λισθεῖσιν οὐρανοῖς, δὲ τὸ ἄμφω θεῶν τοῖς
τερερῷ μεταλλον· δὲ τὸ τοῦ στραμματού μόνον
τοσσοστοιχεῖν οὐρανοῖς· πλειστὸν μὲν οὐρανοῖς τὸ
ποικίλον, οὐδὲ γραμματικόν· τοῦ δὲ κόκκινος,
οὐδὲ στιγματικός· τὸ μὲν τοι μέγεθος καὶ οὐ τοῖς τοῖς,
τοῦτο πλησία τῷ ἐλαχίστῳ τῷ οὐρανῷ, οὐ
χρώματον τὸν τοχεῖν τὴν αὐθαίρετον οὐρανού, οὐ
τὸν Φαίνεται ὁ κόκκινος· ἐπεὶ δὲ γε οὐμένενοι
εἰσὶν ἄμφω· καὶ κατεποιόμενος δὲ ὁ πιλακόκ-
κινος τὸ πλευραῖς οὐρανος. καὶ τοι οὐδὲποτε τῷ τῷ
ὅμοιογνωμόν ὄρνεσθαι· νεοτίτος δὲ κόκκινος λέ-
γεσσον ὡς οὐδεὶς οὐρανοῖς· οὐ δέ, μάλισται μὲν,
δὲ τὸ οὐ ποιοστοιχεῖν νεοτίτος, δὲ τὸ οὐτοτε
μὲν σὺ τῇ τῷ ἐλαχτίστον ὄρνιθαν συντίκτει,
κατεφαγάντα τὰ τὰ σκλείνων· μάλιστα δὲ
σὺ ταῖς τῷ φαττίστην νεοτίτος, κατεφαγάντα τοῦ
τοῦ πούτων ὡς· τίκτει δὲ ὁ λιγάκις μὲν δύο,
πλὴν δὲ πλέιστα, ἐν. τίκτει δὲ καὶ τὸ πλευραῖς τῷ πρ. δηλούμενος
τοσσοτερούς νεοτίτος· οὐ δέ, σύλλεπτει καὶ σύ-
ντετροφεῖ· γίνεται δὲ πίστιν καὶ ἠδυκρέως καὶ τὴν τοῦ
τοῦ καρυόν μάλιστα· γίνονται δὲ καὶ τοῖς οὐρανοῖς
νεοτίτοις ἠδυκρέως σφόδρα καὶ πιονες· νεοτίτοις δὲ
δηλούμενος τοῖς τῷ πορρῷ, Καὶ σὺ ἀποτίμοις πέποιχς.

Περὶ ἐπωάστως τῷ ὄρνιθαν.

Eπωάζει δὲ τὰ πολλὰ τῷ ὄρνιθαν (ώστε εἰρηνή) ταῦτα τὰ πελεκεῖαν) δέσμοις χρέον, οἵσαις ἀπολείπει τὸ θῆλυ τετράγωνον. τὸ δὲ ποσόν τοῦτο ποιεῖται τῷ τοιούτῳ ποσῷ, τοσούτοις δὲ τόποις ἐλασσοῖς τε, καὶ πόδι ἔχοντις, πομπαῖς τῷ λιμναῖον ὄρνιθαν αἱ νεοτεῖαι γένονται. δέσμοις καὶ ἡσυχίᾳ ἐχειντες ὑπὲπι τῷ ὀπών, διώσται τετράγωνον τὰ αὐτοῖς ποεῖσθαι, οἷς μὴ πομπαῖς ποιεῖσθαι. ἐπωάζονται δὲ τὰ κορωνῶν αἱ θήλαι μόναι, καὶ δέσμοις τοῖς ἀντίθετοῖς δέσμοις πομπαῖς. τετράγωνοι δὲ τοῦτοι εἰσὶ ἀρρένες, κοριζόντες τὸ τετράγωνον τῷ θήλαι, ἀπὸ δείλινος δέξαρδον, τέλος τε κύκλος ὅλως ἐπωάζει, καὶ ἔτος ἀκρατισματος ἔχει. οἱ δὲ ἀρρένες, τὸ λειπόν τὸ χρέον. οἱ δὲ αρδίκης, δύο ποιουμέναι τῷ ὀπών σπικεῖς. καὶ ἐφ' ὧν μὲν, ή θήλαια, ὑπὲπι τετράγωνον δέ, ἀρρένες ἐπωάζεται σκλέψας, σκέπτεται ἐκάτερος ἐκάτερος. καὶ τοὺς νεοτεῖας, ὁταν πεσθεῖν δέσμοι, οὐδὲν

Qu. mīn. * αὐτοὶς οἱ ἀρρένες.

Περὶ τῶν κυνόσων καὶ γλύκεων.

OΔΕ τῶν, οἵτινες τοῦτοι εἴκοσι καὶ πέντε ἔτη, γεννᾷ δὲ τετετής μελισσαὶ οἱ οῖς καὶ τὰ ποικιλίατα τῷ τετερανῷ διπλαγμοῖσιν· καὶ σκλέπτει οἱ τετακτίθημεσσι, ή μίκρῳ πλεύσοντι. ἀπαῦξε δὲ τὸ ἔτος Κίκτει μόνον. Κίκτει δὲ ὡδὸν διάδεκτη, ή μίκρῳ ἐλαττίσσω. Κίκτει δὲ διφλιπών δύο ή τρίσιν μέσης, καὶ οὐκέτης· αἱ δὲ περιποτόκοι, μελισσαὶ τοῦτο ὄκπων οὐδείς. Κίκτει δέ οἱ ταφὴ τὰ ὡδὰς καὶ τὰ κανέλαια. οὐδένονται δὲ περὶ τὸ ἔτηρ. γίνεται δέ καὶ οἱ τόκοι διθέως μὲν τὰς ὥχειας. τετελεόρρυς δέ ἀμφα τοῖς περιποτοῖς τῷ θέντρῳ, καὶ διρχεῖται αὖθις διπλαγμοῖσιν τὰς τετέρωντις ἀμφα τῇ πούτων βλαστοῖσιν. Τοῦς δέ ἀλεκτρεῖσιν ταπειθέασιν αὐτὸν τὰ ὡδὰς ἐπωάζειν οἱ τρέφοντες, διφλιπόν τον ἀρρένα, τῆς θηλείας τῷ τρέφοντι, ὑπεπετόμονον σύντείσειν. Διφλιπόν δὲ τοὺς αὖθις καὶ τὸν αὐτοὺς ἔντος ὄρνιθαν διπλαγμούσισι τοὺς ἀρρένας, Κίκτεις καὶ ἐπωάζονται.

Incubat magna avium pars (ut de columbis retuli) fœminæ mare succedente. aliqui mares incubandi munus tantisper subeunt, dum fœminæ intermisso incubitu cibum queruntur. Anserum fœminæ tantum incubant: quæ ut cœperunt, nunquam intermittunt, sed perpetuo furent incubitu. Aquaticæ omnes iuxta paludes, & in locis herbam habentibus, nidos faciunt: quo sit vel occupatae negotio incubandi, possint sumere cibum, nec omnino inedia laborent. Corniculum etiam fœminæ tantum incubant, assidueque in opere perseverant. Mares his cibum suggerunt, pascuntque incubantes. Palumbium fœmina incubat à pomeridiano incipiens, totaque nocte, & usque ad tempus ientaculi perseverans: reliquo tempore munus idem mas subit. Perdices bina ouorum receptacula faciunt: in altero fœmina incubat: in altero mas: excluditque sua uterque, & educat. Pulli etiam ipsi subiguntur à māre statim cum procedunt.

D De pauone, & eius fœtu, quotiesque in anno pariatis: deque avium testibus, qui coitus tempore grandiores efficiantur.

P Auo viuit annos vigintiquinque. Parit maximè à trimatu; & colores pennarum varios recipit. Excludit diebus tricens, aut paulò tardius. Semel tantummodo anno parit oua duodecim, aut paulò pauciora: nec continuatis diebus, sed binis terminis interpositis. Primiparae octona maximè edunt. Irrita, & subuentane illa pauones etiam pariunt. Coecunt vire: & partus breui à coitu agitur. amittit pennas cum primis arborum frondibus: recipit cum germine castum. Gallinis subiiciunt incubanda oua pauonia, quoniam mas, dum fœmina incubat, aduolans ea frangat. Quam ob causam & sylvestres nonnullæ aues pariunt fugientes marem, & incubant.

De pauone, & eius fœtu, quotiesque in anno pariatis: deque avium testibus, qui coitus tempore grandiores efficiantur.

A Subjiciuntur maximè bina, cùm plura suo incubitu nequeant aperire. Curaque adhibetur ut cibus assit, ne desiderio eius discedens gallina intermitat fouendi operam. Testes auium grandiores effici tempore coitus certum est: sed salaciorum conspectiores sunt, ut gallinaceorum, & perdicum: temperantiorum minùs. Aues ad hunc modum coeunt, gestant, & pariunt.

Αποπίθηται ἡ τοῖς ὄρνισ μάλιστα δύο ῥά. τοσαῦτα γὰρ δικαίωται μέντα ἐπωδίωνος θέαγρην. Ἐπιμήδουσι ταῦτα δὲ ὅπως μὴ καταβαίνουσι μέρες λείπη τὸν ἐπωδόν, τὸν διηθέντες Σφινξ. οἱ τρίτοις, τοὺς τέλον ὁχείαν τοὺς ὄρχεις μείζοις ἔχοντις Ἀπιδίλλως. οἱ μὲν μᾶλλον ὄχυτίκοι, οἱ μᾶλλον Ἀπιδίλλως, σὺν ἀλεκτρυοῖς καὶ πρόδικες. οἱ δὲ μὴ στένεχῶσ, ἥπιον. τοὺς μὲν σῶν τῆς ὄρνιθων κύπεως οὐ γένεσθαι, τῆς τούτου ἐχοῦσιν.

B Επόν.

CAPUT X.

De piscium fætu, eiusdemque inter eos diuersitate, & vulvae forma.

Pisces haud omnes parere oua dictum iam est. Genus enim cartilagineum animal generat: reliqua oua pariunt. Sed nec cartilagineis quidem fœtus sine ouo: pariunt enim intra se oua, & augent, atque excludunt, præterquam raia. Vulvas etiam pisces habent diuersas, ut dictum est. Nam qui pariunt oua, bifurcatae habent, atque inferius positas. Cartilaginea verò ea specie potius habent, qua aues: sed interest, quod oua non iuxta præcordia omnibus, sed infra nonnullis per spinam consistunt: unde aucta in alium transferuntur locum. Ouum piscium non bicolor, ut auium, sed unicolor omnium est, & plus albi trahens, quam lutei, tam autem quam postea, cùm fœtus insidet. Differt piscium generatio ex ouo, ab auium generatione, eo quod altero caret vmbilico, qui ad membranam testiculam subditam tendat: alterum enim tantum, qui auibus ad vitellum fertur, habet meatum. Cætera idem ortu ex ouo auium & piscium est, quippe cum & fœtus in extremo ouo nascantur, & venæ similes ex corde inter intia proficiscantur: & caput, oculi, denique partes superiores principio fiant prægrandes: increscente etiam fœtu, humor pari modo subinde absunt: demumque nihil superest, quod non fœtum subierit, sicut de vitello auium expositum est. Quinetiam vmbilicus paulò à ventre inferius hæret, qui regens natis longior sit, crescentibus paulatim breuior reddatur, demumque se totum intra fœtum recondat, ut dictum de auibus est. Membrana quoque eadem ouum & fœtum continet: cui membrana altera fœtum per se continentis subiacet, humor autem inter membranas positus est: ad hæc, cibus in alio suggeritur, rorū ēneistι υγρότης καὶ τῇ Σφινξ δὲ οὐσία γίνεται τοῖς ιχθυοῖς καὶ τῇ κοιλίᾳ, οὐσίᾳ

ΚΕΦΑΛ. I.

Περὶ τόκου καὶ φερήσης τῷ ιχθύων.

O Ι δὲ ιχθύες ὅπι μὲν τὸ πόλυτες ωτοκοδοσι, εἰρηνή τε φέρουν τὰ μὲν γὰρ σερφέχη, ζωτικεῖ· τοῦτο γὰρ ἀλιων ιχθύων γένος, ωτοκεῖ. Ζωτοκεῖ γένος τὰ σερφέχη, τε φέρουν ωτοκησθμά ταύτης αὐτοῖς, καὶ οὐκτέφεροι τοῖς αὐτοῖς, * πλέω βατέλης τηράχου. ἔχοντο δὲ ταῦτα τὰ τέλη τάχας, οὐσίᾳ καὶ τοῖς βάσιν, θάλατταν, τάξιν, τηρούσσαν, καὶ φέρουσι ταῦτα τοῖς τελέσι ταῖς τελεστικαῖς. Διέφέρεται δὲ τῆς ὄρνιθων τοῖς μὲν γένεσιν τηρούσσαν, ταῦτα τὰ σερφέχη, οὐτέ τοις ταῖς τελεστικαῖς. Διέφέρεται δὲ τῆς ὄρνιθων τοῖς μὲν γένεσιν τηρούσσαν, ταῦτα τὰ τελεστικαῖς. Διέφέρεται δὲ τῆς ὄρνιθων τοῖς μὲν γένεσιν τηρούσσαν, ταῦτα τὰ τελεστικαῖς. Διέφέρεται δὲ τῆς ὄρνιθων τοῖς μὲν γένεσιν τηρούσσαν, ταῦτα τὰ τελεστικαῖς. Διέφέρεται δὲ τῆς ὄρνιθων τοῖς μὲν γένεσιν τηρούσσαν, ταῦτα τὰ τελεστικαῖς. Διέφέρεται δὲ τῆς ὄρνιθων τοῖς μὲν γένεσιν τηρούσσαν, ταῦτα τὰ τελεστικαῖς. Διέφέρεται δὲ τῆς ὄρνιθων τοῖς μὲν γένεσιν τηρούσσαν, ταῦτα τὰ τελεστικαῖς. Διέφέρεται δὲ τῆς ὄρνιθων τοῖς μὲν γένεσιν τηρούσσαν, ταῦτα τὰ τελεστικαῖς. Διέφέρεται δὲ τῆς ὄρνιθων τοῖς μὲν γένεσιν τηρούσσαν, ταῦτα τὰ τελεστικαῖς. Διέφέρεται δὲ τῆς ὄρνιθων τοῖς μὲν γένεσιν τηρούσσαν, ταῦτα τὰ τελεστικαῖς. Διέφέρεται δὲ τῆς ὄρνιθων τοῖς μὲν γένεσιν τηρούσσαν, ταῦτα τὰ τελεστικαῖς. Διέφέρεται δὲ τῆς ὄρνιθων τοῖς μὲν γένεσιν τηρούσσαν, ταῦτα τὰ τελεστικαῖς. Διέφέρεται δὲ τῆς ὄρνιθων τοῖς μὲν γένεσιν τηρούσσαν, ταῦτα τὰ τελεστικαῖς. Διέφέρεται δὲ τῆς ὄρνιθων τοῖς μὲν γένεσιν τηρούσσαν, ταῦτα τὰ τελεστικαῖς. Διέφέρεται δὲ τῆς ὄρνιθων τοῖς μὲν γένεσιν τηρούσσαν, ταῦτα τὰ τελεστικαῖς. Διέφέρεται δὲ τῆς ὄρνιθων τοῖς μὲν γένεσιν τηρούσσαν, ταῦτα τὰ τελεστικαῖς.

B αφενίζεται καὶ εἰσδύεται ἔστι, καθάριον δὲ τοῖς ὄρνισιν ὁ νεοτίλος καλεσύμνος. τερεστέφυσε γένος μὲν οὐκφαλέσι μικρὸν κατετέρεν τῆς σόματος τῆς γαστρὸς. ἔστι δὲ νέοις μὲν οὐτοῖς οὐκφαλέσι μακρὸς, αὐξανομένοις δὲ ἐλαττων, τοῖς τέλος μικρός, ἔστι δὲ Κύπελλη, καθάριον οὐκέπεπτον τὸν τηρούσσαν. ταῦτα τοῖς μὲν γένεσιν τηρούσσαν, ταῦτα τελεστικαῖς. Διέφέρεται δὲ τῆς ἔμβρυον τοῖς τέλος μέντοις, τοῖς τελεστικαῖς. Διέφέρεται δὲ τῆς ἔμβρυον τοῖς τέλος μέντοις, τοῖς τελεστικαῖς.

ώστερ Τοῖς τὸ ὄρνιθαν νεότοῖς οὐ μὴ, λαβηκή, οὐ
δὲ, ὡργέα. τὸ μὲν δὲν ξῆμα τὸ οὔτερος οὐ εἶχε,
όπερ τὸν μάταιον θεωρείσθω. Μέσοφορος δὲ δέ τοι
τὸ αὐτοῖς τοῦτος αὐτοῖς, οὗτος γαλεωδεσ, καὶ
τοῦτος αὐτοῖς, Καὶ τοῦτος Ταὶ πλατεῖα. Καίοις μὲν
ηὖδε, οὐ δέ μέσοφος οὔτερος τὸ τράχην τοῦτο
περφυκε Ταὶ αὐτα, ὡστερ εἰρηται, οὗτοι τοῖς σκυλίοις.
αὐτοῖς μὲν δέ, τωντελεῖσθαι. οὐτοις δὲ μικρός
τοῖς οὔτερος, Καὶ τοῦτος φυκίας τοῦτος δὲ τὸ
ζῷοματι, ὡστερ τὸν ἄλλων τὸν τοιούτων, πε-
ρεργεῖσθαι εἰς έγκλεψον τὸ μέρος. εἶχε δέ τοι
οὔτερος καὶ αὐτη, Καὶ τὸν ἄλλων τὸν γαλεωδεν,
μικρὸν τοφελόν τοι δέπο τὸ τοῦτοζῷοματος, οὗτοι
μετοῖς λαβηκής. οἱ κυνηγοὶ μὲν σύντων, Καὶ
έγγινονται. τὰ μὲν δὲν σκυλία καὶ βατίδες,
ἴχοισι τὰ οὐρακάδη, οὐδὲν έγγινεται μοδην
οὔτερος. τὸ δέ ξῆμα τὸ οὐρακόν, οὐ μειον
τοῖς τὸν αὐλαῖν γλωττίοις. καὶ πόροι τειχω-
δης έγγινονται τοῖς οὐρακοῖς. τοῖς μὲν δὲν σκυ-
λίοις, οὺς καλεοῖσι τίτανες νεβελας γαλεοῖς, οὐτοις
περιρράγη καὶ σκηνεστο τὸ οὐρακόν, γίνονται οἱ
νεοτίοι. Τοὺς δέ Βατίδην, οὐτοις σκηνεκοι, τὸ
οὐρακόν περιρράγητος, ζεύρχεται οὐ νεοτίος.
οὐ δέ αὐχνήιας γαλεοῖς, οὐ ταὶ τοῦτοζῷοματη
ιοῖς οὐδὲν αὐλαῖν τὸν μασῶν. οὐτοις δέ περιστῆ
τὸν οὐλον, οὐπετούτων ζητολυνομήρων γίνεται οὐ
νεοτίος. τὸν αὐτὸν δέ Σέπον συμβαίνει οὐ θέ-
σις Καὶ οὐτε τὸν αὐλωπέκων. οἱ δέ καλεούμενοι
λαξοι τὸν γαλεαν, τὰ μὲν οὐλοις μεταξὺ
τὸν οὔτερον ομοίως τοῖς σκυλίοις. περιστάντα
Ταὶ Τοιαντα, εἰς έκπετέραν τῶν μικρόσ τὸ οὔτε-
ρος καταβαίνει, Καὶ ξαῖα γένεται, τὸν οὐμφαλὸν
έχοντα τορὸς τὸ οὔτερο. οὐτε μάταιοισκομήρων τὸν
οὐλον, οὐ μειον οὐδεῖτο έχειν τὸ έμβρυον τοῖς τε-
τράποσ. περφυκε δέ μικρός οὐ οὐρ-
φαλος, τῆς μὲν οὔτερας τοῦτο τοῦτο κατετω μέρη,
οὐστορ οὐκ κατολιμόνος έκχεισος πρτηλόνος. Θ-
δε έμβρυον, καὶ τὸ μέσον, η τὸ ηπεῖρο. η δέ Ερ-
φὴ μάταιοισκομήρου, καὶ μὲν οὐχ τὸ οὐλον, μοδην.
χρείον δέ Καὶ οὐλοί, ιδει, περι έκχεισον
γίνονται οὐλοί, καταστοτε οὐπετούτων τετραπό-
δων. έχει δέ Ταὶ έμβρυα τὸ κεφαλών, νέα μὲν
οὐτα, μέντοι. * αδρισμόμενα οὐ καὶ τέλεια οὐτα,
κατετω. έγγινεται οὐ καὶ τὸ δέσμιτερον οὐρρέα, καὶ
οὐ τὸ δέσμια θήλεα, καὶ τὸ αὐτη ἀμακα καὶ θήλεα
καὶ οὐρρέα. Καὶ τὰ έμβρυα μιαρεσύμενα, ομοίως
ώστερ οὐπετούτων τετραπόδων, έχει τὸν αὐλαῖγμων
οὐτα έχει, μεγάλα, οὗτος τὸ ηπεῖρο, Καὶ αγματώδη.
πομπα δέ Ταὶ σελαγώδη, ἀμακείρεστον, μέντοι μὲν
τοῦτο τοῦτο τοῦτο οὐλοί μεντο, Ταὶ μὲν μετο, Ταὶ δέ έρφατο, πολλαχού κατετω οὐλοί.

A eodem modo pesciculis albus, quo
auium pullis luteus. Figura vuluae ex
dissectione petenda est. Discremen au-
tem inter se ipsi pisces ostendunt, ut
mustelini, qui tum inter se tum etiam
à planis ratione vteri differunt. Non-
nullis enim medio vuluae circa spi-
nam oua adhærent, quemadmodum
dictum est, ut caniculis: quæ cùm
accreuerint, absoluta feruntur per vul-
uam bifurcem, annexamque ad præ-
cordia, quomodo & cæteris generis
eiusdem in utramque partem trans-
feruntur. Habet tam eorum quām
cæterorum mustelini generis vulua pau-
lò à præcordiis inferiū, veluti mam-
mas albidas, quæ non nisi grauidis
nabeantur. Caniculae & raiæ testacea
quædam gerunt, in quibus humor ad
oui similitudinem consistit. Figura
eius testæ similis tibiarum ligulis est:
meatusque fiunt capillamentorum spe-
cie in testis. Sed caniculis, quas ali-
qui ab hinnulo, nebrios mustelos ap-
pellant, fœtus rupta dilapsaque illa te-
sta proueniunt. Raiis, cùm pepere-
rint, rupta testa excluditur fœtus:
spinaces verð musteli, sic à spina,
quām habent, nuncupati, oua ad præ-
cordia continent super mammas: qui-
bus ut descenderint, iam absolutis, fœ-
tus innascitur. Idem hic generandi
modus & vulpeculis est. Musteli
autem lœves vocati, oua per vul-
uam medium, ut caniculae, gestant,
quæ postea in utrumque vteri finum
descendant. Mox animal gignitur um-
bilico hærente ad vuluam, ita ut ovo
absumpto, partus non aliter quām
in quadrupede contineri videatur. ad-
hæret umbilicus ille prolixus capite al-
tero ad partem vuluae inferiorem, ve-
luti acetabulo annexus: altero ad me-
dium fœtum, qua in parte iecur est.
Cibum si refeces, fœtum ad oui simili-
tudinem videris, etiam si non prætere-
ouum habeat. Secundæ, membranæ
que singulæ fœtus singulos modo quadru-
pedum continent. Caput prolis in vtero
nouæ adhuc partem spectat superiorē:
auctioris iam, & perfectioris, inferiorem
versus transferuntur. Mares in lœva, fœminæ
in dextra ingenerantur: atque etiam
parte eadem una, fœminæ & mares. Vi-
scera etiam fœtus habet, ut iecur: perin-
de atque in quadrupede magna cruentâ-
que resesto cernuntur. Omnia cartilaginea
simul & oua parte superiorē circa præcor-
dia continent complura: alia maiora, alia
minora, & inferiore animalia iam exclusa.

Vnde fit vt genus id piscium saepius mense & pariat, & coeat: quippe quod non vniuersa edere soleat qua conceperit, sed particulatum repetens saepe, & diu peragens, vt dum superius oua contrahit, inferius coquat, atque perficiat. Cæteri musteli foetus suos & emittunt, & recipiunt intra se ipsos. Quodidem & squatinae & torpedines faciunt. Et quidem iam visa torpedo est grandis, quæ foetus intra se circiter octoginta haberet. Sed spinax unus ex mustelis recipere prolem spinæ impedimento non potest. Neque vero pastinaca, & raia ex planis recipiunt propter caudæ asperitatem. Raia etiam suam non recipit sobolem, tum capitum magnitudine, tum aculeorum impedimento. Nam ne animal quidem una hæc parit, ut dictum est. Discriben, quo hæc inter se ipsa discrepent, & generatio ex ouo ad hunc modum est.

CAPVT XI.

De affluentia genitalis seminis in piscibus maribus foetus tempore, & modoque differant genitales meatus maris, foemina: deque cartilagineorum partu.

Mares autem piscium, tempore coitus, meatus plenos seminis genitalis ita habent, ut attritu facile semen ipsum effluat candidum. Meatus hi à præcordiis venâque maiore oriuntur bifurcæ: patèntque eo tempore etiam impetratis, scilicet incremento seminis, & turgentis fartu libidinis. Interdum enim, ac nonnullis admodum incerti redduntur, ut de testibus in auium genere exposcitum est. Differunt intet se meatus genitales maris & foeminae, tum etiam quod maris lumbis inhærent firmius: foeminae mobiles sunt, & membrana tenui continentur. Sed hæc quemadmodum se habeant, ex descriptione dissectionum consideranda sunt. Superficiant cartilaginea genera, & ferunt utrum mensibus cum plurimum senis: sed saepissimè qui ex mustelis stellares vocantur, quippe qui mense bis pariant. Initium autem coitus mense Septembri est. Cæteri musteli bis anno pariunt, excepta canicula, quæ semel. Omnia in vête hæc pariunt. Squatina etiam autumno, occasu Vergiliarum, qui partus secundus est. Primus enim verno fit tempore: sed secundus felicior est. Torpedo circa autumnum. Repetunt cartilaginea littus & vada, pelago, & alto reliquo gurgite, cum tempus pariendi instat,

A δέ πολλὰ καὶ μικρὰ πτερινὰ ἐχθίσαται οἵ τε τοῖς φούστοις τὸ ιχθύων, οἵ τοι οὐχ ἄμα πόρπη πορφερῶν, διὰ πολάρις ἐπολωγόντων. τὸν κατάθετον σὺ τῷ οὔτερον μάτιτεστέ) ἐπελεστρηταῖς οἰδὲν διὰ λόγου γαλεοῖ, καὶ εἰς αφιᾶσι καὶ δέχονται εἰς ξανθοὺς τοὺς νεοτίστες, καὶ αἱ ρίναι, καὶ αἱ ναρκαὶ. οἵδη δὲ ὡφῆν ταρκηνιαὶ μεγάλην, περὶ οἵδοντοι τὴν ἔχοντα σὺν οὐτῇ ἐμβορυα. οἱ δὲ αὐτοῖς, μένος οὐκ εἰσδέχεται τὸ γαλεῶν, διὰ τοὺς ἀγαθαῖς. τὸ δὲ πλαστεῶν, πουχῶν ἐβάτες δὲ χοντροῖς, διὰ τὸ παχύτητα τῆς κέρκου. τοῖς εἰσδέχεται δὲ τοῦτο βατραχοῖς τοὺς νεοτίστες, Διὰ τὸ μεγεθός τῆς κεφαλῆς, ἐπεὶ δὲ αὐτοῖς. οἵδη γὰρ ζωοτοκεῖ μόνος Τούτων, ὥσπερ εἴρηται πρόπερη. αἱ λόγῳ διὰ πορφυρὰς αἱλιαὶ Διαφοραὶ, τοῖς τὸν ἔχοντα τὸν Σύπον αὐτὸν, καὶ ηὔθεστος ἐπεὶ τὸν οὐσιῶν.

ΚΕΦΑΛ. id.

C Περὶ θορητῶν ιχθύων. Εἰ περὶ κυνοεώς τῶν σπελαχῶν.

O I οἱ ἄρρενες, περὶ τὸν χερῶν τὸ τοι τῆς οὐχίας. Τοῖς πόρεσι ἔχονται πλήρεις θορητοὶ οὐτοις, ὡς τοι θλιβορυθόν, ρέντες τὸ σπέρμα λαμκαὶ. εἰσὶ δὲ οἱ πόροι δίκρονοι, διπλοὶ τὸν οὐτοῦ οὐρανοῦ μεγάλης φλεβοῖς ἔχοντες τὸ δρυγάλι. περὶ λόγῳ διὰ πορφυρὰς αἱλιαὶ διαφοραὶ πρὸς τὸ τηλειῶν οὐρανοῖς πόροι τὸν δρόμον. οἵδη μὴ αὐτὴν οὐρανοῦ πόρον, οὐδὲ τοῦ θλιβορυθοῦ (τοῦ μητρὸν γένον). πάμπολὺ γάρ σύνοις ἐπὶ τῷ οὐρανῷ εἰσιτεῖσθαι, ὥσπερ ἐλέγουται περὶ τῶν οὐρανοῦ οὐρανοῦ οὐρανοῦ. ἔχονται δὲ μέσα τοῦ θλιβορυθοῦ διηγέστες πόροις αἱλιαὶ, οἱ τοι θλιβορυθοῖς πόροι καὶ οἱ οὐτερικοὶ. καὶ οἵδη οἱ λόγοι, παρασταθεῖσι τῷ οὐτοῦ, οἱ δὲ τοῦ θλιβορυθοῦ πόροι, θύκινοί εἰσι, καὶ λεπτῶν οὐλῶν παρασταθεῖσιν. θεωρεῖθωσθε δέ καὶ οἱ τοῦ θλιβορυθοῦ πόροι, ὡς ἔχουσιν, εἰς τὸν αὐτοῦ θλιβορυθοῦ μηλίνων. οὐτοὶ κύκλοι δέ τὰ σεραγχῖ, καὶ τοῖς τοι πλειστοῖς μηλίναις ἔξι. πλειστοῖς δὲ διπλοῖς τοι λαμπροῖς τὸν γαλεῶν αἰσθέσθαι. διπλοῖς τοι δὲ διστομοῖς. διπλοῖς τοι δὲ οὐχ οὐδεταῖ μηλίνων μηλικτηρῶν. οἱ δὲ αἱλιαὶ γαλεοῖ, διστομοῖς, πλανῶν σκυλίου. οὐτοὶ δὲ αἱλιαὶ τὸν γαλεῶν πόρον πόρον τοι λαμπροῖς τοι δὲ πολλὰ τὸ έαρεῖς αὐτῷ. ρίνη δὲ καὶ τὸ μετεπώρευτον πρὸς διάστημα πλειστοῖς γειμερεῖν, μελικταῖσι λόγῳ οὐρανοῦ οὐρανοῦ αἱ δὲ ναρκαὶ, περὶ τὸ Φηνόπωρο. οὐτοῖς δὲ τὰ σεραγχῖα πρὸς τοι λόγον, * οὐτοὶ δὲ τὸ περαγγεῖον ἐπεὶ τὸ βαθέων οὐρανοῖς οὐτοὶ.

Meliūs.

Διά πεντάλεας, οὐδέ τό φασκότερον τέττανον. τὸν μὲν διών αἴλλων ἴχθυσι, τῷ δέ τοι συγγενείας τούτου ὁ πλαγιαὶ στινδυαζόμενον· πίνη μὲν μόνη δοκεῖ τῷ ποιεῖν, καὶ βάτος. εἰσὶ γάρ τις ἵχθυς ὃς καλεῖται ρινόβατος. εἴχετο μὲν καφαλιὰ καὶ μεμπασθεῖται, βάτου, τὰ δὲ ὅπισθεν, ρίνης, καὶ γνομόδιος ὡς ἀμφοτέρων τὸν ἵχθυσιν. οἱ μὲν διών γαλεοὶ καὶ οἱ γαλεοειδεῖς, εἴ τοι ἀλώπηξ καὶ κύων, οὐδὲ πλατεῖς ἵχθυες, νυράχη, καὶ βάτος, οὐδέ τοι ρινόβατος, καὶ τεῦχον, πόνειρον. Εἴπον γωνοκεδονιῶν ἀστοκήσατε.

A ut neque tempore careant, & progeniem tutius collocent. Piscium cæterorum diuersa genera coire visum à nemine est. Squatinam solam, & raiam hoc facere creditur, argumento piscis cuiusdam, qui nomen ex utroque compositum trahit rhinobati, quasi squatina etiam appelles. Est enim pars priora raiæ similis, posteriora squatina, tanquam ex eo utroque prouenient genere. Musteli igitur, genūisque omne mustelinum, ut vulpecula, ut canis: & plani, ut torpedo, raiæ, leuiraia, pastinaca, modo, quo diximus, gignunt animal, cum intra se oua pepererint.

ΚΕΦΑΛ. ΙΒ¹.

Γερεὶ τόχου τῷ δελφῖνος καὶ τῆς φαλαίμης, καὶ τῷ αἴλλων κατήμ' ὅσα μὴ ἔχει βεστγχια.

Δελφὶς δὲ οὐδέ τοι φάλαιμα, οὐδὲ ἄλλα κῆτη ὅσα μὴ ἔχει βεστγχια, ἄλλα φυσικά, γωνοκεδονιῶν. εἴτι δὲ τοῖς φορίνος οὐδὲ βοῖς. τούτους τούτων φαίνεται ἔχειν ἀδελφὸν, ἄλλον διήγειραντα καὶ μεταστρέψαντα τὸ γένον, καθαροῦ διαρρέειντος, οὐδὲ τοῖς τετραπόδων τὰ γωνοκεδονιῶν διατίθεται. οὐδὲ φάλαιμα, οὐδὲ μόνον πολλά, ἐν σπίοντες δὲ καὶ δύο. οὐδὲ φάλαιμα, οὐδὲ δύο τοῖς πλεονάκις, οὐδὲ ἐν σπίοντες δὲ λελφῖνον γάλακτον. οὐδὲ φάλαιμα, οὐδὲ φάλαιμα τοῖς πλεονάκις, οὐδὲ δελφῖνον μίκρῳ. οὐδὲ δέ τοι Γόντων. μερόφερδ δὲ φάλαιμα δελφῖνος. εἰτι δέ τοι μέγεθος ἐλαττον, διρύτερον δέ τοι τῷ νότου. τὸ χραμακιδιοῦ. πολλοὶ δὲ δελφῖνων τὸ γένος εἰτι φασι τὸ φάλαιμα. αἰαπής δὲ πολὺποτε ὅσα ἔχει φυσικά, οὐδὲ τὸν δέρει. πνεύματα γάλακτος. οὐδὲ δελφὶς ὀφθαλμοῖς, ὀτοῖς καθεύδει. ταρέχων τὸ ρύγχον, τὸν ρέγχει καθεύδειν. εἴχει δὲ δελφῖνος καὶ τὸ φάλαιμα γάλακτον, καὶ ταρέχων τὸν δέρει. μέγεθος λαμβάνοντος τέλειον. καὶ δὲ δελφῖνος μηνίας. τίκτει δὲ ὁ δελφὶς σὺ τῷ γέρει, σὺ ἄλλῃ δὲ ὥρᾳ τούτην. συμβαίνει δὲ καὶ αὐτοῖς γενέσεις αὐτὸν τοῦτο καίσα τούτους τούτους. τοῦτο γενέσεις δὲ τοι τέκνα πολὺ χρέον, καὶ εἴτι τὸ γένον φιλότεχνον. τῇ [γάρ] εἴτη πολλά. μῆλοι γάρ εἴνοι γεγένεσται βιοῦτες, οἱ μὲν, πέντε οὐδὲ τέσσερι, οἱ δὲ, τετάκοτα. τόποι γεγένεσται τούτων οὐραῖον οἱ ἀλιγτέροις αὐτοῖς, ὡς ποτέ γνωστέρεσσι τοῖς χρέοντος αὐτῶν. οὐδὲ φάλη, οὐδὲ μόνον τῷ ἐπαριφοτετράγονῳ γωνο-

B CAPUT XII.
De partu, & pullorum numero piscium viviparorum, delphino, balena, vitulo marino, & reliquis, que cete appellantur.
Delphini, balenæ, & reliqua cetæ, quæ non branchias sed fistulam habent, animal generant. additur ins pristes, & bos. Nullum ex iis enim oua habere cernitur: sed statim fœtum, ex quo redacto in formam animal constat: quemadmodum homo, & quadrupedes, quæ animal pariunt. Delphini singulos magna ex parte edunt: interdum tamen & binos. Balenæ vel binos cum plurimum, magnaque ex parte vel singulos procreant. Idem & phocenæ, id est, tificationi, partus: qui delphino similis est, nascens in Ponto. Sed interest, quod minor tirsio est, dorso ampliore, coloro caruleo. Complures eum genus esse delphini opinantur. Spirant, quæ fistulam habent, omnia, & recipiunt aërem: haud enim carent pulmone. Et quidem visus delphinus est dormire, rostro emerso, ac stertere. Lac & delphinus habet, & tirsio, quo suos nutriunt fœtus: gestantque eosdem infirmos infantia. adolescit celerius proles delphini, quippe quæ annis decem ad summam perueniat magnitudinem. Gestatur utero decem mensibus. Partus delphinis æstate, nec ullo tempore alio. Fit etiam ut delphini tricenis diebus occultentur, & lateant circa ortum canis syderis. adultos etiam fœtus diu comitantur. Magna erga gnatos charitas in hoc animali est: viuit annis compluribus. Constitutus enim non nullos vixisse annis vigintiquinque, alios etiam triginta. Quod cognitum est, præcisa à pescatoribus cauda, ut quos ita reddidissent mari, captos item agnoscerent, & temporis spatium scirent. Vitulus marinus generis ambiguus:

nam

nam & mari degit: quanquam humorem non recipit, sed spirat, ac dormit, & egressus in terram, parit in littore, ut terrestre. Sed quoniam plus temporis mari quam terrae immoretur, cibumque ex humore petat, ideo in aquaticis de eo narrandum est. Ergo hoc animal & concipit statim intra se, & parit: secundas quoque emittit, & lac reddit modo pecudum. Parit singulos, aut geminos & cumplurimum tres. Mammis, quas geminas habet, educat foetum ritu quadrupedum. Parit ut homo omni tempore, maximè cum primis capris. Prolem circa duodecimum diem à partu deducit in mare, subinde assuefaciens. Illa declivis fertur, nec ambulat, cum nondum inniti suis pedibus valeat. Colligere se ipse vitulus, & contrahere potest: carne enim abundat, mollisque est, atque ossibus cartilaginosis constat. Interficitur difficulter, nisi elisis temporibus capitis: corpus enim totum carnosum est. Mugitus ei in somno. Genitale foeminae simile raiæ est. Omnia verò id genus muliebris sexus similitudinem referunt. Generatio partusque aquaticorum, iuxta animal vel intra se, vel foris pariant, ita agitur.

CAPUT XIII.

De partu piscium ouiparorum, deque sexus, foeminae & maris, discrimine.

Pisces autem, qui oua pariunt, vulnus bifurcum, ac inferius positam habent, ut dictum est. Pariunt oua omnes, qui squamis teguntur, ut lupus, mugilis, etelis, & qui candidi appellantur, & qui lœues, praterquam anguilla. Ouum ipsum arenidum est. Quod etsi vetero continetur, tamen detectum, & per seipsum constare videtur, quia tota vulua ouis referta est. Itaque sic, ut in paruis quidem pisciculis oua tantummodo gemina esse videantur: nam ob tenuitatem exiguitatemque vulua incerta in iis est. De coitu piscium satis dictum iam est. Sexu autem eos quoque distingui apertum est. Pars enim piscium maxima, consummatur mare & foemina. De tubelione & hiatula ambigitur: omnes enim grauidæ capiuntur. Consistunt itaque oua per coitum, in iis qui Venerem norunt: sed non coitu tantum, verum etiam sine coitu. Quod argumento constat nonnullorum fluuiatillium: nam phoxini statim, propè dixerim cum nati sunt, & admodum parui adhuc, oua habent.

Tom. II.

A γένεχε) μὴ γὰ πούδωρ, ἀλλ' αὐταπὺς ἐκάθευ-
δε. ἐπίκτει ἡ τῇ γῆ μὲν, τῷρος τοῖς αἰγαλοῖς
δέ, ὡς οὐσα τὸ πεζῶν. ἀλλατεῖσα δέ τὸ χερία τὸ
πολὺ, ἐ βέφε) ἐκ τὸ θαλασσαν. δέ μὲν τὸ
εὐδρων ταῖς αὐτῆς λεκτέον. ξεσκεῖ μὲν σῦν
δύνεις ἡ αὐτῆς, ἐπίκτει ζῶα, ἢ * χειρίου, καὶ τὸ Scrib. γάλα ποτεί), ὥσπερ περιβατον. πίκτεισι ἐν τῷ εἰο, &
δύο, ταῖς δέ πλευτα τεία. ἐ μαστοῖς δή ἔχει δύο, cum Gai.
ἐ θηλατρε) τὸ τέκνων, καθαρό τὸ τερά-
ποδα. πίκτει δέ αὐτῷ δύναται περιποτος πάστρῳ ὥρατ
τὸ ἔργον, μελιστα δέ ἀμφὶ τὸ περιποτος αἰξίν. ἄγα
δέ τοι διδεκτάντα ὅντα τὸ τέκνα εἰς τὸ θα-
λατρα πολλάκις τὸ μέρας, σπενθίζουσα καὶ
μικρόν. Ταῖς δέ, κατόπιν φέρε), ἀλλ' ὁ βασιλεῖ,
δέ τὸ μηδιανὸς αὐτοφείδεατο. Τοῖς ποσι. ου-
νάγα δέ καὶ συστέλλεινται. Κρητεῖς γάρ δέ
καὶ οὖσα χονδρώδη ἔχει. Σποκτέναι δὲ φάκη
χαλεπὸν βιαίως, αὐτὸν δὲ τοις παταξη τοῖς τὸν
κεράτηφον. τὸ γὰ σῶμα Κρητεῖς αὐτῆς. *

G addi-
φίοις δὲ ὁμοίου φωνῶν. ἔχει δέ καὶ Βαι-
dit, in
δοῖον ἡ θύλεια ὄμοιον βατίδι. ἀπόμενα δέ ταὶ somno, &
σομνο. quæ
τιαδηταὶ ὄμοια γυμνοί. τοῖς μὲν σῦν τὸν εὐ-
θείας. τοῖς δὲ λευκοὶ καλεύμνοι πομύτες. εἰδονται
καὶ οἱ λεῖοι, πλεῖστοι ἔγχελυοι. ὃν δέ ἔχειτο
τὸ φαδυρόν. τοῦτο δὲ φαινεται Δῆμος τοῖς λε-
υτέροις εἴδη πληρής πάστρῳ ὥστε δύτ. Ve-
ντέροις εἴδη πληρής πάστρῳ ὥστε εἴδη
rūm illas
τοῖς μικροῖς τὸν ιδύων δοκεῖν αὐτὸν εἶναι υπό, &
δύο. Δῆμος τοῖς σμικρότητα γάρ καὶ τοῖς λε-
υτότητα, αὐτοῖς δὲ αὐτοῖς οὐτέροις τοῖς λευτέροις εἴδη
τοῖς μικροῖς τὸν ιδύων δοκεῖν αὐτὸν εἶναι
τοῦ φρότερον. Εἰσὶ δὲ τὸν ιδύων οἱ μὲν πλε-
γοῖς, αὐτοῖς καὶ θύλεις. τοῖς δὲ ἔρυνθροις καὶ
χαύνοις ἀπορεῖται. πάντες γάρ αἵσκοντας καὶ
μάζα ἔχοντες. σπενθίζουσι οὐδὲ τὸ σχέδιον
μάζαν τοῖς σπενθιζομένοις τὸν ιδύων
ἴσορος δέ καὶ αὐτοῖς σχέδιος. Μηδεμοὶ δὲ οὐτοῖς
τὸν ποτείαν. δύνεις γὰρ θυμωμένοι, ὡς εἰπεῖν,
καὶ μικροὶ ὄντες οἱ φοῖνοι, καὶ μεταξὺ ἔχονται
ἀπορράπονται δὲ τοῖς οὐδὲ καθαρό τὸ λέγει).

ΚΕΦΑΛ. ΙV.

Περὶ τόκου τῷ ὠοτοχειώτων ιδύων.

D

O. I δέ ὠοτοχειώτες τῷ ιδύων, τῶι μὲν ετοι μεγίτως. ετοι πλε-
ρέστεροι μικρόστεροι, καὶ καίτα, καθά-
ρις; vet.
ωρ ἐλέγη παρότερον. ὠοτοχειώτες δὲ πομύτες οἱ cod. ha-
λεπιδωτοὶ, οἵ γε θεραπεῖ, κατεράς, κέφαλος, quam le-
πτελις. καὶ οἱ λευκοὶ καλεύμνοι πομύτες. εἰδονται
καὶ οἱ λεῖοι, πλεῖστοι ἔγχελυοι. ὃν δέ ἔχειτο
τὸ φαδυρόν. τοῦτο δὲ φαινεται Δῆμος τοῖς λε-
υτέροις εἴδη πληρής πάστρῳ ὥστε δύτ. Ve-
ντέροις εἴδη πληρής πάστρῳ ὥστε εἴδη
rūm illas
τοῖς μικροῖς τὸν ιδύων δοκεῖν αὐτὸν εἶναι υπό, &
δύο. Δῆμος τοῖς σμικρότητα γάρ καὶ τοῖς λε-
υτότητα, αὐτοῖς δὲ αὐτοῖς οὐτέροις τοῖς λευτέροις εἴδη
τοῖς μικροῖς τὸν ιδύων δοκεῖν αὐτὸν εἶναι
τοῦ φρότερον. Εἰσὶ δὲ τὸν ιδύων οἱ μὲν πλε-
γοῖς, αὐτοῖς καὶ θύλεις. τοῖς δὲ ἔρυνθροις καὶ
χαύνοις ἀπορεῖται. πάντες γάρ αἵσκοντας καὶ
μάζα ἔχοντες. σπενθίζουσι οὐδὲ τὸ σχέδιον
μάζαν τοῖς σπενθιζομένοις τὸν ιδύων
ἴσορος δέ καὶ αὐτοῖς σχέδιος. Μηδεμοὶ δὲ οὐτοῖς
τὸν ποτείαν. δύνεις γὰρ θυμωμένοι, ὡς εἰπεῖν,
καὶ μικροὶ ὄντες οἱ φοῖνοι, καὶ μεταξὺ ἔχονται
ἀπορράπονται δὲ τοῖς οὐδὲ καθαρό τὸ λέγει).

Ff

G. aliam
lectionē δ', διπόλυτην σύ περί οὐχί· * ὅσα δή αἱ συ-
sequitur, τέκωσιν εἰς τοὺς τόπους οὓς σύντικτοι, ταῦτα
εἴμαρτε σώζεται. εἰδούς πάντας ἔσται, παριπληθής θρά-
& melioris εἴναι αἱ ἐκάσταν. καὶ ταῦταν δέ τις τὰ πολ-
τεῖν.

λαὶ γένημα, διλ' ὅσα δύνανται σύντροφαν οἱ ἄρρενες
τῷ θορῷ. ὅτῳ γάρ οὐκέτη, πρεπόμενος οἱ
ἄρρενες οὐτορράμενοι ἐπὶ τῷ αὐτῷ θορῷ· καὶ ὅσα αἱ
αἱ οὐτορράμενοι, σύντικτη, πρεπόμενος οἱ
τῷ σπιλεῖν, ὅτῳ εἴτεκτη ή θηλεῖα, οὐτορρά-
μενοι ταῦτα αἱ· οἱ δὲ λογούσαι συμβάνται καὶ οὐτοὶ τῷ
τῷ αἱλινών μελαχίων. διλ' οὐτοὶ τῷ σπιλεῖν
αἱτιαὶ σύ περί πάρεστι μόνον. σύντικτοι δέ

G. φρ. π. * πολέμοις τῇ γῇ· οἱ ληνοὶ καθίσταις, πολέμοις λί-
θοῖς, πλεύσαι πλατύ καὶ φανερὸν τὸ Δυτικό·
ληνον οὐτον. ὅμοίως δέ οἱ αἱλινοί. ἀλεφνάτε
γάρ οὐτοὶ ταῦτα γάρ, εἰσφένεις οὐχι μελ-
λον, καὶ περί τῷ μητρεούσαι τῷ με-
λλοντα ταῦτα κατέβαντα. διλ' οὐτοὶ τῷ Γόντω ταῦτα
τὸ Θερμοδοντα πολεμοὶ οἱ πλεύσαι τίκτοι.
ιλλέμονος γάρ οὐτοπόσις οὐχειρός, οὐ ἔχων υδατα
γλυκεῖα. τίκτοι οὐτοὶ ληνοί αἱλινοί οὐτοί καν-
ιδύτων αἱπατά τῷ σπιλεῖν, πλεύσαι τῷ μικρῷ
τ. φυκίδων * φυκίδων. αἱταὶ δέ, διλ. οὐκαφέρει δέ οἱ ἄρ-
ρενες φυκίδες τῇ θηλείᾳ περί μητρεούσαις, καὶ
μείζονες ἔχειν ταῦτα λεπίδας. οἱ ληνοὶ δὲν αἱλινοί
ιδύτες, σύ γένη τίκτοι, καὶ ταῦτα αἱ φιάσιν.
ληνοὶ δέ καλεσθεῖσι τίκτων βεδέντες, ὅτῳ οὐδὲν οὐρα
ή τῷ τίκτειν; οὐρορρήματα, καὶ ταῦτα ταῦτα δέξε-
ρχεται. εἰσγάρ ηταὶ οὐσιαὶ οὐτούς τοῦ οὐτούς οὐτούς
τοῦ τίκτειν; οὐρορρήματα, καὶ ταῦτα ταῦτα δέξε-
ρχεται. εἰσγάρ ηταὶ οὐσιαὶ οὐτούς τοῦ οὐτούς τοῦ τίκτειν;
τοῦ τίκτειν;

G. verio
ab hac
lectione:
& pro
ζωντος
gisse vi-
αιοῖς Εποιῶν
νείεπτεν
Meliūs, μαλαθῆς τὸν, γίνονται * πυρεύδης. καὶ
πυρεύδης τὸν ληνούσαι τοῦ φύσιν λαμπεδίνον-
τα τοῦ τοῦ τοῦ αἱδίστησιν οὐτούς τοῖς πο-
ταῖσιν οὐδὲν. τοῦ δέ Γόντου καθαρεύμε-
νου, οὐτοφέρεται τὸ κατέθετο Ελλήσσοντον,
οὐκελεύσι φύκες· εἶτι δέ οὐχερον τοῦτο. οἱ δέ φασι τοῦτο αἱδίστησιν τοῦ φύκευ· αἱ φύκευται

A Spargunt sua oua omnes, & magnam
ouorum partem (vt narratur) mares
deuorant: alia pereunt in humore. Quæ
autem in locis opportunis edita sint,
hæc seruantur. Nam si omnia serua-
rentur, nimia cuiusque generis esset
copia. Nec verò hæc omnia fœcunda
locantur, sed ea certè, quibus editis
mas semen asperserit genitale. Sub par-
tu enim mas sequens, semen ouis as-
pergit: & quæ vitale id virus conti-
gerit, iis pisciculi enascuntur: cæte-
ris prout fors tulit, euenit. Hoc idem
& in mollium genere fit. Mas enim
sepio, oua quæ foemina ediderit, per-
sequitur, suum semen aspergens. Quod
vel in reliquis eiusdem generis fieri,
ratio est. Verum non nisi in sepiis hoc
visum adhuc est. Patiunt iuxta litora
gobiones, suaque oua lapidum ample-
xibus mandant, latiuscula, & are-
nida. Idem & cæteri faciunt, quo-
niā litora & tepidiora sunt, &
tutiora, ne fœtus à maioribus ab-
sumantur. Cibum etiam præbent vbe-
tiūs: unde fit, vt in Ponto circa
Thermadontem omnem pluriū pari-
ant: est enim is locus tranquillus, te-
pidus, & aquarum dulcium copio-
sus. Pisces, qui oua edunt, semel
pariunt anno: præter phucas pusillas,
quæ bis pariunt anno. Differt hoc in
genere mas à foemina, quodd nigrior,
& squamis amplioribus est. Cæteri
pisces oua eodem foramine vulva e-
dunt. Qui autem acus vocatur, vnuſ tem-
pore pariendi utero dehiscente oua emit-
tit Habet enim hic rimam quandam sub
ventre imo, vt cæciliæ serpentes. A
partu autem viuit, & vulnus callescit.
Generatio ex ouo simili agitur modo, si-
ue intus, siue foris est ouum. Summo
namque ouo innascitur fœtus membrana
obducta. Oculi primū patent gran-
des, & in globi speciem afformati. Qua-
re constat, non similiter gigni, atque
ex vermis, vt quidam putarunt. Con-
tra enim in illis euenit, vt pars infe-
rior maior inter initia sit, oculi & ca-
put postea augeantur. Ouo autem ru-
pto, fœtus velut nucleus constat, qui
primū nullum accipit cibum, sed oui
humore iam hausto increscunt, post nu-
triuntur aquis dulcibus fluuiorum, vt
que dum satis augeantur. Defertur ex
Ponto in Hellespontum purgamentum
quoddam illius maris, quod algæ no-
mine phycos appellant, colore pal-
lidum. Florem algæ id esse alij volunt,
atque ex eo fucariam algam prouenire.

οὐκελεύσι φύκες· εἶτι δέ οὐχερον τοῦ φύκευ· αἱ φύκευται

Fit hoc æstatis initio, eoque tum ostre
tum etiam pisciculi eius loci aluntur.
Purpuram quoque suum florem hinc
trahere nonnulli existimant.

ἀρχαὶ μὲν δέ τοις τὸ θεός. πούτων τεσφεται
[καὶ] πάντα ὄστρα, καὶ τὰ ιπποταῖα τὰ σὺν τοῖς το-
ποῖς τούτοις. Φασὶ δέ τίνες τὴν θαλασσήν την
τινὰ πορφύραν ἴσχειν ἐπόντου τὸ αὐτός.

CAPVT XIV.

*De partu, & generatione piscium lacustrium
fluvialiumque:*

ΚΕΦΑΛ. 107.

Γερί θησεως την λιμναιαν και ποταμιαν
ιχθυων.

L Acustres & fluuiatiles pisces quinto
sua ætatis mense vterum gestare ma- B
gna ex parte incipiunt. Pariunt omnes in-
tra annum , nec semen generationis si-
mul omne emitunt , sed modo mari-
norum . Hic quoque semper intra se a-
liquid plus minus fœminæ ouorum , ma-
ris liquoris prolifici retinent . Pariunt
temporibus statis . Cyprini quinquies ,
aut sexies anno , partumque syderum ra-
tione potissimum faciunt . Erica ter , re-
liqui semel edunt oua , in stagnis flu-
uiorum , & arundinetis lacuum , vt pho-
xini , & percæ . Siluri & percæ conti-
nentem emitunt suum fœtum , vt ra-
næ . adeo enim fœtus ipse continuo filo C
sibi cohæret , vt percæ quidem , quoniam
lator est , pescatores in lacu arundine
glomerent . Pariunt siluri grandiores
stagni altiore , quippe cum nonnulli vel
trium passuum altitudine pariant . Mi-
nores breuiore contenti sunt gurgite ,
principue ad radices salicis , aut cuius-
uis arboris , atque etiam inter arundi-
nes , & algas , & muscosam conge-
riem , non solum pares cum pari-
bus , sed etiam admodum grandes
cum paruis veniunt : admotisque mea- D
tibus , quos aliqui vmbilicos vocant ,
fœmina ouum , mas liquorem vene-
teum depromit : & oua , quæ liquor
ille vitalis contigerit , candidiora ex-
templo cernuntur , maioraque reddi
eodem die propemodum dixerim . Pau-
lò autem post oculi fœtus existunt con-
spicui , qui in quoquis piscium genere
perinde , et in cæteris animalibus , sta-
tim patescunt , prægrandesque appa-
rent . Quæ ex ouis non attigerit li-
quot masculi ille vitalis , hæc steri-
lescunt , & superuacua sunt , vt in ma-
rino etiam genere incidit . Fœcun-
dis iam ouis , pesciculo incremente , de-
trahitur velut putamen , quod mem-
brana est ouum ambiens , & pescicu-
lum . Oua tacta à fœtifico maris se-
miné , admodum glutinosa redduntur ,
ad cespites coeuntia , aut ubi pepere-
rint . Mas , oua quæ edita sunt , custo-
dit : fœmina abit , cum perperit :

Ἐτι τὸ βεραμοῦτατη μὲν ἐκ τῶν πολέων οὐ τοῦ γνωσθέων
αὐξησίς· δέ τοι πολέμου δέ τοι πολέμου τοῦ τετραπόδι-
κοντα καὶ πεντάκοντα ἡμέρας, ὅπως μὴ κατε-
πιθήσῃ ὁ γέρος τοῦτο τὸν τούτους γέντων ἴσθισιν.
διλτέσαι τὸ βεραμοῦτατη πόλιν καταρίψαι γένεσις. οὐ μέσος
ταχέως οὐ πούτων οὐ σωζόμενος μέσαφοις γένεσιν·
νος. τὸ δὲ ἔλαφον αἰώνιον, οὐ πειπάνιον οὔτεν,
οὐδὲν οὐδεμία δέστι. λαρυγνόνδης οὐ αὐξησίς τὰ ωδαί,
οὐδὲ τοῦτο φανός οὐ δορέας, καὶ αὐτημερέαν, καὶ ἔπι
υγείρην. τὰ λόρη σῶν τὰ γλαύκια, γένεται οὐσιοῖς
γένεσις. τὰ λόρη σῶν τὰ τούτων τὸν έπιπον τίκτει καὶ
κύνα. χαλκίς δὲ, τίκτει τὸν βαθέσιν αὐτούς
καὶ αὐγῆσα. οὐ δέ καλεσθει πύλαντα; πολέμοις τοῖς
αἰγαλεῖσι, οὐ τοσσούσιοις· αὐγῆσας δέ καὶ στένη.
κατηρίσος δέ, καὶ οἱ διῆσι πολέμοις, οὐ εἰπεῖν, αἴδοισι ταῦ
λον πολέμοις τὸ βεραμοῦτατη τὸν τόκον· μιᾶς δέ
τηλείας πολλάκις αἴγαλενθούσιν αἴρενες καὶ τετρ-
κατέδεκα, οὐ τεαταρεσκαΐδεκα. τὸ δέ τηλείας α-
φίεστος τὸ ωόν καὶ τοσσοχωρεύσις, ἐπακολευ-
θοῦσι τοῖς τετράραινοσι τὸ δορέαν· πολλυταῦτα δέ ταῦ
πλάντα αὐτῷ. δέ τοι τὸ τοσσοχωρεύμασθε τίκτειν
τὸ τηλέφανον, σκεδάσθεντα τὸ ωόν, οὐτοῦ τοσσορό-
ματος ληφθῆ, οὐ μή πορευασθει πολέμοις ὑλικά. καὶ
τὸ στόλον αἴφυλαχκει τῷ διῆσι τοῦτο γλάυκιος,
πλινθός ἐμός αὐτούς τοῦτο γένεσις ἐμός τοι τούτῳ οὐ κα-
τηρίσος. τὸ τοῦτο δέ φασιν αἴφυλαχκειν. δορέαν δέ πολύ-
τες ἔχοντον οἱ αἴρενες, πλινθός ἐγγέλυντος· αὐτοῖς
δέ οὐ τε δορέαν, οὐ τε ωόν. οἱ λόρη σῶν κειρέσθι, οὐκ
τὸ ταχαίητον διαβασαγοσιν εἰς τε τὰς λίμνας καὶ
τοὺς ποταμοὺς· αἴ δέ ἐγγέλυτος, πολύδυτον εἰς
τούτων εἰς τὸ ταχαίητον. οἱ λόρη σῶν πλάνται, οὐσ-
τριεῖρησθι, τῷ μὲν ιχθύων, γίνονται δέ ωδαίν.

ΚΕΦΑΛ. 1ε'.

Περὶ τὸν ἀπεμέτωπον τὸν ίλυον, καὶ ὃν τῆς
ἀμμου γνωρίζειν ιχθύων.

ΟΥ μέν τὸν ἐνιστόντα καὶ τὸν τῆς ιλάσιον
καὶ τὸν τῆς ἀρμενού γίνονται, καὶ τῷ
ποιουμένῳ γίνονται, ἢ γίνεται ἐκ σῶμαστοι
καὶ ωμοῦ, οὐ τέλμασιν ἀλλοις τε, καὶ οἷοις
ποιεῖ Κύδον. Φασὶν εἶναι ποτε. ἢ δημογένει-
το μὲν τὸν οὐκονόμον, καὶ λίγοις ἀπαστράπη-
ρεστο· ὑδωρ δὲ ἡρχετο ἐγγίνεσθαι ἀμφο τοῖς
περιστοῖς μηκολόγοις [νέτοις.] οὐ πούτω μὲν
ἰχθύδεια σφεγίνετο, πάχολοις τῷ ὑδάτος.
ἴσως τοις κετρέων τῇ γήινος τέτο· ὃ γένεται
μέγεδος ἡλίκη μεγάλη μικρού. ὁ δὲ πούτω εἴτε

A Tradissimum siluti incrementum ex ouo est: quamobrem mas s̄epe vel quadraginta & quinquaginta diebus assidet custodiens oua, ne à piscibus occurrentibus absumentur. Secundæ est tarditatis generatio cyprinorum: parique modo oua edita à mare seruantur. at minorum nonnulla vel tertia die speciem pisciculi capiūt. Augentur oua, quæ semen maris attigerint, vt dictum est, & eodem die, & post. Fito-
um sciluri, quantum eruum, cyprini & teliqiorum generis eiusdem, magnitudine milij. Hæc ad hunc modum parturiunt, atque generant. Erica gregatim sua oua gurgiti altiori mandat congesta. Contrà, quem fullonem appellant, is litora petit tranquilliora: sed is quoque gregalis est. Cyprinus, baletius, & cæteri ferè omnes vadis intrudunt sese, cùm parturiunt: ac s̄apenumero singulas foeminas mares tredecim & quatuordecim persecuntur. Mox foemina oua procedendo emittit: mares sectantes, semen suum ouis respergunt: vetum plurima peteunt: quod enim foemina non stabilis, sed mutans continuè, partit, dis-
sipari oua necesse est, videlicet ea quæ non in materiem inciderint aliquam, sed excepta ab vnda ferantur. Neque est enim qui sua oua custodiat excepto siluro, & cyprino: sed cyprinus tunc ea custodit, cùm congesta repererit. Ha-
bent mares omnes semeti genitale, præ-
ter anguillam, quæ neutrum, neque ouum, neque semen sortita est. ascen-
dunt de mari in lacus & fluuios mugiles. Contrà, anguilla inde in mare ve-
niunt. Pisces maxima quidem ex par-
D te ouo gignuntur, vt dictum iam est.

CAPVT XV.

*De generibus piscium, que vel limo; vel a-
rena, vel spuma maris ex imbre
excitata procreantur.*

Ed sunt qui ex limo & arena prouenant, etiam ex iis generibus quæ per coitum, & oui primordio generentur. Quod tum aliis l'cis palustribus, tum verò apud Gnidum factum olim memoratur. Stagnis enim sub canis ortu resiccatis, & limo iam arido, vbi primùm imbris restagnare loca inciperent, pisciculi nascebantur generis mugilum, quod per coitum procreatur, magnitudine ha- leculæ paruæ: nec in his aliquid vel oui vel seminis continebatur. *Quinetiam*

^{τόποις} οὐ κατέρεων πίλημος τύπος ἡ γῆ μηδὲ ὁχεῖας,

in nonnullis Asiae amnibus, quæ efflunt A
in mare, pisculi quidam magnitudine ma-
ricarum, modo eodem proueniunt. Sunt
qui omne mugilum genus sponte oriri o-
pinentur, sed non rectè: nam & oua, co-
rum fœminæ, & semen genitale mares ha-
bere cernuntur. Verùm genus quoddam
corum est, quod non coitu, sed ex limo
arenáue enascatur. Sed nonnulla vel spon-
te generare, ex iis quæ per coitum pro-
deant, satis ex iis constat. Quæ autem nec
ouum nec animal pariant, iis ortus vel
ex limo, vel ex arena, & per summa B
facta pustulæ agitur: qualis etiam apuæ
origo, spuma nuncupata, ex terra arenosa
consistit. Quod quidem apuæ genus
nec incrementum capit, nec prolem af-
fert, & temporis longioris spatio pe-
rit, sed denuò nascitur. Vnde fit ut bre-
ui quodam tempore excepto, omnibus
ferè anni tēporibus generetur: quippe cùm
spuma illa ab arcturo autumnali ad ver vñ-
que eduret. Efferri id pisciculi genus fun-
ditus de terra, argumentum est, quod nisi
tempore tepido non capiatur, ut pote quod
de humo ad summa teptoris gratiâ veniat.
Quin & solo agitato, detractaque eius col-
luione, copiosior & melior exit. Cætera
apuæ genera deteriora propterea sunt, quia
cito augmentur. Fiunt locis vmbrosis apri-
cisue, quoties temporis beneficio solum
tepeſcit: ut in Attica terra apud Salami-
nem, iuxta Themistocleum, & in Mara-
thon. Locis enim huiuscmodi spuma il-
la consistit, & tempore tali appetet: sed
nonnusquam vel cùm aqua de cælo inces- D
fit. Oritur pisciculus hic in spuma, quæ
imbredamissò caluerit, vnde nomen spu-
mæ accepit. Ferturque interdum per sum-
ma maris, cùm cælum tepidum est, & in
spuma fluitante, petinde ac in fimo ver-
miculus voluitur. Quamobrem in loca
complura genus id apuæ adfertur ex alto,
& copiosè quoque generatur, & capitur
anno quieto, & humido. Reliqua apua
foetura piscium est. Quæ enim gobiona-
ria dicitur, gobiones patuos ignobiles,
qui terram subeunt, creat. Quam vñ
phalericam vocant, membradas gignit:
ex quibus sardinæ, ex sardinis sardæ ori-
untur. Genus apuæ, quod in portu Athe-
niensium nascitur, encraulos dictos pro-
generat. Quinetiam genus aliud apuæ est,
quod alecum & mugilum sit foetura. Spu-
ma autem altera illa sterillis humida est,
breuèque (ut dictum est) tempus edurat:
mox capita, & oculi restant. Sed iam pis-
catores quemadmodum deportare pos-
sent, inuenerunt. Sale enim aspersa, plus
temporis asseruari potest.

A σο τῇ Ασίᾳ, ὅπου ἀλεύρεοστιν εἰς θάλασσαν,
ἰδύεται μίκρῳ ἡλίκῳ ἐψήπεται, τὸ αὐτὸν
Σηπον τούτοις. ἔνοι γέτε οὐταν φασὶ τοὺς κατερῆς
φυεῖς πάντας. Σὸν ὄρθως λέγοντες. ἔχουσαν
γένος φάγοντας καὶ ωτὰς αὐτῶν, καὶ θορεύοντας
ἄρρενες. ἀλλὰ γάρ τι δέσπιν αὐτὸν τοιοῦτον, ὁ
Φινεταὶ σὺν τῷ ιλύοντος ἀμμών. * ὅπερι μὲν οὐκ
γένεται αὐτόματον ἔντα, δύτε σὺν ζωάν, οὐτε τὸ
οὔχειας, Φινεταὶ σὺν τούτων. ὅσα γέτε μήτε ὀστο-
χεῖ, μήτε ζωοτοχεῖ, ἀποδηματεῖ γένεται, τὰ μὲν σὺν
τιλύος, τὰ δὲ, σὺν τῷ ἀμμών, καὶ τὸ θειπορε-
ζούσαν στήλας. οἷς καὶ τὸ ἀφύτον ὁ καλεούμενος
ἀφεγέται, γένεται σὺν τῷ ἀμμώδεις γένεται. Καὶ ἔστιν αὐτὸν
τὸ ἀφύτον, αἰσανξῆς καὶ ἀγενός. καὶ ὅτου πλείστων
γένεται γερόντος, ἀπόλλυτος, διῆγεται πάλιν θειπο-
ρεζαὶ. Μέτρον γένεται γερόντιον ὀλίγου, πᾶσαν, ὡς εἰ-
πεῖν, τὸ ἀλλων γένεται ὥραν. Μέτρον γένεται πάλιν
μέτρην ἀπὸ θειπορεζούσης μετρηποτείνοντος μέρει τὴν
έαρας. οπιμείον δὲ ὅπερι σύντοτος σὺν τῷ γῆτις αὐτέρχεται.
ἀλιθουργίων γένεται, ἐπεὶ ἡ θύλαξ μὲν, τὸ γῆσισκόν.
C Εαὶ γέτε διδία, διγίσκη), ὡς ἐκ τῷ γῆτις αὐτοῦσα
τοφεῖ τὸ ἀλέατον. Καὶ λεχόντων καὶ θύλαξ νορθύης τὸ
γῆτις πλεονάκις, πλείστων γένεται βελτίων. αἱ δὲ
ἀλλαγαὶ φύαι, χείρεις, διέργεται τὸ ταχέως λειμβόνται
αὐξησοτον. γένοντος γέτε σὺν τοῖς θειπορεζοῖς Καὶ μήδενοις τό-
ποις, ὅτου μίκρεστις γένομενος ἀναθερμαγμένη
τὸ γῆτον. αἴ τοι Αθηναῖς σὺν Σαλαμίνῃ, καὶ τοφεῖς
διθειμίσκηται, Καὶ Μαραθῶν. σὺν γένεται τοῖς
D τοῖς τόποις γένεται θύλαξ αὐτοῖς. Φαίνεται γέτε τοῦ τό-
που τοιούτου, Καὶ διημερεῖται τοιαύτης. γένεται γέτε
ἐνταχθεῖ, ὅπότου ὑδωρ πόλυ ἐκ τῷ θραύσος γένεται
τοφεῖ, ἐν τῷ αὐτῷ διθειμίσκηται τοῦτο τὸ ὄμβρεσιον
ὑδατος. Μέτρον καὶ λειτάται αὐτοῖς. Καὶ θειπορεζαὶ
ἐνίστινται τὸ θειπορεζον, ὅτου διημερεῖται
ἐν τῷ συντρέψεται σύντοτον τοῦ τόπου τοῦ σκωληκία
μίκρον, οὐτας ἐν τούτῳ ὁ αὐτός, ὅπου αὐτὸν συγκρί-
θειται τοφεῖς. Μέτρον πολλαχοῦ τοφεσφέρεται ἐκ τῶν
περιφερειῶν τοῦ αὐτοῦ αὐτοῦ τοῦ γένεται γένεται
πλείστη, ὅπότου ἐνυπεργενεῖθεν μίκρον γένεται τοῦτο.
τὸ γένεται αὐτοῖς, γένοντος γένεται δέσπιν. * μέρη καὶ τρόποι
E λευκέντη καθείται, καθείτω τὸ μίκρων Καὶ φαύλων, μέρης καθεί-
ται καταδιάγονται τὸ γένεται. ἐκ γέτε τοφεσεῖται, γέ-
νοντος μεμβρογέδεις. ἐκ γέτε τούτων, τριχίδεις. ἐκ γέτε τοῦ
τριχίδων, τριχίαι ἐκ τοῦ μίκρας αὐτοῖς, σύντοτον τοῦ Α-
θηναϊών λιμένη, οι ἐκερασίγελαι καθελεύεινοι.
ἔστι δέ Καὶ διῆγεται αὐτοῖς, γένοντος δέσπιν μεγάλων τοῦ τοφε-
ρεων ὁ δέ αὐτοῖς ὁ αὐτοῖς, γένοντος δέσπιν, Καὶ διχαμένη
οὐλίγου γένοντος, καθαίσθαι εἴρηται πορότερον. τελος γέ-
λείπεται καθαίσθαι εἴρηται πορότερον. τελος γέ-
λείπεται καθαίσθαι εἴρηται πορότερον. τοῖς αὐ-
τοῖς τοφεσιν τοῦ διεκομίζεται. διγίσκηται γένεται πλείστη
μέρη γένοντος.

ΚΕΦΑΛ. 15¹.

Περὶ γνέσεως τῆς ἐγχελύων.

AΙ οὐ ἐγχέλυες, οὐτέ ἔχεις γένον, οὐτέ
ώστε χρήσιμον· οὐτέ ἐλκφη ποτὲ οὔτε θερόν
ἐχουσα σύστημα, οὐτέ ωόν· οὐτέ αναγραφεῖσσα,
οὐτός θερικοίς πόροις, οὐτε υπερικοίς ἐχουσα·
ἀλλὰ τέτο οἶλον τὸ γένος τὸ σύναιμον, οὐ γάνεται
οὔτε ἔχεις, οὔτε δέ ωλν. Φανερόν δέ έστιν οἵπ
θτως ἔχει. Σύναις γάρ τε λιματώδεις λίμναις, οὐ
τε οὔδεις πλυντὸς ἔξαντα ηθέντας, καὶ οὐ πηλοῦ
ζεωθέντος, γίνονται πάλιν, οὐδὲ οὔδωρ γένονται
οὔμελον· οὐδὲ τοῖς αὐχμοῖς οὐ γίνονται, οὐδὲ
οὐτέ μέσονδικούς λίμναις. καὶ γάρ ζῶσι καὶ τέ-
φονται οὐμείων οὔδατι. οἵπ λόγοι οὖτε δέ
οὐχεῖς, οὔτε οὐχίων γίνονται), Φανερόν έστι. Μενερόν
δέ ιστημαν, οἵπ σύναις τὸ ἐγχελύων ἐλμίνθια
εἰγένονται). οὐκ πούτων οἴοντο) ἐγγίνεταις ἐγχέλυες.
τούτοις δέ οὔτινοι οὐδητές. Αλλὰ γίγνονται οὐκ τῷ
καλεσμένῳ γῆς εὐτέρων· οὐ αὐτόματα σινι-
σα). οὐ τέλος πηλοῦ, οὐ τῇ γῇ τῇ σύνημο. καὶ
ηδη εἰσὶν ὀρειδίαι αἱ λόγοι, οὐδικάσσονται οὐκ
πούτων· αἱ δέ, οὐ μέσονδικούς οὐδικάργυρού-
νοις, γίνονται) Φανερόν. οὐ τῇ θαλασσῇ δέ, καὶ
οὐ τοῖς ποταμοῖς γίνονται τὰ τριάδα, οὐδὲν οὐ
μέσονδικούς τῷ θαλασσαῖς, τορὸς τοῖς θερικοῖς
τηποῖς, οὐδὲ οὐ φύκος· τὸ δέ ποταμόν καὶ λίμναν,
τοὺς πάχειλη. εἰντοῦ γάρ οὐδέται ἐχουσα, σίπει.
περὶ λόγοι οὖτε τῆς τὸ ἐγχελύων γνέσεως, τούτοις
ἔχει πόνηται οὐδέπον.

B

ΚΕΦΑΛ. 15¹.Περὶ χρέοντος καὶ Εἴπου τῆς τῷ ιπέτων
γνέσεως.

TOΥΣ δέ πόκοις οὖτε πομπέοις ιχθύες
ποιοῦνται τὸ αὐτόν ωραῖον, οὐδὲ οὐδοίων, οὐ-
τε κύποις τὸ ίσον χρέοντα. τοφέλοι οὖτε τὸ οὐχεῖς,
αὐγήματον τοῦρεντον καὶ θηλαφων. οὐδὲν δέ τοῦτο
τὸ οὐχεῖς τὸ τούτον ένιοι, οὐ πλείοντες τοιχεύθη οὐ με-
ρῶν· οἱ δέ, ἐργάτω χρέοντα. πομπέοις δέ οὐ
χρέοντος μιαρεψυμένοις εἰς τὸ τῷ έσθομάδων
τριθμόν. κύποις δέ πλεῖστον χρέοντος οἱς καλεόντοις
Gesn. ap. πίνεις μαρείσας. * Κέρχες κατοκεταὶ λόγοι πάσαι
G. legit, τὸ ποστδιώντα μηνα· καὶ δέ οὐ μέρας πειά-
χλόντα. τὸ οὐκαργός δέ πίνεις * χρέωντα, τὸ πειρέων,
τὸ μυζεώντα, τὸ αὐτόν τοῖσαν χρέοντος κύποις δέ Κέρχες.

C

D

E

CAPUT XVI.

De procreatione anguillarum.

Anguilla nec per coitum procrean-
tur, nec pariunt oua: nec verò
capta vñquam aliqua est, quæ aut se-
men genitale, aut oua haberet. Mea-
tus quoque vel semini, vel vulva ac-
commmodatos nulla rescissa ostendit. Sed
hoc vnum inter sanguinea genus to-
tum sine coitu, sine ouo procreatur.
Quod ita esse argumento constat, quod
in nonnullis fæculentis stagnis aqua
omni exhausta, & limo detracto, an-
guilla denuò generantur, ubi aqua ac-
cesserit pluia: nam siccis temporibus
gigni nequeunt, etiam in lacu perenni,
quippe quæ imbre & viuant, & alantur.
Sed hoc genus non coitu, non
ouo creari, apertum est. Videntur ta-
men nonnullæ habere facultatem gi-
gnendi, quod in aliquibus lumbriculi
fiant: his enim generari anguillas cre-
ditur; quod error est. Sed certè ex his
prodeunt, quæ terræ intestina vocan-
tur, quæ sponte in luto, humescen-
te humo, proueniunt. Iam aliae ab-
solui ex his visse sunt, aliae scalptis dis-
cerptisque intus apparuerunt. Oriuntur
hæc intestina dicta, tum in mari
tum etiam in fluiis stagnisque, pur-
dinis maximè ratione: sed in mari, quæ
algæ sunt: in stagnis autem & fluiis,
iuxta ripas. Calor enim amplius eas
subiens partes, facit ut putreant. Tali
generatio anguillatum est.

CAPUT XVII.

De utero & tempore partus aquatilium, quo-
modoque alterum ab altero in fætibus
emittendū differat.

Partus autem piscium neque eodem
tempore, nec simili modo omnium
fit: nec pari temporis spatio geritur uter-
rus. Greges autem coitum marium &
fœminarum consistunt: sed sub coitu &
partu coniugia aguntur. Utrum verò
alij diebus amplius tricensis ferunt, alij
minus. Omnes tamen spatium numeri
distinguendum septenariis sortiuntur.
Plurimum temporis datur iis quos
nonnulli appellant marinos. Sargus
coiti mense Decembri, fert utrum
dies triginta. Quinetiam in mugilum
genere, qui labeo à nonnullis vocatur,
& muco, eodem quo sargus, tempore
coeunt, & tantumdem temporis ferunt.

Laborant omnes per id tempus, quo gerunt vterum: vnde fit vt tunc potissimum ruant in terram, atque excidant. Feruntur porrò graui stimulo agitati in terram, atque omnino id temporis motu perpetuo incitantur, donec pariant. Sed omnium maximè mugilem ita sollicitari certum est. Requiescunt à partu continuo. Exitus pariendo piscium compluribus est, vbi vermiculi nati in ventre fuerint. Innascuntur enim minuta quædam animalia vermiculi specie, quæ partum expellunt. Parit solitariorum genus in vère. Plurimis denique partus circa æquinoctium vernum agitur. Cæteris non eadem anni tempestatis accommodata est: sed aliis æstas, aliis autumnale æquinoctium attribuitur. Parit prima hoc in genere antherina, quam aristam appello, & iuxta terram. Capito autem ultimus est. Constat id, cùm fœtus aristæ primùm, capitonis nouissimè apparet. Mugilis etiam inter primos partum accelerat, & salpa æstatis initio locis plurimis, nonnusquam etiam autumno. Quintam sacer æstate parit, mox aurata, luppen, mormur, molaris: denique omnes, qui cursiones vocantur. Ultimi gregarium, mullus & graculus pariunt autumno. Mullus sua oua limo committit, unde fit vt serò pariat: diutius enim frigus continetur in limo. Graculus post nullum fœtificat inter algas, vtpote qui locis saxosis degat. Fert vterum longo temporis spatio. Aleces bruma pariunt: cæteri, qui pelagici sunt, æstate magna ex parte. Cuius rei argumentum est, quod minimè per id tempus capiuntur. Fœcundissima omnium piscium alec esse videtur: Rana inter cartilaginea fœtificat numerosius. Veturum quod de facili pereunt, hinc efficitur vt appareant paucæ. Edithæc oua diuersa, & iuxta terram. Omnino genus cartilagineum mithus fœtificat, quia animal gignat: seruari tamen sua potissimum magnitudine potest. Acus etiam appellata, serò fœtificat. Complurésque eius generis disrupto ac dehiscente vtero pariunt, non tam multitudine ouorum, quam magnitudine. Et modo phalangiorum, proles parentem offusa circumdat: quippe quam discedere statim prolis amor non finat: & si tetigeris, fugiunt. Arista atterens aluum arenæ, parit. Thunni etiam præ nimia pinguedine dehiscunt, nec plus quam biennio, possunt vivere. Cuius rei argumentum pescatores inde deducunt, quod cum aliquando limariæ anno superiore defecissent, thunni sequenti anno defecerint. Limariis enim thunni proiectiores æstate anno esse putantur uno. Coeunt thunni & scombri mense Februario post Idus: pariunt Junio ante Nonas:

διρχέμνος. Πάκτοισι δὲ οἱ σε παράχω τὰ ὄντα.
ἡ δὲ αὐξησίς οὖσα τὸ γυνάδων ταχεῖα. ὅτῳ γέρ
τεκνάσιν οἱ ιδίους σὺν τῷ Γόντω, γέννανται σὺν τῷ
αὐτῷ σπόρῳ, αὐτοὶ καλεῖσθαι οὐδὲν, * σκερδύλας, Βυζαντίας.
α. Τοις δὲ αὐξησίδας, Διφτόρος στρατηγος ημέρας αὐ-
τοῦ πλινθεῖται. τὴν ἀλεπογόνην τὸν τῷ Φθινοπώντερον
αλισσοράμα τοῖς γύναιοις, εἰσπλέοντος δὲ τῷ ἔαρες, ἥδη
δύλα.

οὐσαὶ πηλαθεμίδες. χεδὸν δὲ καὶ οἱ ἄλλοι πολύτες
ιδίους ταχεῖαν λαμβάνουσι τὸν αὐξησίαν. πολύ-
τες δὲ σὺν τῷ Γόντω ταῦται. πρὸς ημέραν γέρητον
ἀμύαντον πολλαῖς ἐπιδηλώσαντον αὐξησίαν. ὅλως δὲ δεῖ
τομήσιν τοῖς αὐτεῖσι ιδίουσι μὴ σὺν τοῖς αὐτεῖσι το-
ποῖσι, μήτε τὸ ὄχειας καὶ κυνίσεως ἕτερον αὐτοῖς
θραντούσι, μήτε τῷ τόκου θέτειν οὐδὲ δημερίας. (ἐπεὶ καὶ
οἱ καλεύμνοι καρχηδόνες σύναγοντες τοῖς αὐτοῖς
τὸ πυρεμπτόν) ἀλλὰ τῷ οὐδὲ τῷ πεπτοπολὺ μηρο-
ράνης ἐσόχαται τὰ εἰρημένα. ιδίουσι δὲ καὶ οἱ
γέρητοι κυκίματα. ἀλλ' οὐκέτι πᾶσι τοῖς τόποις
ομοίως τῷ τῷ πεπτοπολύ. Καθότι τὸ κύκμα σφόδρα
φλεγόν, δέοντος περιθυέων. οὐδὲ γέρητοι μαχρόν, ὡσ-
αφέρητοι οἱ ὄφες. ἀλλ' ὑπὲν τῷ πῦρ τιθέμενον, δέο-
δηλον ποιεῖ. ήτοι μὲν γέρητον, γυμναῖται καὶ τί-
χεσθαι. τὰ δὲ, πηδάντες τοῖς φορέσι σκυθλιστούσι.
Ἐπεὶ δέ τοις φυλαφάντεσι τοῖς δακτύ-
λαις, τὸ μὲν τέαρ, λάθον φάγεται, τὸ δὲ ωτό,
G. πρεχόντος, * παχύ. ἔνιοι μὲν διὰ γέρητον τέαρ μόνον ἔχου-
νται, ωτὸν δὲ γέρητον. οἱ δέ, τοιωδοτίον, τέαρ μὲν
γέρητον, ωτὸν δὲ τοιωδοτόν οἴτις εἴρηται, μοι τινῶν. τοῖς
μὲν διῶρθητοις ἄλλον γέρητον καὶ πλαστόν, καὶ πλέων,
τοῖς δέ τοῖς τῷ περιθυέων οὐσαὶ γωνοχεῖ, χεδὸν εἴρηται
τοῖς πομπών, τοῖς τε ὄχειας καὶ κυνίσεως, καὶ
γένεσεως, καὶ τῷ ἄλλον τῷ μόριοι εἴρηται τούτοις.

vt vide-
tur, le-
git. hæ
voles
sæpe in-
uicē cō-
fundun-
tur.

ΚΕΦΑΛ. ΙΙ.

Τὰ περὶ τῶν ὄχειαν συμβαίνοντα τῷ περιθυέ-
τοις γωνοχεῖ.

Περὶ δὲ τὸ περιθυέων οὐσαὶ γωνοχεῖ, καὶ περὶ
αὐτῶν εἴρηται, λεκτέον τὰ συμβαίνοντα τὸν
αὐτὸν εἴρηται. περὶ μὲν οὐσῶν ὄχειας εἴρηται καὶ
ἴδια, καὶ κειτῆ. καὶ πάντας δέ τὸ γέρητον, κοινὸν τὸ
περιθυέων μίαν καὶ τὸ ηδονών ἐπίσημόν τοις
ἄπο τὸν ὄχειας μετέλιστα. τὰ μὲν οὐσῶν θύλεα, χα-
λεπώτερα, ὅτῳ γέρητον ταχεῖασι. περὶ τῶν ὄχειαν. οἱ τε γέρητοι, δά-
κτυλοι τοις ἄπων, κατεβάλλονται, καὶ σιώκοται
τεις ἄπων. Εἰσὶ δέ οἱ ἄγριοι, χαλεπώτεροι,
καὶ τῷ αὐτοτέρατοι περὶ τὸν γέρητον τοῦτον οὔτε,
οὐδὲ τὸ ὄχειαν κατεργάσαντες μὲν ποιοῦνται
μάχας θαυματεῖς, θεωρητοῖς εἰσαγόντες,

A edunt sua oua condita quasi utriculo :
incrementum autem partus præcipua su-
mit celeritate. Cū enim thunni in
Ponto pepererint, prodeunt ex ouo,
quas alij scordulas vocant, Byzantij au-
xumas nominant, quia diebus paucis
adolescunt : quæ exēunt Ponto, au-
tumno fœtas comitantes : eodem au-
tem redeunt verno tempore, iam ade-
ptæ eam magnitudinem, qua limaria
nomen accipient. Profecto omne pis-
cium genus celeriter adolescit, & præ-
cipue in Ponto : quippe cūm ibi incre-
mentum singulis diebus plane intelligat-
ur : sed amict longè conspectius. Om-
nino ita existimandum, vt eisdem pis-
cibus non eisdem locis degentibus, nec
coeundi, ferendive tempus, esse idem,
& qui graculi appellantur, nonnullam
messe tritici pariunt. Verum ita hæc
nos exponimus, vt magna ex parte res
euénit. Congri etiam fœtura intra se
continent : sed non omnibus locis æquè
id constat. Nec ipsa fœtura satis patet
in utero pingui obeso ; inest tamen serie
quadam prolixiuscula, vt in serpentibus
quod certè ignis periculo innescit.
Pingue enim absumitur, atque euapo-
ratur : oua autem crepant, & extrusa
dissiliunt. adhæc si palpites, & au-
teras digitis pingue, lœve utique sen-
seris, ouum autem duriusculum. Con-
gri itaque alij pingue habent, ouum
nullum : alij contraria, pingue nullum,
ouum autem quale modo exposui, possi-
dunt. Sed de coitu, utero & eiusmodi reli-
quis, cæterorum animalium omnium, cum
aquatilium, turi volucrum, atque etiam
terrestrium, quæ oua pariunt, dictum iam
est.

CAPUT XVIII.

De coitu, eiusque tempore, & libidine quadra-
pedum, quæ animal pariunt.

Sequitur ut pari modo de iis quæ
in terrestrium genere animal pa-
riunt, atque etiam de homine dissera-
mus. Coitum & priuatim & publicè
omnium diximus. Commune autem
omnium animalium est, vt cupiditi-
ne voluptatèque rei Veneræ maximè
gestiant, atque incitentur. Ferociunt
fœminæ à partu, mares tempore coi-
tus. Iam equi equos mordent, ster-
nunt equitem, atque insequuntur.
Sues quoque feri acerrimè sanguinantes,
quamquam per id tempus imbecilles
ex coitu reddantur. Dimicant inter-
se mirum in modum armantes scel-

& cunctem quam crassissimam præparant, indurantésque attritu arborum. Sæpe etiam luto obducto, ac resicato, tergus inuictum contra iectus efficiunt. Pugnant adeo acti certamine, grege relicto, ut sæpenumero mortem vterque aduersarius obeat. Simili modo & tauri effrantur, & arietes, & hirci. Qui enim superiore tempore socij, iugi concordia pascentur, coitus tempore dissident, & alter alterum libidinis rabie inuadit. Camelus etiam mas sicut tempore coitus, siue homo, siue camelus accedat: nam equis quidem odio naturali aduersatur. Idem fetis quoque euenire apertum est. Nam vrsi, lupi, leones, actius per id tempus in eos qui accesserint, sicutiunt: inter se tamen minus hoc dimicant, videlicet ob camrem, quia nullum ex iis gregale est. Quinetiam vrsæ à suis catulis vehementer ferociunt, ut canes à catellis. Et elephanti quoque ad coitum effrari solent: quamobrem lapud Indos iis haudquaquam permitti initum aijunt. Libidinis enim rabie agitati casas prosternunt male conditas, pluraque alia incommoda faciunt. Mitigari pabuli copia narrantur. Plagis etiam temperant, adductis aliis, quibus ferrare præcipiant. Quæ autem non uno tempore, sed sæpius antio coeunt, ut ea quæ cum homine degunt, verbi gratia, canes, sues, ut minus effrentur, facit coitus copia. Incenduntur libidine ex fœminis equæ potissimum, mox vaccæ. Equæ itaque equunt: vnde vocabulum id ab hoc uno animali trahitur, maledicto in mulieres libidinosas. Necnon cuentari per id tempus equæ dicuntur. quapropter in Creta insula equos admillarios mininè fœminis semouendos censem. Cum vero ita affectæ fuerint, currunt relicta societate. Simile hoc vitium est, ut quod subare in suis dicitur. Currunt, non Orientem aut Occidentem versus, sed ex aduerso Aquilonis, aut Auctri: nec appropinquare quemquam patiuntur, donec vel defatigatae desistant, vel ad mare deueniant. Tum aliquid emittunt, quod hippomanes appellatur, eodem, quo illud quod nascitur, nomine. Tale hoc sane est, quale suis illud quod apriam vocant: sed hoc præcipue ad amoris beneficia petitur. Equæ tempore coitus colligunt sese, & societate magis quam antea, gaudent. Iactant caudam crebrius,

A καὶ ποιοῦτες τὸ δέρμα ὡς παχύτατον ἐκ πα-
γοκενῆς, ταῦτα δὲνδρά διάστελλοτες, καὶ
διὰ πηλῶν μολυβόντες πολλάκις, Καὶ ξηράντον-
τες εἰσιν μάζαν) δέ ταῦτα δημήλοτες, οὐτε λεπιόντες
πολλάκις ἀριθμοτεροι διπλωτοκειτον. ὠστεί-
τος δὲ οἱ ταῦτα καὶ οἱ χριστοί, καὶ οἱ βάριοι. ταῦτα
τερπνοῦντες τεττανομοι ἔκεστοι, ταῦτα τοις κη-
ρεσὶ τὸ ὄχειας μάζαν), διιστάμνοι ταῦτα διλη-
ποτες. χαλεπός δὲ οὐκάμηλος ταῦτα τὸ ὄχειαν
ἀρρένων, ἐδίπλον τε τοις πλησιάζοντος
τοιούτων ζώων χαλεπαῖς καὶ θηλαῖς θρύλοι
ἀπό τοις συμμιγον, ὥστε Καὶ αἱ κόνες διπλῶν σκι-
λακιών. δέ ταῦτα γειτοντα τὰ δὲ καὶ οἱ ἐλέφαντες πε-
τερούχειαν. διεργάται φασιν οὐκέται αὐτοῖς ὄχυροι
C Καὶ θηλείας τοῖς θρέψουσι τοῖς Ινδοῖς. ἐρυ-
μανθανοῦντας διὰ τοῖς γέροντος τούτοις αὐτα-
ρίπειν Καὶ οικήσας αὐτῷ, ἀτε φαύλος φυσοδ-
μηνας, Καὶ διῆ πολλάκις ἐργάζεται. φασι δέ Καὶ
Τὸ Σφῆνος δαντίλοφος περιστεροις αὐτοῖς πρέ-
χειν. Καὶ περούχοντες δέ αὐτοῖς ἐπέργεις, καραϊζο-
νται Καὶ δουλοῖνται, ταῦτα ποντες τούτοις * τοῖς Fort. τοῖς
ταῦτα πονδηροῖς. ταῦτα δὲ πολλάκις ποιούμενα πεσαρ-
ταὶ ὄχειας, Καὶ μὴ καὶ μέντην αὐτοῖς, διῆ τε σινδυασμον,
μέλισσα μὲν ἵπποις αἱ θηλαῖς, ἵπποι μέντην
βοῦς. αἱ μὲν οὖν ἵπποι αἱ θηλαῖς, ἵπποι μέντην
βοῦς. ὅτε δὲ τοῖς θρεπτούσι τὸ θυμόντα αὐτοῖς
τοῖς φέρεσσιν διπλῶν ζώων, Καὶ τοῖς αἱ κα-
ράταις αὐτοῖς τὸ ἀφεμέναται. λέγεται δέ Καὶ
εὔδικεμεναται ταῦτα ὄχεια ἐκ τῆς θηλαῖς. ὅτου
δέ τοῦ πάγασον, θεάσιον ἐκ τῆς θηλαῖς ἵππων. ἔστι δέ
τὸ πάγασον, οὐδὲ τοῖς οὐδὲν λέγεται τὸ καπετεῖδε.
γένοι δέ τοῦ ποντοῦ εἴω, οὐ τε ποντοῦ δυσημασ, διῆ
ποντοῦ ἀρρένων, η νότον. ὅτου δέ ἐμπεσει τὸ πά-
γασον, οὐδένα εἴσοι πλησιάζειν, εἴως αὐτὸν ἀπειπωσ
διῆ τὸ πόνον, η ποντοῦ θαλασσην ἐλθεσι τότε δέ
ἔκεινοσι τ. η πελοπονδει δέ Καὶ τοῦτο, * ὥστε δέ
τοῦ πετομάρα, ιππομάρας. ἔστι δέ οὐδὲ τὸ πετο-
μάρα. καὶ ζητεῖται τοῦτο μέλισσα πολταν οἱ πατ. sicut
ταῦτα τοῖς φαρμακειας. ταῦτα δέ τοις ὥστε γιτούτοις ποντο-

τοῖς ὄχειας, συγκυτοσοι τε ταῦτα διηλασμέλασον η περιτεροι, Καὶ τοῦ περικονκινοῦ ποντο-

καὶ τὸ φωνὴν αὐθικῶν ἀλλοιοτερας, οὐ καὶ τὸ ἄλλον
χρόνον. ἐκρέσθεται δὲ αὐτὸς σύν τῷ αἰδοίᾳ ὁ μοιογε-
νή, λεπτότερον δὲ πολὺν τὸ τῷ ἄρρενος· καὶ
καλεσθεὶς πάτον τίνει ἵπατον μακρὸν, ἀλλ' οὐ δύνα-
ται πάλλοις ὅπερι φύσιοις· ἐργάδες δὲ εἴτε φασι
αφεῖν· καὶ μικρὸν γάρ καὶ οὐρανότερον δὲ πολλάκις,
οὐτὸν σκυζόστι, εἰ πρέστι αὐτοῖς πάντοις. Τὰ μὲν
οὖσαν τοῖς * ταῖς ἵπασι, τῷ τοῦ ἔχει τὸ Σέπον· αὐ-
τὸν βοές, ταυρῶσιν. οὔτα δὲ σφράγιδα κατακα-
ρχμένη μίνονται τῷ πάτον, ἀφετοῦνται διώσασθαι αὐτῶν
κραυτεῖν, μηδὲ λεπτούσιον τοὺς βακχλούς. δῆτα
λειτεῖσθαι εἰσὶ καὶ ἵπασι· εἰ βοές, οὐτὸν ὄργανον
πρὸς τὸ ὄχειαν, εἰ τῷ ἐπέρθον τὸ αἰδοίων, εἰ τῷ
πικρῷ οὐρανοῖς αἰβόσσι, ἀσφεραῖς ἵπασι. εἶτι δὲ αἱ
γέροντες τοὺς ταῦρους αἰβάνονται, καὶ τὸ πολλού-
σιον θεραπεύονται αἰεὶ, εἰ πρίσταις πρότερον δὲ τοῖς
νεώτεροι ὄργανοι πρὸς τὸ ὄχειαν, καὶ τοῖς ἵπασι καὶ
τοῖς βακχλούσι. εἰ οὐτῷ διηγέρεται τὸ πολλούσιον
μηδὲν μᾶλλον, εἰ γίνονται κατηφέτερα. οἱ δὲ ἄρ-
ρενες ἵπασι, μέρονται συγχρέονται τοῖς θηλείαις σύγενο-
μοις τῷ οὐρανῷ· καὶ ὅλης ἡ μέρας ἀλλαχθεῖ
ἄμα γίνεται πρὸ τὸ ὄχειαν, καὶ αὐταῖς γένεσιν σύ-
λληψις, διαταχισθεῖσαι διάκροντες. εἰ νέονται χρ-
εῖσι, ἔνασι τοῖς ἑαυτῶν ἔχοντες. μεδόσαι δὲ ἔνεξται
τοῖς θηλείαις, καὶ μικρῷ πλείον. οὐτὸν δὲ προστίθε-
ται ἄρρενος συγχρέονται εἰς ταῦτα, εἰ τοῖς θηλείαις σύγε-
νομοις, προσήγανται μείζους καὶ τοῖς χειρῶις, διά-
χειρεῖς εἰς τοῖς θηλείαις, εἰ τοῖς θηλείαις τὸ ὄχειαν,
τότε γάρ σινεργεῖσι, καὶ μάχεται τοῖς ἄλλοις· τὸ δὲ
πρότερον χρόνον μετ' ἀλλήλονται εἰς τοῖς θηλείαις
αττικαῖς γένεσιν. πολλάκις γάρ οἱ γε ἐν τῇ Ηπείρῳ, οὐ
φαίνονται διῶν μηνῶν. ὅλοις δὲ τὰ ἄγρα παν-
τα, η τὰ πλάγια, οὐ σιγερεύονται τοῖς θηλείαις πρὸ-
τῷ ὥρᾳ τὸ ὄχειαν, ἀλλ' ἐπιχρίσονται, οὐτοις εἰς
τοῖς θηλείαις οὐδὲ τοῖς θηλείαις πρὸτερά τοῖς θηλείαις.
καὶ αἱ οὐρανοὶ, οὐταὶ ἔχονται πρὸς τὸ ὄχειαν
οὐρητικῆς, οὐδὲ γένεσιν * κατασχεῖσθαι, ἀλλοιοταῖς καὶ
πρὸς τοὺς αὐτούς ποιεῖ. τοῖς δὲ τοῖς θηλείαις τοῖς θηλείαις
παῖδεσκοις καὶ τοῖς σκυζάν. εἰ πρότοις μὲν οὐτοῖς θηλείαις
γένεται γεννήσιν, τοῖς δεύτεροις τοῖς θηλείαις τοῖς θηλείαις
παῖδεσκοις καὶ τοῖς σκυζάν. εἰ πρότεροις τοῖς θηλείαις τοῖς θηλείαις
παῖδεσκοις παῖδεσκοις τοῖς θηλείαις τοῖς θηλείαις
παῖδεσκοις γένεσιν. εἰ πρότεροις τοῖς θηλείαις τοῖς θηλείαις
παῖδεσκοις παῖδεσκοις τοῖς θηλείαις τοῖς θηλείαις
παῖδεσκοις γένεσιν. εἰ πρότεροις τοῖς θηλείαις τοῖς θηλείαις
παῖδεσκοις παῖδεσκοις τοῖς θηλείαις τοῖς θηλείαις
παῖδεσκοις γένεσιν.

A vocem immutant, humorem emittunt
suis genitalibus similem genituræ, sed
multo tenuiorem, quam mares, quem
hippomanes nonnulli appellant, non
quod pullis nascentibus adhæret: acci-
pi eum humorem difficile esse aiunt,
quod paulatim admodum labitur. Min-
gunt etiam plures, atque inter se lu-
dunt, cum equiunt. haec de equis. Vac-
ce tauriunt, & libidine adeò incen-
duntur, ut bubulci eas tenere aut cape-
re nequeant. Indicium tum equæ, tum
vaccæ, sive libidinis præstant, genita-
lis specie prominentiore. Vaccæ etiam
mingunt crebrius more equarum. ad-
hæc, vaccæ tauros superueniunt, &
sequuntur sedulò, & assistunt. Tur-
gent ad coitum prius minores natu-
rum maiores, tum in equorum gene-
re, tum in boum. Temporis etiam be-
neficio, & corporis valetudine propen-
siora redduntur ad Venerem animalia.
Equarum libido extinguitur magis iuba-
tonsa, & frons tristior redditur. Mares
in hoc generē fœminas sibi societate
coniunctas dignoscunt olfactu, et si pau-
cis ante diebus vna fuerint. Quod si fœ-
minæ diuersæ permisceantur, mares
alienas mordendo expellunt, suæ
que singuli seorsum habentes pal-
cuntur. Tricenæ, aut paulò plures sin-
gulis dantur. Quoties mas accesserit a-
liquis, confestim in eum maritus con-
uertitur, & currēns gyro aggreditur pu-
gna: & fœminam, si qua se moueat,
morsi reuocat. Taurus tempore coi-
tus tantum cum fœminis pascitur, ce-
terisque oppugnat mares. Temporibus
cæteris mares inter se conuersantur;
quod coartmentari dicitur. Iam Epiph-
pouincię tauri, sappius trimestris tem-
poris spatio non apparent. Omnino fe-
ra omnia, aut certè plurima, non an-
te cum fœminis ad commune pascuum
veniunt, quam tempus sit coeundi. Sed
cum iam per etatem licuerit, segre-
gantur mares à fœminis, seorsum quo
pascuntur. Sues fœminæ, cum libidi-
ne excitantur, quod subare dicitur,
vel homines aggrediuntur. Canes co-
dem illo modo affecte, canire dicun-
tur. Prominet genitale in fœminis, cum
ad coitum stimulantur, & locus hu-
mescit. Equabus humoris aliquid ibi
definit per id tempus. Purgatio men-
struorum sit quidem & ceteris, sed
nulli èquè ac mulieri. Qui & capre
tempora coeundi indicantur. quod i-
dem post coitum etiam fit ad tem-
pus, mox desistit donec parturiantur
denuò indicatur: quare pasto-
res proximum esse partum intelligunt.

A partu autem purgatio sequitur abunde: primum leuiter cruenta, postmodum valde. Vaccæ, asinæ, equæ, modo quidem ampliore quam supra dictis emititur, ut pote magnitudine excedentibus, sed multo ex proportione minus. Bos itaque fœmina, cum coitum affectat, leuiter purgatur, quantum heminæ dimidiū, aut paulo plus. Tempus autem coeundi tunc potissimum est, cum purgatur. Equa facillimè omnium quadrupedum parit. Vacat admodum purgamentis, minimumque emittit profluuiū sanguinis, videlicet pro corporis magnitudine. Conceptus indicium maximè in vaccis equabúsque, cum menses cassarunt, spatio temporis bimestri, trimestri, quadrimestri, semestri. Sed id percipere difficile est, nisi quis iam dudum fecutus assuetusque admodum sit. quamobrem non desunt, qui menses in his animalibus negent. Mulas menses nulli mouentur, sed earum vrina crassior quam marium est. Omnino excrementum vesicæ quadrupedum crassius quam hominum est. Inter eas tamen quadrupedes, oues fœminæ, & capræ, crassior rem redditur vrinam quam mares. Asinæ contrà, tenuorem quam mares, & vaccæ acriorem. A partu vrina quadrupedum omnium crassior redditur, & magis eorum que minus purgantur. Lac fieri incipit ad speciem puris initio coitus, sed utile postea est, cum perpererint: Pinguescunt tam quæ quam capræ, cum gerunt partum, eduntque amplius. Quod idem de bubus etiam ac cæteris quadrupedibus affirmandum. Sunt porrè animalia propensiora ad coitum, propè dixerim omnia verno tempore. Sed sunt tamen quæ non eo tempore coeant, verum prout quæque alere suos fœtus commodius possunt, ita tempus sibi conueniens habeant. Sues cicures vterum ferunt menses quatuor. Numerus partus plurimum ad vicenos. Si tamen multis pepererint, educare omnes non queunt. Senescentes etiam pariunt quidem simili modo, sed tardius coeunt. Impletur vno coitu: sèpius tamen superuentum patiuntur, ea de causa, quod post coitum, humorem, quem apriam nonnulli appellant, emittunt. quod quidem commune omnibus incidit: sed aliquæ vna cum hoc, semen etiam admissum ejiciunt. Fœtus qui in utero læsus, minutusque fuerit, metachœrum dicitur, quasi posthumum voices, quod in parte qualibet vuluæ accidere potest. Cum scrofa peperit, primam mammam porco, qui primus in lucem prodiit, præbet. Cauendum ne prima subatione ante aures flaccidas coitus fiat, frustra etenim fuerit. at si plena iam auditate, ac desiderio libidinis turgido admissura fiat, unus (ut modo dixi) initus satis fit.

A γνώσκειον ὅτι ἔτι πολλά εἰσι, οἱ ποιμῆνες. ἐπειδὴ δὲ τέκη, καθηροῖς γύναις πολλή, τὸ μὲν ἀερότονος στρῶσι δρα αἴματάδης, ὑγείρουν μὲν τοι σφόδρα. Βοῦς δὲ ἐόντα χρήσιμον, πλεῖστον μὲν τούτων ἔχει τὸ μέγεθος γύναις, ἐρεψθεὶς δὲ τοῦ λόγου πολλῷ. ή μὲν σῶν βοεῦστρον ὄργανον τοῦ ὀχείας η̄ θίλα, καθαρές²) καθαρον διαχεῖται ὁστοί μηκετύλιον, ή μηκρῷ πλάνον. καρκοῖς δὲ γύναις τῆς ὀχείας μάλιστα τοῖς τηλαροῖς. ἵππος δὲ, τηβαπόδων ἀπόδητων διοτοκόπατρον, ἐλαχίστων καθαρωταρον, χρέας γίγνεται πολλαῖς αἵματος ρύσιν, ὡς τοῦ διαμέτρου μετρέποντα πλεῖστον μηδὲ στενόν τοῦ σφόδρα. διέσπειρος δὲ σκόνης οὐνται γίνεται αἷματις. τοῖς δὲ ὄρεσσοις τοῖς θηλεσιν, στρεμμένην³) καθαρισμοῖς, ἀλλὰ δὲ δύον παχύτερον τὸ θηλεῖα. ὅλως μὲν δὲ τὸ κύτεως πατέτημα τοῖς τετράποδοι παχύτερον, ή δὲ δύο δευτέρη παχύτερον τὸ δὲ τὸ περιβάτων. Επειδὴ δὲ τοῦ τηλαρον, παχύτερον εἶτι ή τὸ δὲ αρρένων οὐδὲ δὲ λεπτότερον τὸ τηλεῖαν. Βοὸς δὲ διδριμύτερον τὸ τηλεῖα. μὲν δὲ τοὺς τόκους, απόδητων τὸ τητραπόδων παχύτερον τὸ οὐρανόν, χρήσιμον τὸ μηκέτερον παχύτερον τὸ τηλεῖαν. μᾶλλον τὸ μηκέτερον παχύτερον τὸ τηλεῖαν. τὸ δὲ γάλα γίνεται, οὐδὲν ὄχθεστα πόρχωνται, πυροῖς. γένοισιν δὲ γίνεται, ἐπειδὴ τέκωσιν ὑγείρουν. καίνοται δὲ τὰ περιβάτα καὶ αἵματα, πιοτεραγίνονται, ἐπαθοῖσι μᾶλλον. καὶ βόες δὲ ὠσαντας, καὶ τὰ ἄλλα τὰ τετράποδα πόδητα. ὄρμητικάτα μὲν οὖν, ὡς ὄπιτοπολὺ εἰπεῖν, πορὸς τὸ ὀχείαν, τὸ ἐπειδήσιον ὥρας ζεῖν. διμήν τὰ πόδητα γε ποιεῖται τὸ αὐτὸν καρποῦν τῆς ὀχείας, ἀλλὰ πορὸς τὸ δικέφαλον τὸ τηλεῖαν τοῖς καθηλούσιοις καρποῖς. αἱ μὲν οὖν ἡμεραι οὔτε, κνοῦσοι τετταρας μηνίας, τίκτοις δὲ τὰ πλάγια εἰκόσι. πλέον δὲ πολλὰ τηλεσιν, διδιδύμονται ἐκ τέφρης πάντα. γεράσκουσται δὲ, τίκτοις μὲν διμήνιοις, ὄχθεσται δὲ [βαθύτερον. καίσχενται δὲ] *σόκεκ μαζὸχείας, ἀλλὰ πολλάκις ὄπιτοπολὺ G. negationem τοῦ τηλείαν μὲν τὸ ὀχείαν, τὸ καρποῦντα τὸ τηλεῖαν. τὸ δὲ τῆς κνοῦσος οὐδὲ βλαφόν τὸ τηλεῖαν, ἐπειδὴ μεγάθη πηρεθῆ, καλληγενής⁴ μεταχρείση. τέτο δὲ γίνεται ὄπου αἱ πύχλαι Inf. c. 24. οὐτέρας. οὐδὲν δὲ γλυκόν, ἐπειδή τὸ περιβάτων παχύτερον μεσόν θυσσόντας δὲ μήδος βιβαζεῖν, πορίσαν μὲν τὰ ὄπιτα ταῦτα δέ μηδαμεν πάλιν. δὲ δὲ ὄργανον βιβαζον. μηδὲ ὀχεία, ὡς τοῦ

εἰρη^τ), δύρχει. συμφέρει ὁ χθνός οὐτοί μὲν καὶ πάρεσται χριτάς, τετοκήσας ἢ τῇ γῇ, χριτάς εἶ-
φθατάς. εἰσὶ δὲ τούτων αἱ μὲν, δύος καὶ τριῶν
VOCÉMO^τ * μόνον· αἱ δὲ, ἐπανέδυνούσθαι, τὰ τέκνα καὶ τὰς
G. nō agnoscit, δέλφαρχες γενέτας θύματασι. φασὶ δέ τινες, εἴτε
& vel tol ἐτερον ὁ φθαλμὸς ἀκοπῆς οὐτοῦ, διπλωμάτης
lenda, vel post Διά. Ταχέων, οὐ διπλωμάτης. Καὶ δέ αἱ πλε-
ῖαν μὲν ταῦτα ἔτη πεντεκάμενα, ἔτια δέ ταῦτα
τὴν εἴκοσιν ὀλίγους διπλωμάτης.
collo-
canda.

A Prodest apro coëunti hordeum appone-
re pabulo: quod idem & scrofae fœtus
commodum est, sed elixum. Sunt et
scrofis aliæ statim proliis fœcundæ lau-
dabiles, aliæ increscentes melius gene-
rant. Suem altero oculo amissio breui
extingui magna ex parte nonnulli ex-
stiment. Plurimis vita ad annos xv. a.
liquibus etiam propè ad vicenos.

B CAPVT XIX.

ΚΕΦΑΛ. 10.

Πεζοὶ περβάτων καὶ αἰγῶν ὄχειας καὶ τόκου.

TA δέ περβάτα κυίσκεισι μὲν ἐν τελείνῃ
τεπλαρπον ὄχειας, διὸ δὲ ὑδωρ θύμπται μὲν
τὸ ὄχειαν, θύμπταιον. οἱ μοιωτοὶ δὲ καὶ αἴγες. τίκτω-
σι δὲ τὰ μὲν πλεῖστα, δύο, τρίστεροὶ δὲ τεία, ἕπτη δὲ
καὶ τεπλαρα. καὶ δέ πέτε μείνας περβάτον καὶ
αἴγες. δέ τοι διάστοις τόποις, οἵσι αἱ λεψούσεισι, Καὶ σο-
οῖς βίρη, μεροπτονή, Τεφίων ἀφθονος ἔχοσι, δέ τοι
τίκτωσι. Καὶ δέ αἴγες μὲν, ταῦτα ἔτη ὀκτώ· περ-
βάτον δὲ, δέκα· τὰ δέ πλεῖστα, ἐλφίτω, πλινθοὶ
τὴν τρέμοντας τὸ περβάτων. Στοιχεῖον δὲ τοῦ πεντεκάμενου.
Οὐκέτη γέ τοι μητραὶ ταῦτα συντρέμενα
τὴν δύρρενων. Οὐδὲ ὅτι μόνοι ματεῖ ταῦτη τὸ
ποιμένος, περιπλαταῖται. σύνεσθίσοται δέ τοῦ
δράντος νέον. Καὶ δέ πεζοὶ τὸ Αἰγαῖον περβά-
τα, Καὶ δέ δώδεκα Καὶ πεντεκάμενα ἔτη· Καὶ αἴγες
δέ καὶ δέκα Καὶ εἴδεκα. οἱ χθνοὶ δέ Καὶ χθνέται, οὐδὲ
αἱ ζῆται, καὶ περβάτον καὶ αἴγες. διδύμοι μοτοκοδοτοῦσι καὶ
περβάτα καὶ αἴγες, Διά. τε διδύμοις, καὶ εἴτε οἱ
χριόσι οἱ τρέχοις ηδίδυμοι μοτόκος, ηδίδυμοι τύποι. Ιη-
λύσηνα δέ καὶ δύρρενόν τοι γένεται, Διά. τε τὰ ὑδάτα.
(ἔστι γέ τὰ μὲν, Ιηλύσηνα. Καὶ δέ, δύρρενόν τοι)

Scrib. n. C * Διά. τὰς ὄχειας. οὐσιώτας καὶ βορείοις μὲν
τὸ ὄχειας
ώχθοις μέλινα, δύρρενοτοκεῖ μέλλον. νοτίοις δέ θη-
λυτοκεῖ. μεταβάλλεται δέ καὶ τὰ διηλυτοκεῖτα, καὶ
δύρρενοτοκεῖ. δεῖ δέ οράντοις όχθοις μέλινα περβά-
ταν. τὰ δέ εἰσι τὰ περβάτα ὄχθεις εαδαῖ, εαὶ δέ τοι
ὄχθεις τοῖς, δύρρενοις τοῖς χριόσι. λαβικά
δέ τὰ ἔκγυνα γένεται, δέ τοι μέλανα, εαὶ τὸ τοῦ τοῦ
χριόδηλωτη λαβικά φλέβεις ωσιν, ηδίδυμοι.
λαβικά μὲν, εαὶ λαβικά μέλινα δέ, διδύμοι μέλινα.
εαὶ δέ αἱ μότεραι, αἱ μότεραι πυρράδε, δέ διδύμοι πυρ-
ράδε. τὰ δέ δύρρενοι τοῖς τεκεῖσι, Καὶ ἐπειδήν τε-
κη, Καὶ εἴσεργος αὐθίσι. αἰγῶν δέ τὴν τρέμενα τὸ καθισά-
σιν οἱ νομεῖς, δέ τοι μέλιναν τοῖς τοῦ φύσιν αὐ-
τῶν, διαλέξασθαι Καὶ δύρρενοι. τὰ δέ περβάτων
εαὶ μὲν τὰ περεστέρας οἱ μέλινα περβάτας τὸ ὄχειας
καὶ τὸ τετραμένην ὄρδον, φασίν οἱ ποιμένοις οπ-
μεῖον δύτετερας τοῖς περβάτοις εαὶ δέ τὰ νεώτερα, κακοδιάστητα περβάτα.

O Ves & capræ terno aut quaterno
coitu impletur: & si à coitu im-
ber accessit, abortum infert. Paripne
maxima ex parte singulos, sed aliquan-
do & binos, & ternos & quaternos. Fe-
runt quinque mensibus, tum oues tum
capræ. Vnde fit ut locis nonnullis, quibus
cæli clementia, & pabuli copia est, bispa-
riant. Vita capris ad octonos cumpli-
mum annos, ouibus ad denos: sed magna
ex parte ad pauciores. Duces pecoris ta-
men vel ad quindenos protrahunt vitam.
Singulis ouilibus singuli duces consti-
tuuntur, qui quoties suo nomine à pasto-
re vocantur, antecedunt: quod ab inen-
te ætate facere assuescant. Oues Æthio-
picæ vel ad duodecim & tredecim annos
vitam agunt: capræ etiam ad decem, &
vndecim. Coëunt tam oues quam ca-
præ, quamdiu viuunt. Pariunt gemi-
nos, tum pabuli beneficio, tum si pater,
aut mater, vim eam geminandi per natu-
ram obtineat. Mares autem aut fœminæ
generantur vi tum aquarum, tum admis-
sariorum. Nam & aquæ faciunt, ut fœminæ
marésue concipientur. adhæc, Aquilonis
flatu mares potius concipiuntur; Au-
stri, fœminæ. Vis tanta est Aquilonis, ut
vel ea quæ non nisi fœminas pariant, im-
mutet ad proliis masculæ procreationem.
Spectare ad Aquilonem oportet cum coë-
unt fœminæ. Quæ manè solent, marem, si
sero diei admiseris, non patiuntur. Candi-
di nigriue efficiuntur fœtus, si sub lingua
arietis, venæ nigrae aut candidæ habentur.
Cuius enim coloris sunt venæ, eiusdem
& vellus est. Varium etiam, si plures ve-
narum colores sunt. Quæ aquam salsiuscu-
lam bibunt, maturius coëunt: nec solum
ante coitum, sed etiam à coitu salientum
est: atque etiam verno tempore. Capris
nullum ducem pastores constituunt, quia
earū natura non stabilis, sed lubrica, atque
mobilis est. In grege ouium, si maiores
natū tempestiuè libidine incitantur, an-
num esse felicem gregi pastores con-
fiant: sed si minores, infelicem.

A

CAPUT. XX.

De coitu, & fætura canum, eorumque vite
longitudine.

CANUM genera plura sunt. Coit Laconicum mense sive ætatis octauo. Et crux iam circa id tempus at tollentes nonnulli virginam reddunt. Impletur canis uno initu, quod in furtiis maximè constat initibus: implent enim qui semel inierint. Gerunt Laconicæ uterum parte sexta anni, hoc est, sexagenis diebus, aut uno vel altero, plus minusve. Catelli cæci gignuntur, nec ante duodecimum diem visum accipiunt. Coëunt canes posteaquam pepererunt, sexto mense, nec citius. Sunt quæ parte quinta anni uterum ferant, hoc est, duobus & sexaginta diebus: quorum catelli duodecim diebus lucearent. Nonnullæ quaranta parte anni, hoc est, tribus, ferunt: quaruna catelli diebus decem & septem lucearent. Tantumdem temporis canere etiam foeminae putantur. Menstrua huius animalis diebus septem mouentur: similes euénit ut genitale promineat. Verum nondum per id temporis coitum patiuntur, sed sequentibus septem diebus. Tempus enim, quo toto canis libidine tenetur, diebus quatuordecim magna ex parte deserbitur. Verum nonnullæ etiam ad sextum decimum pruriunt. Purgatio autem, quæ coniuncta partu est vna cum catellis nascentibus prouenit, crasso pituitosoque humore. Redduntur D etiam tenuiores à partu: & lac ante diebus quinque, quam pariant, habent magna ex parte. Verum nonnullis etiam septem aut quatuor diebus anticipat. Vtile statim, ut pepererint, est. Genus Laconicum, post coitum diebus triginta, habere lac incipit. Crassum inter initia omnium est: deinde processu temporis tenuius redditur. Crassius canum, quam cæterorum animalium, lac est, excepto scrofa, ac leporis. Indicium in mammis etiam appetet, cum ætatem coëundi iam habent. Fit enim perinde ac in hominibus, tumor, in papillis mammarum, & cartilago quedam consistit. Sed difficile id perceperis, nisi habeas usum rei: carent enim hæc indicia magnitudine. Hoc igitur foeminae euénire certum est:

πατέντεις δυοῖδησις οὐ, καὶ χόρδρον ἴχορον. οὐ μέτρια τεῦται. οὐ γέροντος ἔχει μέγεθος οὐδὲν οὐ σημεῖον. τῇ λόγῳ οὖν θηλεῖα τῷτε σημεῖον
Tom. II.

ΚΕΦΑΛ. ι.

Περὶ κυνῶν ὄχειας, & τόκου, & ηλικίας.

TΩΝ δὲ κυνῶν ἐστι πρὸς πλεῖστον ὄχεις οὐ κύων ἢ Λακωνικὴ μή, οὐ Καμίνος, καὶ ὄχειει. Εἰ τὸ σκέλος δὲ ἀφυπτεῖσι οὐρεῖσιν, οὐδὲ ἔνοι πεῖται τὸν χερὸν τοῦτο. κύωντος δὲ κύων σὺν μηδὲν ὄχειας. δῆλον οὐ τῷ πάντῃ μάλιστα οὐ πᾶσι κατέποντος ταῖς ὄχειας. ἀπαξ γοῦ θετούσιτες πληρεῖσι. καὶ δὲ οὐ μή Λακωνικὴ, ἐκτὸν μέρεσι τῷ σκλαβῷ. τῷτο δέ οὐδὲν οὐ μέρα εἴσηκοντα καὶ οὐδὲ μᾶτα οὐ δυοῖν, οὐ πεντὶ πλείονας οὐ μέρεσι, καὶ οὐδὲ ποιεῖ μᾶτα. πυρφόλει δὲ γινέται αὐτῇ τὰ σκυλάκια, οὐτοῦ τεκηὶ διάδικτα πέμπεται. τεκνόσι δὲ, παλιν ὄχειει ἑκτῷ μηνὶ, καὶ οὐ παρθερον. ἔντα δὲ κύωνος τῷ κυνῶν τῷ περιπλοκαμέρεσι τῷ σκλαβῷ. τῷτο δέ οὐδὲν οὐ μέρα εἴσηκοντα καὶ οὐδὲ μᾶτα οὐ δυοῖν, οὐ πεντὶ πλείονας οὐ μέρεσι, καὶ οὐδὲ ποιεῖ μᾶτα. πυρφόλει δὲ σκυλῖσι τῷ τούτῳ οὐ παρθερον πέμπεται. οὐδὲ πάσας δοκεῖ σκυλῖσι τῷ τούτῳ οὐ μέρεσι τέτταρες καὶ δέκα οὐδὲ πολὺ. οὐ μέν διλαὶ καὶ τοῖς οὐδὲν ἑκτῷ μηνὶ πέμπεται. τεκνά τοῖς τόκοις γενέσιται τῷτο τὸ πάτος. οὐ δὲ γαλεαίκηντες οὐδὲν πέμπεται τῷ τοκεῖν, οὐ δέκα πολὺ, οὐ μέρεσι πέμπεται. οὐ μέν διλαὶ σκλαβῷ οὐδὲν γίνεται παρθερον, καὶ τέτταροι. γένοιμον δὲ διώγμος δέται τὸ γαλεαῖ, οὐτοῦ τεκνάν. οὐ δὲ Λακωνικὴ, μέν τινας ὄχειας τελάχειον οὐ μέρεσι οὐδεῖσιν. τὸ μὲν οὖν πεντητόν, παχὺ δέται γένεσιτον οὐτοῦ σῶμα. τὸ δὲ γαλεαίκηντες οὐδὲν πέμπεται τῷ τοκεῖν, οὐ δέκα πολὺ, οὐ μέρεσι πέμπεται. οὐ μέν διλαὶ σκλαβῷ οὐδὲν γίνεται παρθερον, οὐτοῦ τοῖς τοκεῖν τῷ μαθαῖ

Gg

ταῦ οἵ ἄρρενι, στρέψοντας τούτων. τὸ δὲ σκέλος αἱ-
εργίτες, οὐρανοῖς οἱ ἄρρενες, ὡς μὴ ὅπερ πο-
λὺ, ὅτους ἔξαμινοι ἦσαν. ποιοῦσι δὲ τίνες Ἀἴτε-
ρει τῷτο, ἥδη οὐκέπιλοι ὄντες, καὶ περάτερον ἥ
ἔξαμινοι. ὡς δὲ αἰπλαῖς εἰπεῖν, ὅτους ὁ χθόνιος
ἄρξανται, αὐτὸς ποιοῦσιν. αἱ δὲ θήλειαι, πᾶσα
κατεργάμονται ψευδοῖς· ἥδη δὲ τίνες καὶ τούτων.
Ἄρσονται τὸ σκέλος, οὐρανοῖς. πίκτες δὲ καὶ κύων
σκυλάκια διάδεκτα, ταὶ πλεῖσταις οἵ ὅπερ πολὺ^B
πέκτε, ηὔξενοι· ἥδη δὲ τίνες καὶ τούτων. αἱ δὲ Λακ-
ωνίης, ὡς ὅπερ πολὺ χρήσκτοι. ὁ χθόνιος δὲ αἱ θή-
λειαι, καὶ ὁ χθόνιος οἱ ἄρρενες, ἐνώς δὲ ζωστιν.
ἴδεντες δὲ τὴν Λακωνίην συμβαίνεις πάθος πο-
νοδυτες γὰρ μᾶλλον διάδεκται ὁ χθόνιος, ηὔξε-
νωτες. ζῆ δὲ τὴν Λακωνίην κυνῶν ὁ μὲν ἄρ-
ρεν, ἐπι δέκτε· ηὔξενη, ταῦται δὲ τὰ διάδεκτα.
Τὸ δέ μήτων κυνῶν αἱ πλεῖσται, ταῦται δὲ τὰ πεπα-
ράδεκτα, ηὔξενα, ηὔξενα. ἔντας δὲ καὶ εἴκοσι, δῆδε
ηὔξενοι οἱ πίνακες ποιοῦσι, τελείω-
σαι δὲ τεις ἀποθανόντα τὸν κύνα τῷ Οδυσσέῳ.
Ἴδε μὲν δὲ τὴν Λακωνίην, οὐχὶ τὸ ποντίν τοὺς
ἄρρενας μᾶλλον, μαχροβιώτεροι αἱ θήλειαι τῶν
ἄρρενων. Εἴδετε τὸν ἄλλων, λίστα μὲν δὲ τὸν
μηλον. μαχροβιώτεροι δὲ οἱ μύριοι οἱ ἄρρενες τῶν
θηλεῶνεσσιν. οὐδὲν τοις δὲ κύων οὐ βάλλει πλινθού-
ταις καλεούμενοις κυνόδοντες· τούτοις οὐδὲ, ὅτους
οὐ πεπαράδεκτοι, οὐ μέλος αὐτοῖς τὰ θήλειαι καὶ οἱ
ἄρρενες. Αὐτοὶ δὲ τούτοις μένοις βάλλειν, αἱ μοισ-
ειτῆσι τίνες. οἱ μὲν δὲ οὐδὲν, δῆδε οὐδένοις βαλλόμενοι,
οὐλως ηὔξενοι· φασι· χαλεπὸν γὰρ ὅπερ ποντίκην τούτοις. οἱ
δέ, ὅτους οὐδεῖσι τρύπαις, οὐλωσούνται βάλλειν. ^C Τοὺς ἄλλους. ταὶ δὲ ηὔξενας σὺν τῷ οὐδόντων σχο-
ποῦσιν. οἱ μὲν γάρ ιέσι, λαμπροὶ καὶ οὐδένες ηὔξενοι·
οἱ δέ τρεσούντεροι, μέλανες καὶ αἱματίδες.

A mari nihil eiusmodi accidit. Crux mares tollentes mingunt, magna ex parte quidem sexto mense ætatis, sed nonnulli vel serius, octauo scilicet mense id faciunt: atque etiam maturius quam sexto. Quod autem simpliciter dixerim, cum coire incipiunt, tollunt. Fœminæ omnes considentes mingunt. Verum in hos etiam sexu nonnullæ crure elato minxerunt. Parit canis duodecim cum plurimum, sed magna ex parte quinque aut sex. Unum etiam aliquam peperisse certum est. Laconicæ magna ex parte octo pariunt. Coeunt quandiu viuunt, & mares, & fœminæ. Peculiaris generis Laconici est, ut cum laborant, coire melius quam per otium, possint. Viuit in hoc eodem genere mas ad annos decem, fœmina ad duodecim. Cæteri canes maxima quidem ex parte ad annos quatuordecim, sed nonnulli vel ad virginati protrahunt vitam. Quamobrem rectè apud Homerum, canem Vlyssis vicesimo anno mori aliqui iudicant. Laconici sane generis fœminæ, quia minùs laborant, quam mares, viuaciores maribus sunt. At verò in cæteris, et si non latè admodum constat, tamen mares viuaciores sunt. Dentes canes non mutant, præterquam eos quos vocant caninos, eosque quarto ætatis mense tam fœminæ quam mares. Unde fit ut diuersa sit authorum sententia. alij enim quoddū duos tantummodo mutant, negant omnino villos mutari, cum eos paucos reperi difficile sit: alij cum hos viderint, cæteros quoque pari ratione mutari existmant. Ætatis iudicium ex dentibus sumitur: quippe cum iuniores candidos habeant, & acutos: seniores, nigros & hebetes.

ΚΕΦΑΛ. ηδ.

CAPVT XXI.

Περὶ βοῶν ὄχειας, καὶ τόκου, καὶ ηὔξενίας.

De coitu, & partu boum, deque maris & fæmine ætate.

BOΥΣ δὲ πλεροῦ μὲν ὁ ἄρρεν ἐκ μηδε-
πολέας τὸ βοῦν. εἰδὲ δὲ αἱ μήτη τὸ ὄρμης, εἴκοσι
ηὔξενας μηδελείπουσα, περαστεῖς πάλιν τὰ θήλεια
τὸ ὄχειν. οἱ μὲν δὲ οὐρανοῖς πλεονάκις ὕπετο τὸν αὐτὸν
τῆς αὐτῆς ηὔξενος, εἰδὲ μὴ μέρα μηδελείποντες.
οἱ δὲ νεώτεροι, καὶ τοὺς αὐτοὺς [βάλονται]
πλεονάκις, τὸ οὐρανοῖς πλεονάκις, οὐχὶ πολλαὶ μηδελοῦσσι,
τοὺς αἱματίδες. ταὶ δὲ ηὔξενοι τῷ άρρενοι τῇ
βοΐς. ὁ χθόνιος δὲ οὐκέπιλος τὸ άρρενον οὐτι
ταῦτης ηὔξενος τὸ λαγηνίας, ηὔξενη) οὐ ηὔξενος,

E BOS uno initu implet, agitque ve-
hementer, ita, ut fœmina vix to-
lerans succumbat. si fortè conceptio
pererrauerit, vicesimo post die marem
fœmina recipit. Seniores tauri nec sa-
pius quidem fœminam eandem, eodem
superueniunt die, nisi ex interuallo. ac
iuniores & eandem sapient cogunt, &
pluries petunt, ac superueniunt vigo-
re suæ ætatis. Salax minimè inter
mares bos est. Coit qui vicerit. Cum-
que is Venere iam debilitatus langu-
rit, aggreditur victus ille languentem,

& plerumque superat. Coire tum mares tum fœminæ anno ætatis primo reacto incipiunt, quoad facultas sit procreandi: verum, quod magna ex parte fit, vel anniculi, vel nacti octauum mensem, Venerem adeunt. Sed enim quod maximè confessum habemus, bimatu generant. Ferunt uterum menses nouem, decimo pariunt. Sunt qui de- cem totos menses, exceptis paucis diebus, affirment. Quod autem in lucem præcurrerit hæc tempora, id abortiuum est, vitalèque minimè, etiam si paulo maturauerit: præmolli namque imperfætæ vngula prodit. Pariunt singulos, geminos raro. Quamdiu viuunt, & coire solent, & parere. Viuunt magna ex parte fœminæ annos quindecim, atque etiam mares excisi. Non nullis ætas vel ad viginti annos, atque etiam plures si corpore bene habito sint. Nam excisos assuefaciunt, & duces constituant boum, ut ouium, qui quidem plus temporis quam cæteri, viuunt usu exercitij, & copia pabuli. Vigent quinquennes maximè. Quocirca Homerum quidam recte dixisse aiant, Quinquennem taurum, &, Bovis lustro florentis. Idem namque significari arbitrantur. Dentes bimus emitit bos, nec vniuersos, ut equus. Vngulas, cum dolore articulorum laboret, non amittit: sed pedes tantummodo intumescent vehementer. Lac à partu utile est: antè quam pepererit, caret lacte. Quantum lactis prouenerit D

primùm, concrescens perinde ut lapis durescit. Quod ita accidit, nisi aqua admisceatur. Iuuenga recentior quam annicula, non patitur Venerem, nisi ostento. Iam enim vel quarto ætatis mense coisse perspectum est. Initium coitus plurimis quidem mense Aprili, & Maio: sed nonnullæ etiam ad autumnum usque tempus coeundi deducunt. Cum plures grauidæ sunt, & facile initum patiuntur, nimirum pro signo hyemis, & imbrum id accipitur. Menses & vaccis fiunt, ut equabus, sed minus.

CAPUT XXII.

De coitu, & partu equorum, de amissione dentium, deque maris & fœminæ etate.

EQuus coire incipit bimus, tam mas quam fœmina: sed hoc in paucis fit, pullique eorum ipsorum minores imbelliorésque sunt. Quod autem plurimum, trimatu tam mares quam fœminæ incipiunt, & proficiunt subinde ad prolis præstantiam, in vicissimum usque annum.

Tom. II.

A ὑκρατεῖ πολλάκις. ὅχεόδε τὰ ἀρρένα, καὶ ὁχεύεται τὰ θύλεα, σπιάσσει ὕντα πεφετον, ὥστε καὶ θυντᾶ· ψηλῶς ἄλλα, τὸ γένος ὅπετοπολὺ* σπιάσσειοι καὶ ὄχοιπάμενοι· τὸ δὲ ὅμολογον· G. legit: μῆνον μέλισα, μετετησ. καὶ δὲ, σπένδε μηνᾶς, ἀνίκητος. minūs δεκάτω δὲ πίκτει. ἔνοι δὲ σιδηρεῖσθαι δέκας τεττέ. μῆνας κύει, πιμεράνθλιγα. ὅ, οὐ δέ μητερέσθετος ζεύπη τε εἰρηνέριαν χρόνων, σκύβολιμον. ὅστις, καὶ οὐ ζῆται πάντα μηκεῖν πεφετοπολὺ. Scrib. εἰ τόκω, γάτε θέλει ζῆν. μελαγχή γένος ἀτελεῖς Σ. ίδε καὶ γίνονται αἱ ὄπλα. πίκτει δὲ ἐν τῷ πλεστα, ὄλι- μηρος πρόποτε πόκτης, οὐδὲ τοκώ, οὐ γάκις δέδοσι. Καὶ πίκτει καὶ ὁχεύει ἔνοι αἱ ζῆν. ζῆν πάλι. οὐδὲς ὄπλοπολὺ πάσῃ πεντεκάδεκα ἐπὶ ηδί vulgata λεια. καὶ ἀρρένες δέ, εὖας σκύβολιμον. ἔνοι δὲ subine- lectio γίλοις Καὶ εἴκοσιν ἐπὶ, καὶ ἔτι πλειόν, εὖδην θύφορεν εἴ- πτα εἰστι. γίλοις τὸ σῶμα. καὶ γένος τὸ βοῶντες ιομίδες θήγοις καὶ πεπισταστοῦ τὸ βοῶντες ιομίδες, ωστερή προσαταρ. καὶ γίλοις πλειόν χρέοντος τὸ διγων, οὐδὲ τὸ πονεῖν, καὶ δέσμος τὸ νέμεας ἀκέραυον ιομίδες. ἀκμάζει δὲ μέλισα πενταετῆς οὐδεὶς. δέσμος Καὶ Ομηρού φασι πε- ποικένα τίνεις ὄρθως, ποικόδρυσα, σφρένα πε- πετερον, καὶ τὸ βοῶντες σφρένερον. μαίας γένος τε- ποντον. τοὺς δὲ ὄδοντες βάλλει βοῶντες μετετησ, καὶ σόκη αἰδερούσ, ἄλλα ωστερή πόσως. Ταῦτα δέ ὄπλας, ὄπο- τον ποδαργά, σοκη δύποταί λεια, ἄλλα οἰδεῖ μονον σφρόδρα τοὺς πόδας. τὸ δὲ γάλα, ὅτου τέκη, γείσιμον γένος. ἐμπασαθεν οὐ σόκη γάλα. Ζ δὲ πεφετον γνονόμον γάλα, ὅτου παγή, οὐτω γένος σκληρεν, ωστερή λίθος. τῦτο δὲ συμβαίνει, εὖα μή τις μίξῃ ὄματι. νεώτερα δὲ σπιάσσειν γένος ὁχεύοντος, πλειόν εὖα τὶ πεφετοδεσ. οὐδὲ δὲ πί- νεις Καὶ τεβάριμοι ὡχεύθησαν. σφρόντας δέ τὴς ὁχείας πεσεῖ τὸ θαρρηλώνα μῆνα Καὶ τὸ σκύρρο- φρεμάνα αἱ πλεστα. ψηλῶς ἄλλα ἔνοι καὶ μέ- γετές μετεπάρου καίσκονται. ὅτου δὲ πολλαὶ κίνωσι, καὶ πεφετοδέκαπταὶ ὁχεῖδες, σφρόδρα δοκεῖ σημεῖον εἰδεῖ καὶ χαίρωντος καὶ σπουδεῖας αἱ δὲ σινηθαί γνονται μὴ τοὺς βοῶντες, ὥστε πάσι πόσωις οὐ πίλον δέ.

E

ΚΕΦΑΛ. ξβ'.

Πεσεῖ ἵπαντος οχείας, Καὶ τόκου, Καὶ ὀδύντων πε-
σολῆς, Καὶ μηκεῖσθιτηρος.

Iππος δὲ ἀρχέτος ὁχεύδην, οὐδὲ ἀρρένων; μετετησ Καὶ τὸ θύλακα, μετετησ ὁχεύειται. τεῦτα μέντοι διλίγεται, Καὶ τὸ έκγυνα πούτων ἐπειδήποτε Καὶ αἰθενικάτε-
ρον. οὐδὲ δὲ ὄπλοπολὺ σφρένον τὸ ὁχεύδην, βιετές οὐ-
τες, καὶ αἱ πόσοις ὁχεύειται. καὶ τοπιστασ οὐδὲ πρὸς τὸ βελτιόν πάντα γίνεται. μέγετος εἶται εἴκοσι,

Gg ii

κοίτης ἐνδένει μήνας, διαδεκότω δὲ τίκτει.
πλησιός οἵ πως οὐκού τελεγμέναις οὔμερας,
ἄλλος σύστει λόγος τὸ μᾶτι, οὐδὲ σύν, οὐ τελού-
στοτεῖ, πλείον. Ταῦτα δὲ οὐτισμονούντων πλη-
σιός ὁρος, οὐ πόπος· οὐδὲ οὐχεία οὐκ οὐτισμός
τούτη ίππων, ὡς τερπήτης ή τόνος βοῶν. Λεγενέστατον δέ
καὶ τόνος θηλειάν καὶ τόνος πλησιός μετ'
αὐτούς θηλειάν. οὐ δέ τόνος νεωτέρων οὐχεία. γένος
τούτη πλευράς τούτης ηλικίας, οὐτούς θηλειάς καὶ αὐθονία
γένουται Εὐφῆς. Εἴτε λόγος σύν οὐτισμούλον μο-
νοτόκος· τίκτει λόγος τοι πότε Καίδυο τὰ πλάγια.
καὶ οὐ μίσθιος δέ οὐδὲ έτεκέ τις δύο· οὐ κρίνοτον
οὐ τέρπον. οὐχθεὶ λόγος σύν ιππος καὶ τελε-
γμέναις οὔμερος· οὐδὲ δέ καὶ γένοντας οὔμερος, οὐτούς
παύσιται* Βάλλων. οὐδηδέ τινες καὶ Βάλλοντες
ἐπλήρωσθεν, οὐ φασιν, αὐτοὺς φύσης ἀγρονοι τοι-
χόμενοι οὔτες. εἴχει λόγος σύν οὐδὲν τούτους τελε-
γμένας. Βάλλας δέ τοις λόγοις τερπότοις τελεφαρας,
τελεγμέναις οὔτες, τοις λόγοις δύο αὐτούς, τοις
δέ δύο κατέτασθεν. ἐπειδὴ δέ γένοται σύνδι-
τος, Βάλλας τοις αὐτούς Εὐποτέλεφας, δύο λόγοι
δύο αὐτούς, δύο δέ κατέτασθεν· Καίδυο ταύτας,
σύνδιτος γένοται, ἐπέργεις τελεφαρας τοις αὐτούς
Εὐποτον. τετλέφων δέ έτην πρελθόντων καὶ οὐδὲ
μήναν, οὐκέτι Βάλλει σύνδιτα. οὐδηδέ τις εύ-
θυς τοις τερπότοις αὐτα ποντες οὐδὲ Βαλλας· οὐδὲ τοις
τριαδας γένος οὐδὲ οὐδὲν συμβαίνει,
οὐτούς τετλέφωντες οὐδὲ οὐδὲ μήναν, γένοις με-
τέρης τοις τερπότοις αὐτα ποντες. εἰσι δέ οἱ αρεσκόντε-
ς οὐδὲ ιππων, γεννητεροι, καὶ οἱ αρρένεις τόνος πλη-
σιός οὐδὲ θηλειάς τηθηλειών. αὐταίσαντος δέ
καὶ θηλειάς μητέρας οἱ πόποι, δέ τοις θηλειάς
τερπότοις. καὶ τότε δοκεῖ τελειον εἶναι τούτοις φόροισιν,
οὐτούς οὐχείσσοντες τούτοις τὰ έκγονα. οἱ δέ Σκύθαι
ιστηλοί οἱ θηλειάς οἱ πόποις, οὐτούς θηλειάς
τραφῆς θηλειών. Καί φασι γένεας αὐτας εύ-
τοκοτέρας. τὰ λόγοις σύν διῆτα τετράποδα, πί-
κτει κατεκειμένα. διῆτα πράγμα ποσερχεται
θηλειών ποντων· οὐδὲ ιππος ή θηλεια. οὐτούς
οὐδηδέ πλησιον οὐ τοις αὐθονίοις, οὐδὲν σάσσα,
πλευράς θηλειών. ζωσι δέ τη ιππωνοι πλά-
στοι, ως δέ οκτωκατάδεκα έπτη, Καί είκοσι. [εἴνοι δέ
πέντε κατάδεκα, ή τελεκοντα· εἴας δέ τις θε-
ειπόηη, οκτείνης δέ τοις θηλειών πεντήκοντα. οὐδέ
μακρότατες βίοις οἱ πωνοι οὐδὲν, οὐδὲ οὐτισμού,
τελεκοντας σύνεια. έπη. οὐδὲ θηλεια, οὐ φα-
πολέ, πέντε καὶ είκοσι έπη. οὐδηδέ τινες καὶ
τελεφαράκυτα έπη βεβιώκεσσιν. έλεθος δέ τοις θηλειών
οι αρρένεις τηθηλειών, οὐδὲ θηλειάς,

Malina,
Bállai
(οὐδὲ π-
τερης η θ.
ιπποτοις)
μ. pla-
niore sē-
su quām
quē ex-
pressit G.

Supra,
li. 5.c.14.

A Fert uterum equa menses, undeceim: patit
duodecimo mense. Equus nō certo dierum
numero implet, sed aliquando uno, aut
duobus, tribus, aliquando pluribus.
Serius certè quām asinus equam super-
tueniens implet. Coitus non tam labi-
tiosus equis, quām bubus est. Salaci-
simum omnium, tum fœminarum, tum
marium; equus est, homine excepto.
Iuniorum coitus præter ætatem contin-
git pabulibonitate, & copia. Pariunt magna
ex parte equæ singulos, sed gemellos quo-
que aliquando cumplurimum procreant.
Mula etiam gemellos peperit, quæ quidem
pro ostento accipiuntur. Coire itaque
incipit equus vel trigesimo mense, sed
quoad dignè procreare possit, tunc tem-
pus est, cum dentibus mittendis cessa-
uit. Verū iam nonnullos etiam cum
mutant, implere potuisse aiunt: idque
fieri ita confirmant, nisi natura steriles
sint. Equo dentes quadraginta numero
sunt, quorum primi quatuor mense tri-
gesimo mutantur, bini vtrimeque, su-
præ dico, & subter, tum ubi præterea
C annum compleuetit: quatuor item mo-
do eodem mittuntur, duo superiū, to-
tidemque infetiū: rursusque anno al-
tero péracto, simili modo quatuor a-
lij mutantur. Quibus iam præteritis an-
nis quatuor, & mensibus sex, nullus
præterea mittitur: quanquam euénisse in
aliquo certum est, vt cum primis om-
nes amitterentur: atque etiam in alio,
vt cum ultimis omnes, sed hæc taro. Fit
itaque vt equo ferè tempus idoneum ma-
xime sit ad procreandum, cum annum
quartum & sex menses complerit. Senio-
res equi profecti fecundiores sunt, tam
fœminæ quām mares. Equi vel suæ mares
& filias superueniunt, atque tunc perfe-
ctum esse armentum videtur, cum paren-
tes suam ineunt prolem. Scythæ equabus
graibis equitant, cum primum se mo-
uerit fœtus: & nimurum eas proficere ad
partus facilitatem arbitrantur. Cæteræ
quadrupedes iacentes parere solent: quo
fit vt fœtus obliqui omnium excant. at
verò equa cum tempus iam edendi ap-
propinquarit, erigit se, stansque emittit
partum. Vita eorum plurimis ad deci-
mum octauum, atque etiam vicesimum
annum: sed nonnulli etiam quinque & tri-
ginta egerunt. Et, si cura diligenter ad-
hibetur, vel ad quinquaginta protrahit
etas. Longissima tamen vita in pluri-
bus ad trigesimum annum, quod magna
ex parte fieri norimus. Fœmina magna
quidem parte quinque & viginti annos
viuere potest: sed iam nonnullæ etiam qua-
driginta vixere. Minus temporis mares
viuunt, quām fœminæ, propter coitum:

& qui domi aluntur , minùs quām gregarij. Fœmina quinquennio finem ; tum longitudinis , tum etiam proceritatis sui corporis recipit : sed mas sexennio post , annis sequentibus totidem crescit in corpulentiam , & ad viginti usque annos pergit proficiens. Verum celerius fœminæ quām mares , perficiuntur : quanquam in vtero mares quām fœminæ , citius : quemadmodum etiam homines. Quod idem vel in ceteris animalibus , quæ pariant plura , fieri solet. Lactare mulum semestre temporis spatium referunt , mox sugi non pati: vi namque humorem trahi , & cum dolore. Equo autem plus temporis tribuunt. Viget & equus , & mulus à dentium ortu : cūque prodierint omnes , non facile ætatem dignoueris. Quā obrem dici solet certa sub ortu , incerta ab ortu. Denique post dentium ortum , eo maximè declaratur ætas , quem caninum vocamus : brevior enim hic septennibus est , propter fræni attritum , quod ad eum injicitur: non septennibus maior quidem , sed non vertice extans adactiore. Iunioribus acutior & procerior est. Mas omnibus temporibus init , nec cessat , quamdiu viuit. Fœmina etiam quamdiu viuit , initur , nec tempus ullum certum libidinem auferit : sed ingenium hominis arcet , aut vinculo , aut aliquo huiuscmodi impedimento : non tamen quouis tempore facto initu , facultas enutriendi quod pepererit , datur. Equum apud Opunta gregarium fuisse accepimus , qui annos quadraginta natus posset coire : sed adiumentum quoad sui pedes priores attollerentur , desiderabat. Cœundi initium equis in vête. Non statim à partu equa impletur , sed intermissò tempore & melius quarto aut quinto anno interposito procreat. Omnino , si nihil plus detur , unum tamen interponere annum , & quasi nouale facere necesse est. Equa igitur interposito tempore , ut dictum est , parit , at asina continuè parere potest. Fit etiam in equorum genere , ut aliae omnino steriles sint , aliae concipient quidem , sed edere nequeant. Cuius rei indicium aiunt , quodd fetus circum renes alia quædam specie propemodum renum , ita continet , ut rescius quatuor renes habere videatur. Cum equa peperit , statim secundas devorat , atque etiam quod pulli nascentis fronti adhæret , hippomanes dictus , magnitudine minus carica parua , specie latiusculum , orbiculatum , nigrum : hoc si quis præcepto odorem moueat , equa excitatur , fuitque agnito eo odore.

Tom. II.

A καὶ οἱ τε φόιδροι τῶν τοῖς ἵπποις φορέοισι. ἢ
μὴ διὸ θύλεια πέντε ἐτῶν , πέλος λαμβάνει
μήκος καὶ ὑψος . ὁ δὲ ἄρρων , ἔξι ἐτῶν . μὲν δὲ
ταῦτα , τὰ ἄλλοις ἔξι ἐτεσι , οὐ πλήντος λαμβά-
νει τῷ θύματος , καὶ θητείδωσι μέχρις ἐτῶν
εἴκοσι , οὐ πλητευομέναι . τελειοῦται δὲ τοῦ
θύλεα τῷ σφρένων ἐμπεσεῖται . οὐ δέ τῇ γα-
τῇ , ταῦτα ἄρρενα τῷ θύλειαν , καθάποροι καὶ θητεί-
ται αὐτοὶ πάνται . τὸ αὐτὸ δὲ τῷ ποτῷ συμβαίνει καὶ
θῆται τῷ διγενεῖ ζώων , δοσε πλείστηται . θητεί-
ται δέ φασι τὸν μὴν ιππίον , ἔξι ἀρίστουν . εἴτε
σύκετο πεσεῖται , οὐδὲ τὸ απαθεῖται τονεῖται
τὸν δὲ ἵππον , πλείστουν . αὐτοὶ μάζει δὲ καὶ
ἱππος οὐ ιππίον μέν τοις βόλοις . οὐδὲν δὲ ποδά-
τες ὡστε βεβληκότες , οὐ ράδισκον γαναριανή τὴν
χιαν . δέ τοις δέ λέγεται * γκάριμον ἔχειν , οὐδὲν μάζα-
λος ἢ . οὐδὲν δὲ βεβληκότες , σύκετον . οὐκούς δέ
μαλιστα γκάριμον εἴτε πλινθία μέν τοις βόλοις
ταῦτα κυνόδοντα . τῷ μὲν γδέ επιλαεῖται , τῷ δὲ μίκρος ,
notiores accipiteliον . τῷ δὲ μὴ επιλαεῖται , μέγας μὲν , ἀλλα
stantur veteres απηρτηλίον . τῷ δὲ νέον , δέξεται μίκρος . Grammi.
οὐχίδει δὲ οὐ μὴν ἄρρων , πᾶσαν τε ὥραν , καὶ
έπος δὲν ζῆται η θύλεια σῇ , οὐχίδεται έπος αὐτοῦ
ζῆται . * οὐ πω δὲ πᾶσαν ὥραν , εἰπε μή τις δεσμόν Mendo-
νή ἀλλιού θύλα πεσονεγκη αἰδάγκη . ὥρα δὲ sus hic
σύκη αφαιρεῖται σύδεμια πεταγμένη τῷ οὐχείσ que Gaz.
στατι . Εόχενειν . οὐ μὲν τοι γε οὐτε ξυγό-
μενος τῆς οὐχείας , δεινόνται αὐτοῖς θυμότων , quædam
σκηνέφειν . οὐ οποῦτι δὲ οὐ * Φορέοις ίπποις
πάχειν ἐτῶν ὧν τεωτεροντα . ἔδει δὲ τοις
πεσοδια σκέλη σιωπάρειν . Θρύστα στοιχεῖα στοιχεῖα
οὐχεύεται αὐτοῖς τῷ έπαρχοι . οὐδὲν δὲ τέχη
οὐπως , σύκετος πέμπτης οὐ πλινθία , ἀλλα δέ
λείπει χρέον , καὶ τίκτει αἰμένω πεταρτανή &c. &c.
πέμπτης ἔτει μέν τον τόκον . εἴτα δὲ σύκετον τοις
πάμποι αἰδάγκη σφυλείπειν , καὶ ποιεῖν οὐστερον εἰσαγεῖσθαι
νέον . ιππος μὲν σῶν , δέξεται πονητα τίκτει , οὐσ-
τερον εἰρηνή . * ιππίον δὲ σιωπήσων . γίνονται δέ τοις
ιππωναι μὲν [εἰ] αἴ τεχνοι διλωσι . αὐτοὶ δὲ συλλαμ-
βασιον μὲν , διενεγκητον δὲ σύκετον τοις
τοιούτων λέγεται εἰτοι , τὸ έμβριον διαδιχο-
μενον ἔχειν διῆτα νεφρειδην τοις τεχνητοῖς ,
ώστε δοκεῖν τετταράς εἰτοι νεφρειδην . οὐδὲν δὲ τέχη
τοις ιπποσ , τότε χρεοειδῆς κατεπαθεῖ , καὶ αἴπειδη
τοις πάλλοις οὐπιφειτοις εἰτοι μετώπου τούτων τῷ
πάλλῳ , οὐκαλλίσθειτο πομακός . εἴτε δὲ οὐ μέρεσος
εἰλαπον μίκρον οὐχάδος . τοις δὲ ιδεασι , πλαστού , πε-
τερερές , μέγας οὐτούτοις φθῆται ζωνή , καὶ οὐσφρή-
σην ιπποσ , δέξεται καὶ μηνεύει πρὸς τὸ οὔρων

δέ τούτης της φαρμακείδης ζητήσι θε συλλέγονται.
Επομένως δέ όχι μόνο μήτραί πάσσονται από την πάσσου όνος
όχι μόνο, αλλαφθείρει το εμβρυον τὸ σύντομο-
χρον. Πάσσων δέ γένεται οὐ καθίστασιν οἱ παποφορ-
εῖς, ὡς περ βοῶν, Διοίσις μὴ μόνιμον εἴτε) τοῦ φύ-
σιον αὐτῆς; Διλλούμενος δέ καί τον.

ΚΕΦΑΛ. κύ.

Περὶ ὄντος ὀχείας, καὶ τόκου, οὐ πλικίας.

ΟΝος ὁ χθείς μὲν (Ἐ ὀχεύε) τριακοστή-
μηνος, καὶ βαλλεταις προφέταις οἰδόντας.
Τοις δὲ διάτεροις ἔκπτω μέντοι, Ε τοις τετάρτοις καὶ
Τοις τετάρτοις ὠστε των Τεύχους δε γνωμονας
καλεσμοι, Τοις τετάρτοις. ήδη δὲ Ε αναστοι ὄνος
ἐποκοεν, ὡς δὲ Ε σκηναφίνει. δέχρετο, ὅταν
οὐδεθῆ, τὸ γεννοῦ, εἴτε μὴ καλύψῃ. δέ τοι πίστοις
λέγετο τὸ ὄχειαν θύεις, Ε μιώχειος. Τίκτει δὲ δι-
δεκάτω μετρί. Τίκτει δὲ Σειρήνι πολλαχ, εἴν-
μονοτοκον γέροντοι φύσι. Τίκτει οὐ σύνοτε καὶ
δέο. ο μὲν συνόνος ἐπομναζας, διαφθείρει τὸ τύ-
πωσυνόχθυμα, ὠσπερείρη). ο δὲ ἵπασι, τὸ τύ-
πωσις διαφθείρει, ὅταν η ὄχυρομήνη ἵπασι
τυπον τὸ ὄνος. Ηρφέτης γάλακτιονοσ, δικείμηνος
οὐσα. Τίκτουσα δὲ, Βιβαζέτης εἰδόμηνη μέρα. καὶ
μέλισσα δέχεται τὸ πλῆσμα Τεύχη τῇ μέρᾳ,
Βιβαζεῖσα. λαρυγγίνει δὲ Ε ὑγεέγν. έδυ δὲ
Sic legē- μη τέκη πειν * τὸ γαργάρα λείπειν, Κόκετή
dum cū λαρυγγίνει πλῆσμα, Οὐδὲ κυίσκε) τὸ λαριπόδ
veteri- bus cod. βίου ποντός. Τίκτειν δὲ οὐ θέλει οὔτε ὄρωρον
non πί- γνώμονα, τυπον ἀνθρώπου, οὔτε σὺ τῷ φωτί· Δλλ' εἰς
ut quidā τὸ σχέτος ἀπάγεσσιν, ὅταν μέλη τίκτειν.
emendat Τίκτει δὲ Δλλ' βίου, έδυ τέκη πειν τὸν γρω-
hie & μονα λείπειν. βίοι δὲ ὄνος πλειώ περάκοντα
frustra. εὐθείαν οὐ δέξια πονηρόν τελείων ἔτη-

στὸν, καὶ ηὐλεῖα τοῖς αὔρεος πειθῶ εἰπεῖν.
ὅταν δὲ ἵππος ὀχεύῃ ὅνον, οὐ ὅνος ἵππον, πο-
λὺ μᾶλλον ἐξαμέλει, οὐ ὅταν ὁμογένη αλ-
λήλων μετῆ, οὐδὲ ἵππος ἵππω, καὶ ὅνος ὅνα.
Σπονδαῖν δὲ καὶ ὅτι κυκλόσεως χρέος, ὅταν μετῆπ
ἵππος καὶ ὅνος καὶ τὸ ἄρρεν. λέγεται δὲ, ἐφ' ὅστιν γερό-
νον τὴν γῆν, διό μογένων γνώμων. τοῦτο μέντος
ἔσωματος, ἐπείδης, ἐπὶ ιχνούς, μετῆπον πάντα θήλεων
αφομοιώτατη τὸ γνωμήν αὐτὸν διέσυνε χεῖν μίσγην),
Ἐμὴ διδηείπη χρέον τίνα γάτων ὀχευόμενα. Τα-
χέως τὸ θῆλυ ἀγνονταί. Μὴ συνεχέεις γάτη μίσγετον
οἱ γε φθῆται τοιαύτη πατερογένετοι μετεύομοι, ἀλλὰ
διδηείποισι τίνα γερόνον. γάτος δέχεται δὲ
ἵππος τὸ ὄνον, γάτες ὅνος τὸ ἵππον, ἐστὶ μὲν τούτη
τεθῆται χεῖν τὸ ὄνος ἵππον. οὐ πονεῖται γάτη πει-

A Quapropter id à veneficis petitur & percepitur mulierculis. Si cum equa ex equo prægnante coierit asinus, fœtus iam conceptus corrumpitur. Equorum ducem, ut boum, nullum constituunt: quoniam equorum natura non stabilis, sed mobilis, procáxque est.

CAPVT XXIII.

De voitu asini; & asinæ partu, marisque & fæminæ etate.

B *A* Sintis, tum mas tum fœmina, tricesimo mense coire incipit, eodemque tempore dentes mittit priores: secundos autem sexto mense, atque etiam tertios quartosque eodem. Gnomonas hos quartos à dijudicanda ætate nuncupant. Sed iam vel annicula asina concepit, ut perfici proles ac adolescere posset. Reicit semen à coitu, nisi interpelletur. Quamobrem statim post coitum verberant insectanturque. Parit duodecimo mense. Singulariter magna ex parte procreat prolem.

C Ea nempe natura est, ut unum pariat: sed nonnunquam gemellos etiam edit. Asinus quidem equi genituram corrumpit, ut dictum est: sed equus asini minime, cum equa iam asini initu conceperit. Lac grauida habet mense decimo. A partu die septimo mari iungitur, eoque die iuncta maximè recipit initum, sed postmodum etiam patitur. Solet haec, nisi prius quam gnomonem amittat, peperit, nunquam postea initum recipere. Parere vel in conspectu hominis, vel in luce nolit, sed in tenebras ducitur

D cum paturit. Si prius, quam gnomonem dimisisset, pepererit, parere tota sua ætate potest. Vita asinis amplior annis triginta, & fœmina viuacior mare est. Cum vel equus cum asina, vel asinus cum equa inierit, multò magis abortus consequitur, quam cum unigenitæ inter se iungantur: verbi gratia, equa cum equo, aut asina cum asino. Euenit etiam tempus gerendi vteri, cum equus cum asino coierit, maris norma: id est, ut quanto spatio temporis mas perficitur suo in genere, tanto etiam fœtus, quem ipse procreat, absoluatur. at magnitudine corporis, specie, & viribus, magis fœminæ quam mati simile evadit quod nascitur. Si frequenter coeant, neque ullo interposito tempore cessent, quæ ita iunguntur, breui fœmina sterilescit. Qua de causa non frequenter ita coniungunt, qui curam huic adhibent rei, sed tempus aliquod interponunt. Non asinum equa, ut asina equum, recipit, nisi asinus sit, qui equā suxerit. Admittunt de industria quos hippothelas vocant, ac si equimulgos

cognomines, qui in pascuis modo
rum viribus bonis superantes coeant.

δεσοῖς καλεόμενοι πως θίλαες. οὐ τοι δέ οὐχί λέεται
αὐ τῇ νομῇ βίᾳ καρποῖντες, ὡς τερ οἱ ίπποι.

CAPVT XXIV.

De mulo, & eius coitu, & etate.

MVLUS superuenire coiréque incipit missis dentibus primis: sed septen- nis implere potest, & iam cum equa coniunctus ginnum procreauit: post deinde superuenire non solet. Mula quoque iam facta grauida est, sed non quoad perficeret atque cederet prolem. In terra Syria super Phœnicem mulæ & coeunt, & patiunt omnes: sed id genus diuersum est, quam simile. Prodeunt, quos ginnos vocant, ex equa, cum in gerendo utero ægrotauit, more pumilionum in ordine hominum, aut porcorum deprauatorum in genere suum, quos posthumos nuncupauit. & quidem ut pumilio, sic ginnus modum suo genitali excedit. Vita mulis ad annos multos: iam quidam vel octogesimum annum potuit agere, ut Athenis cum templum ædificaretur, qui quamvis dimissus iam munere per senectam, commeans tamen ac obiens iumenta, exhortabatur ad opus: quamobrem decreto à nemine cum arceri à frumentorum acetuis sancitum est. Serius fœmitia senescit, quam mas. Non nulli fœminam profluvio vrinæ purgari aiunt: marem, olfactu vrinæ prius fetiesce te. Ortus eorum animalium talis est.

CAPVT XXV.

Indicum etatis quadrupedum.

Atatem dignosci quadrupedum confirmant, qui in eatum cura sunt constituti, si cutis praetenta maxillis, detracta, mox relaxata, illico in suum redeat locum. Hoc enim indicium recentioris quadrupedis est: veteris contrà, si diutius rugata maneat cutis.

CAPVT XXVI.

De vtero, & etate Cameli.

Camelus fert vterum menses decem:
parit semper vnum tantummodo:
vnipara namque est. Separant prolem à
parente anniculam. Viuit diu : plus enim
quam quinquaginta annos. Parit in vê-
re , & lac suum vsque cò seruat ; quò
iam conceperit. Tum lac , tum caro
cameli suauissima omnium est. Bibitur
eius lac ad vnam mensuram , duabus
aut tribus aquæ admisisti.

Tom. II.

ΚΕΦΑΛ. καὶ.

Περὶ ὄρεων ὥγειας καὶ τοξοῦ Κηλαϊκίας.

O Δέ ὁρδές, μνασάντες μὲν καὶ διχθύδι μέτι
τὸν περιγράμμοντα βόλον· ἐπίλαετης οὐκών, καὶ
πληρεῖ, * καὶ ἡδη ἐγένετο γέννος ὅπου αναβῆ ἐφ' Sctib. ἐ^{πίποντας} θύλακας· ὑπέεργη οὐκέπει αναβάντες. καὶ
οἱ θύλαις τοῦ ὁρδές ἡδη ἐπληρώθη, οὐ μέν τοι γε alibi do-
ώστε ἀξειεγχεῖν ἀλλα τέλος. αὐτὸν δὲ τὴν Συνεία
τῇ τοῦ Φοινίκης ἡμίονος, Καὶ ὁχθόνος) Εἰ τι-
κτοσον· ἀλλ' ἔστι τὸ γένος ὄμοιον λόδῳ, ἐτελευτή.
οἱ δὲ καρδιέων μένοι, γένον) ἀλλα τὸ παν, ὅπου
νοσήσον σὺ τῇ κατεστάθης, ὥσπερ [σὺ] μὲν τοῖς αὖ
δεσμοῖς, οἱ νόμοι· σὺ δὲ τοῖς νόοι, τὰ μεταφύσια.
Ἄλλοι δέ, ὥσπερ οἱ νόμοι, οἱ γέννος τὸ αὔδοιον μένει.
Ἵη δὲ ἡ ἡμίονος ἐπι πολλά. ἡδη γάρ τις Βεζίωνε
καὶ ὄγδοον κοντά ἐπι δῆ. Απείσοντο τὸν τρεψόν φύ-
δομοισι· ὃς * Καὶ αὐτὸς μέρος ἡδη δέσθι γῆρας, συ-
νάμικος * τοῦ πορθμούλιος, πρώτως μεταφύσια
ταῦθι γένος τὸ ἔργον· ὡστε ἐψηφίσθητο μή
ἀπελευθερίαν αὐτὸν τοὺς οικτρούς. Διπλὸν τὸν τη-
λιαν. γηράσκει δὲ βερεμύδτερον οἱ θύλαις ὁρδές δέ
ἄρρενος. λέγεται δὲ ἔνοι, ὅτι οὐ μὲν, καταρέ-
πει ψερόμετα· οὐδὲ ἄρρεν. Διπλὸν δὲ σφραγίνει
τὸν τύραννον, γηράσκει μεταλλον θάλπον. τούτων μὲν διπλῶν
τὸν τύραννον αὐτὸν γένεσθαι, τούτον ἔχεται τὸν Κέπον.

ΚΕΦΑΛ. κε'.

Σημεῖον ἡλικίας τῷ περαπόδων.

ΤΑ δὲ νέα χεὶ τὰ παλαιὰ τετράποδα
δέρωνινώσκεσσιν οἱ τοῖς Τάξις θεραπείας
ὄντες αὐτῷ. ἐδὲ λόγῳ ξύπο τῆς γνώσου τὸ δέρμα
ἔφελκόμενον ταχὺ ὅπῃ, νέον τὸ τετράποδον·
ἐὰν δὲ τὸ πολιοῦ χρόνον ἐρρυτίδωμένος λίγη;
παλαιόν.

ΚΕΦΑΛ. κεφαλή.

E Περικυνήσεως καὶ λιχίδας τῆς οἰκείης λαγού.

H Δέ πάμπλος, καὶ λόγῳ δέκα μίλισσι,
πίκτει δ' αἰεὶ ἐν μόνον· μενοτόκον γέρ
έσσιν. οὐκέρινος δὲ τὸν τὸ καμήλων σκιάυστον τὸ
ἔχουναν. Ζῆδε χρέον πολὺ πλείσιον πεντη-
κενταρέτη. πίκτει ὃ τύπαρες, καὶ γάλα τὸ ξύλον
ζετεῖσθαι τὸ γατρί πατένη. ἔχει δέ τοι * πάχεα
καὶ δυγάλα, μέχεισθαι τὸν τὸ γατρί πατένη, πίδια
πολύταν. πίνοντος ὃ τὸ γαλα, δυο καὶ εἴτα πέτια
τὸ έρα, περέσις ὑδωρ κερχίσθητες.

ΚΕΦΑΛ. κζ'.

Γεεὶ ἐλεφαντῶν ὄχειας καὶ τόκου.

O Δὲ ἐλέφας, ὁ χλιδὴ ὁ χλευηπει τοφῆται εἰχσιν ἐτῷ. ὅτῳ δὲ ὁ χλευηὴ ἡ θύλεια, φέρει σὺν γαστὶ, ὡς μὴ τίνει φασιν, συναυτὸν καὶ ἔξι μηνας ὡσοὶ ἑτεροι, τεία ἔτη. Τὸ δὲ μὴ ὁμολογεῖται τὸ χερόν, αὐτὸν τὸ μὴ θωρεῖται τὸ ὄχεια. πίκτει δὲ ἡ θύλεια, συγκαθίσασα ὑπὲν τὸ ὄπισθεν, καὶ δύγεδος δηλητήσιν. οὐ δὲ σκύμνος, ὅτου θύμται, θηλάζει δὲ σύμπτομον, οὐ δὲ μητῆρι θύμωμα. Ἐβαδίζεται βάθυς* θύμόρημος.

ΚΕΦΑΛ. κη'.

Γεεὶ τόκου τῷ ἀγείων γάμῳ.

AΙ οὐ διεῖ αἱ ἀγείαι, τὸ χλιδώνος δέχεται μήνας ὁ χλευηὸν). πίκτει δὲ τὸ ἔαρες, διποχωρεύσας εἰς τοὺς δυοῖς αταπάτους τόπους, οὐ διποκρίμενος μάλιστα, καὶ φαρεγγαδέσ, καὶ συσκόπιος. διποτέλειει δὲ ὁ ἄρρεν σὺν ταῖς οὐσίαις ὡς θητοπολὺ τὸ μέρος τείχεντα. τὸ δὲ πλήθος τὸ πικρομήνων καὶ ὁ χερός τὸ κυνοεώς, οὐ αὐτὸς τε, ὡς καὶ δὲ τῷ ήμέρων οὐδὲν ἔστι. ταῦτα φασάς διποτλοποιῶς ἔχειος τοὺς ήμέρους πλὴν μᾶλλον ἡ θύλεια φωνή, οὐ οὐδὲν ἄρρεν, ασθνίως. τῷ οὐ διπρέπειν καὶ ἀγείωνοι τομήας μείζους γάνον) καὶ χαλεπώτεροι. ὥστερ οὐ ομηρεύετοντος. Θρέψαντες τὸ ιχθύντειν ἀγείον. σύνδεσμοι, οὐδὲν εἴκει, θυμούς γένεται. Θησίγη σιτοφάγω, διλαστήρια οὐλήνεται. γίνονται δὲ τομίαι, οὐδὲ τὸ νέοις οὐσίαις ἐρυπίσθειν νόσημα κυκοσμόν εἰς τοὺς ὄρχεις. εἴπαξυόμνοι τοφῆται δένδρα, σκυθλίσονται τοὺς ὄρχεις.

ΚΕΦΑΛ. κθ'.

Γεεὶ ἐλέφαντος ὄχειας, οὐ τόκου οὐ φύσεως.

HΔ' ἔλαφος τὸ μὴ ὄχειαν ποιεῖται, καὶ θάλασσῃ ἐλέγχη τοφῆται. Τὰ πλάγια μὴ Malim, *δὲ ἐπαγγῆς οὐ γένοτο μήνει ἡ θύλεια τὸν εἰς ἕπεται. vide ἄρρενα πολλάκις, διότι τὸ σῶστον δὲ οὐ μηδὲ lib. s.c.2. διλαστήρια τὸν μήνας τοῦτο ὁ χλευηὸνται, καθαρό τὰ τοφῆσαται. Εἰς τὸν ὄργανον, πρεκκλινοσιν διλαστήρει. οὐδὲ διποτείπων βρεφικὸς χερόν, πλησιάζει ἄλλας. οὐδὲ ὁ χλευηὸς τὸ μὲν διποτερον, τὸ δὲ τὸ βονδρομένα καὶ μεγαληπτείαν. καὶ εἰς δὲ ὅπτα μηνας καίσκει δὲ σύνδε-

CAPUT XXVII.

De elephantorum coitu: deque tempore, quo uteru fertur; & eorum pullis.

ELEPHANTUS, tam mas quam foemina, incipit coire anno ætatis vigesimo. Ferendi uteri tempus alij annum & sex menses, alij triennium statuant. Causa quamobrem incertum hoc sit, quod non pateat coitus. Parit enimens posterioribus eturibus, & subsidens cum dolore. Pullus editus ore fugit, non promuside, & statim, cum natus est, cernit, & ambulat.

CAPUT XXVIII.

De coitu suum, & eius tempore.

SVES feræ principio hyemis coeunt, vêre pariunt, petentes maximè in uia, prærupta, angusta, & opaca. Mas cum foeminis conuersari dies triginta magna ex parte solet. Numerus partus, & tempus ferendi idem atque in urbanis suibus est. Vox etiam similis: sed foemina vocalior est, mas raro vocem emittit. Mares castrati maiores ferociorésque euadunt: ut scite Homerus fingit, cum dicat:

Nutrit exectum sylvis horrentibus aprum,
Instar non bruti sed dorſi montis opaci.

Castrantur, quod recentibus adhuc morbus pruriens incumbit in testes, quo atterentes eam partem ad arbores, testes extinguunt.

CAPUT XXIX.

De cervorum coitu, partu, & natu.

CERUA plurimum subsidens coit, ut dictum iam est: marem enim sustinere non potest, ab eius contentissimum impetum. Venutamen aliquando etiam sustinent modo ouium, & socias declinant, cum turgente iam Venere coitum appetunt. Mas non in eadem immoratur, sed mutat: breuique interposito tempore, aliam atque aliam supergreditur. Coitus ab æctuero mense Augusto, & Septembri. Impletur paucis diebus, & ab eo.

dem multæ. Vterum ferunt octo A
menses. Pariunt magna ex parte v-
num, sed nonnullas etiam geminos
perperisse perspectum est. Parere iux-
ta vias maximè solent, metu bellua-
rum. Incrementum hinnuli celere.
Purgatio cæteris temporibus nulla e-
uenit ceruæ: cum autem parit, pi-
tuitoso quodam humore purgatur.
Ducere suum hinnulum ad stabula
consuevit. Quem locum sibi habet
refugium, petra disrupta est, uno
aditu, vnde defendere se, repu-
gnaréque solet ijs qui inuadunt. Vita B
esse perquā longa hoc animal fer-
tur, sed nihil certi ex ijs quæ nat-
rantur, videmus: nec gestatio, aut
incrementum hinnulis ita euénit, qua-
si vita essent prælonga. Monte Asix
Elapho nomine apud Arginussam,
quo loco Alcibiades mortem obiit,
ceruæ omnes scissa aure sunt, qua-
nota vel alibi, si loca mutantur, di-
gnoscuntur. Et quidem fetus iam in-
de à primo ortu in utero idem con-
trahit signum. Quaterna ubera fœ- C
minis, ut vaccis. Cum mares im-
pleteuerint fœminas, separantur per se
ipsi, & propter libidinis graueolen-
tiam quisque solitarius scobes fodit.
Fœtent ut hirci. Facies quoque eo-
rum nigrescit aspergine, ut hircorum.
Degunt ita quoisque imber ac-
cedat, tum pascua repetunt. Hæc D
ideo cœruo accident quia salax ani-
mal suapte natura est, atque etiam
quia pingui abundat. Pinguescunt c-
nim æstate supra modum: quam-
obrem nec currere quidem possunt:
sed secundo aut tertio cursu capi-
untur ab ijs qui pédibus insectantur.
Fugiunt etiam in aquas propter æstum
atque æhelitum. [Caro eorum libi-
dinis tempore vitiat, & fœtent pe-
rinde quasi hircorum. Hyeme itaque
extenuantur debilitanturque, vère au-
tem vigent, maximè ad cursum. Cum
fugiunt, requiem inter currendum al-
liquam faciunt, consistentesque ma-
nent, dum qui insequitur, appro-
pinquet, tum fugā item arripiunt. Quod
ideo facere videntur, quia interiora
laborant. Intestinum enim tam te-
nue imbecillique habent, ut etiam si
leuiter percusseris, possit rumpi, cu-
to adhuc integra.

Ajais οὐ μέρας, & υφ' ἑνὸς πολεύ. Πάτει δέ,
ώς μὲν ὄπισθοπολὺ ἐν· καὶ δέ τινες ὀμηλεῖαι
Εἰσιν ολίγαι, καὶ δύο. καὶ ποιῆται τινὲς τόχεις πα-
τεῖται οἱ οὐδοις, οὐδὲ τὸν τοῦτον τὰ θυλα φόβον.
καὶ αὐξησις ταχεῖα τῷ νεοβρῶν. καθαροῖς δὲ
κατ' ἄλλοις μὲν χεροῖς οὐ συμβαίνει ταῦς
ἔλαφοις· οὐδὲν δὲ τέκωσι, γάρ δέ φλέγματα-
δης αὐτοῖς καθαροῖς. Εἴδεται δὲ ἀγριοὶ τοὺς νε-
οβροὺς οὗτοὶ τοῖς σαθμοῖς. εἴσι δὲ τῷτο διαχειρίσθαι
αὐτοῖς καταφυγή, πέπτα πειρράγειοι μίασ
ἔχουσι Εὔσοδον· οὐδὲν δέ αριστεῖται Εὐαθεῖν οὐδὲ
τοὺς ὄπισθειδρούς. οὐδὲν δὲ τῆς λύσης μεδολε-
γεῖται μὲν οὐδὲν μεκρόβιον, οὐδὲ φάγεται δὲ
οὐτε τῷ μεδολογουμένῳ οὐτεν σαφές· οὐδὲ
αὐξησις τῷ νεοβρῶν συμβαίνει, οὐδὲ
οὐδὲ μεκρόβιον τῷ λύσης οὐτος. οὐδὲ τοῦ ὄρετος τῷ
Ελεφόεντι καλεούμενοφ, οὐδὲ τῆς Ασίας οὐ τῷ
Αργενθόν, οὐ τετελεύτηκεν Αλκιβιάδης, Λα-
φοι πάσου τὸ οἷς ἐχρημέναι Εἰσιν· οὐδὲ, καὶ
οὐκτοπίσωσι, μιάσπενεται. καὶ τῷ οὐρανῷ δέ
C οὐ τῇ γατρὶ οὐτα, οὐδὲν δέ τῷτο διημεῖον.
Τηλαίς οὐδὲν εὔχεται αἱ Τηλείαι πεπίστας, οὐστερ
αἱ βοῦς. ἐπειδὴν οὐδὲν εὔρυπλοδῶσιν αἱ Τηλείαι,
σύκρινονται οἱ ἔρρεες καθ' εαυτοῖς· καὶ οὐδὲ
* ὄρμια τῷ τῷ ἀφερδιστῶν, ἐκτεσσα μενούμενος, Gaza
βόδειος ὄρυται, Καὶ βρωμάται οὐστεροὶ τελ-
λοι· καὶ τὰ περισσώπα, οὐδὲν τὸ φάγεται, μόδια
τῷδε αὐτοῖς, οὐστεροὶ τῷτο τελλοι. οὐταν δὲ τοῦτο
τελλοιν, έως αὐτὸν οὐδὲν οὐδὲνται· μέτρον τοῦτο τελ-
λοιν περὶ τοὺς τούς οὐρμιάς. Τοῦτο δὲ τῷτο διεῖδον,
οὐδὲ τῷ φύσι τούτον εἶται, Καὶ οὐδὲ τὸ παχύτη-
ται. Στρέβαλλονται τῷδε τῷτο τελλοιν αὐτοῖς· δέ
τούτοις διακόνεται, οὐ ταῦτα διατέταρτα, οὐ ταῦτα
τετέταρτα. Καὶ φύλαγοι οὐδὲ τοῦτο οὐδὲν οὐδὲν
εἰς τὸ οὐδὲν. καθ' οὐδὲν οὐδὲν οὐδὲν οὐδὲν οὐδὲν
τούτοις φάλαγξ οὐδὲν οὐδὲν οὐδὲν οὐδὲν οὐδὲν.
οὐδὲν οὐδὲν τούτοις χειρῶνται γίνονται λεπτοὶ καὶ αδε-
ντοις. πολὺς δὲ τῷ οὐρανῷ, μάλιστα ἀκμαζοντοι
πολὺς τὸ δραμεῖν. οὐδὲ τῷ φεύγειν, μάλισται
E οὐ ποιῶνται τῷδε δρόμον, Καὶ υφιστάμενοι μέ-
νογοτιν, έως αὖτις πληποτον εἴλην οἱ διωκων· τότε δὲ
πάλιν φεύγοται. τῷτο δέ δοκεῖται ποιεῖν, οὐδὲν
τὸ ποιεῖν. Καὶ τούτοις. τῷδε εὐτερον εἴλη λεπτοὶ οὐδὲν
αὐτεῖνες γίνονται, οὐδὲν, αὐτοὶ ποτε πατεῖν, οὐδὲν
κοντεῖται, τῷδε δέρματος οὐτοὺς οὐτοὺς.

ΚΕΦΑΛ. Α'.

Περὶ ἄρκτων καὶ ὑσπρίζων ὄχειας καὶ τόκου.

AI δὲ ἄρκται πλευράς ὄχειας ποιοῦται, ὡς εἰρηται πεφτερον, σὸν ἀναβαθμὸν, διὰ τοιχελιμνίου τῆς γῆς. καὶ μὲν ἄρκτος πειρανθή μέρας. πίκται δὲ καὶ ἐν καὶ δύο πάσῃ πλευρᾷ, πέντε. ἐργάζονται δὲ πίκται δύο. Ερυν τῷ μεγέθῃ, ὡς καὶ διώμα τὸ αὐτῆς. ἐλευθεροὶ μὲν γάρ γαλῆς πίκται, μεῖζον δὲ μωρός, καὶ φιλέν, καὶ τυφλέν, ἐχεδὼν αἰρέσθε φτερά τοιχελη καὶ τοιχελα τὴν πλευρὰν μοξίων. πλευράς ὄχειας ποιοῦται τῇ μηνὶς τῇ ἐλαφικολιανος. πίκται δὲ τοῖς πλευραῖς τῷ φωλεύειν. γίγνονται μὲν δῶν τοῖς χερσὶ τῶν τοιχελῶν καὶ ἔνθαλα. Καὶ ὁ ἄρρεν πιότατοι. ὅτους μὲν δικτυά τοιχεληι, σκυφαιγνοσιν ἔδη τῇ ἔαρες. καὶ ἡ ὑσπρίξ δὲ φωλεύει καὶ κύνισις μέρας, τοιχελα τοιχεληι λαζεῖν.

ΚΕΦΑΛ. Α'.

Περὶ λέοντος ὄχειας, καὶ τόκου, καὶ διπολιῶν διδύντων.

LEON δὲ δίπλιον ὄχειόν ὄπισθεν, καὶ ἔστιν ὄπισθεν περιτίκην, εἰρηται πεφτερον. ὄχειόν δὲ οὐ πίκται οὐ πασθμώραν, καθ' Ἑκατον μὲν τοι τὸν σύμμαυτον. πίκται μὲν δῶν τῇ ἔαρες. πίκται δὲ ὡς ἐπιπολὺ δύο, τοι μὲν τοι πλευραὶ ἔξ. πίκται δὲ σύμμετε καὶ ἔν. οὐ δὲ λεψεῖς μῆδος τοῖς τῇ σκύβαλοιν τοις ὑσέρας πίκτονται, ληρώδης δέστι. σύμμετε δὲ, σκύβαλοις εἰς τοὺς λέοντας, διπολιῶν ποιεῖται αἴτιον τῇ τὸν μῆδον σύμμετεν. συδίπλιον γάρ τὸ γένος τὸ τοῦ λεόντων δέστι, καὶ σὸν εἰς πολλῷ γάρ τόπον, διὰ τῆς Εὐρώπης αἴπασις εἰς τὸ μεταξὺ τῆς Αχελώου καὶ τῆς Νέαρου ποταμοῦ. πίκται δὲ καὶ ὁ λέων πόδιν μικρῷ οὔτως, ὡς διπλικα ὄντα μέλις βαδίζειν. οἱ δὲ Συειαὶ λέοντες, πίκτοις πεντάκις. Τοι πεφτερον, πέντε, εἶτα δέ τὸν ἐλαφίνα. μέτρον δὲ τοι ποιεῖται γάρ τὸν πίκτοις, διὰ τὸν διφτερελεμον. Οὐκέχειρ δὲ καὶ λέαντα χαϊτιν, διὰ τὸν ἄρρεν λέων. βάλλει δὲ καὶ λέαντα χινόδοντας καλευμένοις πέπλαρας μένοντας, δύο μὲν δύνασθεν, δύο δὲ κατεύθεν. βάλλει δὲ εξαρμόνων τὸ πλικίαν.

CAPUT XXX.

De ursi coita, partu, & pullis, deque hystricis natura.

VRsi coeunt, ut dictum est, non superuenientes, sed strati. Fert veterum ursa dies triginta. Parit vnum, tum etiam duos: sed cum plurimum quinque. Fœtum minimum pro sui corporis magnitudine edit: quippe quæ minorem catto, maiorem mure parere soleat. Nudum item, & cæcum: & cruribus propemodum, membrisque alijs plurimis indiscretum, & suadem. Coit mense Februario, parit contempore, quo latet. Pinguiscit per id tempus tam mas quam fœmina vehementer. Cum prolem enutrierit, exit à mense iam vîris tertio. Hystrix etiam latet, totidemque diebus fert veterum, & reliqua facit perinde ut ursa. Grauidam capi ursam difficile est.

CAPUT XXXI.

De partu leonum, & pullorum numero, deque dentium mutatione.

Leonem auersum coire, vrinamque retro reddere dictum iam est. Coit, & parit, non omni tempore: singulis tamen annis, vîre parit, & magna ex parte geminos, sed cum plurimos, sex catulos: nonnunquam etiam vnum. Quod de leona fertur, vulvam cum partu emittere, delira fabula est, facta, ex ea causa, quod rarum genus hoc animalis est: nec rationem cur ita esset, compere author ille fabula poterat. Rarum hoc enim est, nec multis nascitur locis: sed Europæ totius, ea parte solùm quæ inter Acheloum amnem & Nestum est. Parit leona quoque adeò paruos, ut vix post secundum mensem incipient ingredi. Leones terræ Syriæ quinques vitâ pariunt: primum quinque, post uno subinde pauciores, deinde steriles degunt. Caret leona iuba: maris hæc propria est. Dentes eos tantummodo mutat leo, qui canini vocantur quatuor, duos superiùs, totidemque inferiùs: idque sexto mense ætatis fit.

A

CAPVT XXXII.

De hyene natura , meatibusque genitalibus
maris , & fæminea.

HYENA colore lupi propè est , sed hirsutior , & iubâ per totum dorsum prædita est. Quod autem de ea fertur , genitale simul & maris & fæminæ candem habere , commentarium est : sed virile similiter atque in lupis & canibus habetur. Quod vero fæmineum esse videtur , sub cauda positum est , figura simile genitali fæminæ , sed sine vlo meatu. Sub hoc meatus excrementum est. Quinetiam fæmina hyena , præter suum illud , etiam simile vt mas habet sub cauda sine vlo meatu : à quo excrementorum meatus est , atque sub eo genitale verum continetur. Vuluam etiam hyena fæmina , vt cæteræ huiuscmodi fæminæ animantes , habet. Sed raro hyena fæmina capitur. Iam inter vndeclim numero , vnam tantum ce-
Cpisse venator retulit quidam.

ΚΕΦΑΛ. Αβ'.

Γερές οὐαίνος.

HΔΕ οὐαίνα , παῖ μὴ γεώμετροι λύκωδης
ἴστι , δασοπέρεσσε δέ , καὶ λεφίαν ἔχει δι-
όλης τὸ ράχεως . τοῖς δὲ τῷ αἰδοίων ὁ λέγεται
ώς ἔχει ἄρρενος ἐπὶ θηλείας , φεῦδος θεῖν . ἀλλ
ἔχει τὸ μὲν τὸ ἄρρενος , ὅμοιον τῷ τῷ λύκων τῷ
τοινῶν . τὸ δὲ δοκεῖν θηλείας εἶται , τοσοκά-
τω μὲν θεῖ τῆς χερκου , τοσοπλήσιον δὲ θεῖ
ἐπὶ στηματὶ τῷ θηλεος . σόκει ἔχει μὲν τοιού-
τοιον τῷ τῆς θηλείας λεγομένῳ αἰδοίῳ
ἔχει δὲ ὡστερὸν ὅπερίστι αὐτῷ τοσοκάτω τῆς
χερκου , πόροι δὲ συστένα ἔχει . μέτρον τῷ τῷ τὸ ὅπερίστι
τοσοπλήσιον θεῖ πόρος . τοσοκάτω δὲ πότου ,
τὸ ἀληθινὸν αἰδοῖον . ἔχει δὲ οὐαίνα οὐ θηλεία
καὶ οὐδέποτε . ὡστερὸν καὶ ἄλλα γῶνα τὰ θηλεία,
ὅσα θεῖ τοιαῦτα . αὐδίον δὲ θεῖ γαρ οὖν οὐαίνος
θηλείδην . σὺ εἰδεῖς γεννῶν κυνηγῶν τὸ μίαν
ἔφιλαζεν.

CAPVT XXXIII.

De coitu , & fertura leporum.

LEPORUM àucti coëunt , vt expositum est . tetro enim vrinam reddunt . Coëunt , & pariunt quoquo tempore , dūmque utero ferunt , superfœtant , & singulis mensibus generant : sed fœtus edunt non vniuersos . Interpositis enim diebus quot res tulerit , peragunt partitionem . Habet fæmina lac priusquam pariat , & à partu continuo repetit coitum , & lactans adhuc concipit fœtum . Lac suillo simile sua crassitudine est . Partum non , vt maior fidipedum pars , cæcum edit .

CAPVT XXXIV.

De coitu , & partu vulpis.

VULPES superueniens coit . Parit cæcos , vt vrsa , atque etiam infirmiores . Parturiens ita secedit , vt raro grauida capiatur . Cùm partum ediderit , lingua lambendo refouet , & concoquit . Parit , cum plurimos , quatuor .

ΚΕΦΑΛ. Αγ'.

Γερές δασοπόδων οὐχείας καὶ τόκου .

OΙ ΔΕ δασούποδες , οὐχίοντες μὲν στενότερες οὐ πιστεῖν , ὡστερὶ εἴρηται τοσούτεροι . Εἰτι γένος οπιαδουρητικέν . οὐχίονται δέ καὶ τίκτουσι πάσσῳ ὥραι , ἐπὶ θηλείσακεν . ὅτι τέκεσται καὶ τίκτεσται μὲν ασ . Οὐκέτοι δέ σόκει ἀδέσσας , ἀλλὰ διφλείποσσιν μέρεσσι οπόστις δὲ τύχωσιν . Ιγδὲ δέ οὐ θηλεία γάλα τοσούτεροι οὐ τεκεῖν . Καὶ τεκεμέσσα διῆτος οὐχίεται , καὶ συλλαζειται εἰπεῖν θηλαζομένην . τὸ δὲ γάλα , παχύτητοιο μοιόν θεῖ τῷ νείσι . * Οὐκτείδε τυφρά , ὡστερὸν τὰ πολλὰ τὸ τῷ πολυχρεμῶν .

ΚΕΦΑΛ. Αθ'.

Γερές ἀλώπεκος οὐχείας καὶ τόκου .

HΔΕ ἀλώπηξ , * οὐχίεται μὲν αἴσιος . οὐχίεται
βαρύνοσσα , τίκτει [τυφρά] ὡστερὶ αριθμοῖς αλιτεύει
κέτεις . Καὶ εἴτι μελλειν αὐτοφρεστον . ὅτι δὲ αἰσθανεται
μηδιγή τίκτειν . Οὐκτείδε οὐτετοις , ὥστε αὐδίον μέρος
εἴτι τὸ λινφθεῖνα κινουσθρόν . ὅτι δὲ οὐτέκτην ,
τῇ γλώττῃ οὐλείχοσσα , οὐτερμεγένης οὐτε-
πετέλη . τίκτει δέ τέτταρα τοις πλευταῖς .

ΚΕΦΑΛ. Αε.

Περὶ τόκου λύκων, αἴλουρων, ιχθειμόνων,
πομ. θύρων, καὶ θαύμ.

ΛΥκος δὲ, ὁ χθύδητος, καὶ τίκτει, καὶ τά-
σθρ κύων, τῷ χερίας πλήθει τῷ μ-
νωλίων, ἐπιφράσι. Τίκτει ὀπώπερ κύων. ὁ χθύδη-
τος ἐπιχθύδητος καὶ μίας ὁρέων. καὶ τίκτει δέξιο-
κύων τὸ θέρος. λόγεται δὲ τις τοῦτο τὸ τόκου
λόγος τοῦτο μήδος σύνετην. φασὶ γὰρ ἄποδον.
Ἐπει τοῖς λύκοις σὺν διάδεχτη μέραις σύνετην π-
τητειν. τούτου δὲ τὸ αὐτόν σὺν μιθῷ λέγεται,
ὅπερ σὺν ποσαύταις μέραις τὸ Λυτόν πρεσβύτερον.
οὐδὲ οὐδὲ Σορέων εἰς Δῆλον, λύκοιν φα-
νορύνειν, Δῆλον τῆς Ηρεσι φόρον. Εἰ δὲ δέ
οὐχέτος σύντηκτος σύντηκτος, οὐ μή δέται, τούτη πα-
σινώπται μέρει γε τῷ νῦν, διλλογίον δέ τοι λέγεται
τοι μένον. Σύν αλητές δὲ φάνεται. οὐδὲ τὸ
λευθέρων δὴ, ὅπερ ἀπάξ [σύν τοι βίᾳ] π-
τητειν οἱ λύκοι. εἰ δὲ αἴλουροι, καὶ ιχθύμονες,
τίκτειν οἵσα αἴλονται οἱ κόκκοις, καὶ πέρι φονται τοῖς
άισισι. Κύοι δὲ ταῦτα ἔτη ἔτη. καὶ οὐ πονθήτο δέ
τίκτει τηφράσι, ὀπώπερ λύκος. τίκτει δὲ πάλισ-
τα, πέπλαρα τὸν δέξιοθμόν. καὶ οἱ θῶντες δέ οὐκίων
χυσιχροί τῆς κυού, καὶ θυλασσοί τηφράσι. Τίκτει
τὸ δέδειον τελείων τέπλαρα τὸν δέξιοθμόν. *ἔστι
δὲ τοῦ ιδίου οὐπέπλαρον μάρκος. τὸ δέ δέσπο-
τον ψευχήτερος. οὐκίων δὲ ταχυτῆτος Δῆλοφέροι,
καὶ αἴλονται οὗτων ψευχήτεροι. διλλογίον
τὸ οὐραῖον τοῦτο. Επιπλατός πόρρω.

ΚΕΦΑΛ. Αε'.

Περὶ τῶν σὺνεται μόνων.

ΕΙΣΙ δέ σὺνεται οἱ καλεύμενοι μί-
νοι, ἔτερον γάρ τῶν σὺνεται μόνοις
γενομένοις πάσαις καὶ ὄνται. οὐκοιοι δέ τούτων ὄντων,
οὐπέπλαροι οἱ αἴλουροι ὄνται τοῦτοι μέραις,
δέποτε τοῖς οὐκοιοις λευθέτοις εἰσιν, [αἴλορ-
οι ὄνται αἴλουροι καὶ] μίλονοι, τούτων ταχυτῆται
videntur delenda, et si excusari forte possunt.
διλλογίον. αἴταν αἴ μίλονοι γένονται τὸ
τοῦτο οὐκεῖον δέ. ἡ λόγον γέροντες εἰς Φρυ-
γίαν οὐπέπλαρον τὸν Φαρναβάζου πατέσσι.
Επιφράσιοιον ἔτι. εἰσὶ δέ νῦν μάρκοι τοῖς εἰσι, τὸ
παλαιόν σημεῖον οὐδὲν, οὐδὲ φασιν.

De partu luporum, felis, ichneumonis, lopi
canarij, & lopi cervarij.

Lupus fert & parit ut canis, tum
tempore, tum etiam fœtus numer-
o. Cœcos etiam generat canis modo.
Coit uno tempore tantum: parit incun-
te aestate. Fertur de eius partu ad fa-
bulam proximè, lupos omnes intra
duodecim dies parere. Cuius rei cau-
sam proferunt fabulosè, quod Laton-
am oberrantem, totidem diebus ex
Hyperboreis Delum deduxerint sub spe-
cie lupæ, propter metum lunonis. Sed
an tempus hoc pariendi sit, nondum
exploratum habemus. Fertur quidem
sic vulgo, sed veruna minimè esse vide-
tur, quale vel illud ferunt, lupos se-
mel in vita parere. Feles & ichneu-
mones tot numero pariunt, quot ca-
nes, vescunturque eisdem. Viunt cir-
citer annos sex. Lupus item canarius ca-
cos parit luporum ritu, numero cum-
plurimum quatuor. Quinetiam lupus
ceruarius coitu ut canes, impletur, &
cœcos generat, numero duos, aut tres,
aut quatuor. Corpore longior, & cau-
da porrectior est, sed proceritate bre-
uior. Celeritate aquæ præstat, quam-
uis crura habeat breuiora. mollis c-
enim & agilis est, præsilireque longius
ob eam rem potest.

D CAPVT XXXVI.

De mulis quos terra Syria fert.

SVNT in Syria, quos mulos appellant,
genus diuersum ab eo quod coitu
equæ & asini procreatur: sed simili fa-
cie, quomodo asini sylvestres, simili-
tudine quadam nomen urbanorum ac-
cepere. Et quidem, ut asini illi fer-
ri, sic muli præstant celeritate. Pro-
creant eiusmodi mulæ suo in genere.
Cuius rei argumento illæ sunt, quæ
tempore Pharnacæ patris Pharnabazi
in terram Phrygiam venerunt, quæ
adhuc extant. Tres tamen ex nouem,
quot numero olim fuisse aiunt, ser-
uantur hoc tempore.